

Leven vanuit het nieuwe Jeruzalem

Uitgebreid met:
Bij Jezus zijn
getuigenissen uit het nieuwe Jeruzalem

Rien van der Maas

De in dit boekje geciteerde Bijbelverzen komen uit de Herziene Statenvertaling (HSV) of, indien aangegeven, uit andere de vertalingen zoals die uit 1951 van het Nederlands Bijbelgenootschap gebruikt (NBG51) of de Groot Nieuws Bijbel (GNB96). Verder wordt met kleine cijfers verwezen naar aanvullende informatie aan het eind van elk van de twee delen.

Dit boekje is verkrijgbaar via www.bol.com

Leven vanuit het nieuwe Jeruzalem; Uitgebreid met: Bij Jezus zijn,
getuigenissen uit het nieuwe Jeruzalem

Copyright © 2020: Rien van der Maas

Auteur: Rien van der Maas

Omslagontwerp: Bernard Dijkstra

Aquarel voor omslag: Dorinda Salomons

Opmaak: Maaïke van den Berg

Jaar van uitgave: 2021

ISBN: 9789464186857

NUR: 700

Alle rechten voorbehouden. Niets in deze uitgave mag worden verveelvoudigd in welke vorm dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Het gebruik van teksten is alleen toegestaan met bronvermelding.

Inhoudsopgave

Voorwoord	7
Aanbevelingen	11

Deel I Leven vanuit het nieuwe Jeruzalem

Inleiding	17
1. Het laatste gebed van Jezus	19
2. Kom bij Mij op de berg.....	23
3. Een nieuwe uitnodiging	27
4. Niet opnieuw een blokkade oprichten.....	33
5. Gearriveerd bij het nieuwe Jeruzalem	41
6. Het nieuwe Jeruzalem nodigde uit.....	45
7. Hier en nu.....	49
8. Het nieuwe Jeruzalem binnengaan	63
9. Leven in het nieuwe Jeruzalem.....	69
10. Zien met de ogen van onze geest	79
11. Op aarde net als in de hemel.....	83
Verwijzingen deel I.....	87

Deel II Bij Jezus zijn; Getuigenissen uit het nieuwe Jeruzalem	
Inleiding.....	95
12. Bij Jezus zijn; de Bijbelse basis.....	99
13. Bij Jezus zijn en dat ervaren.....	103
14. Het nieuwe Jeruzalem binnengaan (2)	109
15. Woorden vanuit Jezus' hart.....	113
16. Van één ontmoeting naar 'wonen'.....	119
17. Verkwikkend en opwekkend.....	127
18. Indrukwekkend en feestelijk.....	135
19. Er is altijd meer.....	141
20. Jezus nodigt uit.....	149
21. Regeren met Jezus	153
22. Bekleed met Gods heerlijkheid	157
Verwijzingen deel II	161
 Toelichting bij de voorkant	163
Bijlage 1. Een werkelijkheid als engelen	165
Bijlage 2. Herkenning in de eerste eeuwen.....	169
 Wil je verder?	171
Wil je reageren?	175
Bedankt!.....	177

Voorwoord

Het getuigt van enige dapperheid dat Rien mij gevraagd heeft om een voorwoord te schrijven voor het nu voor je liggende boek. ‘Geen restricties qua lengte’, schreef hij mij zelfs, wetende dat in mijn schrijven ik het meestal niet zo kort houd. Willens en wetens heeft Rien dus het risico genomen dat het voorwoord langer wordt dan het boekje zelf! Dat heeft dan weer als voordeel: als je mijn voorwoord tot het einde toe weet te lezen, dan zal de rest van het boekje waarschijnlijk een verademing voor je zijn.

Hiermee raak ik eigenlijk gelijk aan de kern van hoe ik Rien als persoon heb leren kennen, en hoe hij in zijn bestuderen van het Woord – in het bijzonder met betrekking tot het nieuwe Jeruzalem – te werk gaat: vanuit rust en ontspanning, met de verwondering van een kleine jongen en tegelijk de kritische blik van een onderzoeker. Het hoeft allemaal niet lang en ingewikkeld te zijn, een ontmoeting met Jezus is als een verademing. Stel je daar voor open, en Zijn aanwezigheid in jou komt als vanzelf wel naar boven. Voor iedereen ziet dat er weer anders uit, en dat is prima. En we kunnen Jezus’ woorden, bij monde van Johannes in het boek van Openbaringen, gebruiken om nog meer van Zijn heerlijkheid in ons leven te ontdekken en te omarmen.

Wat Rien probeert is om je op eenvoudige en toegankelijke wijze mee te nemen in een voortdurende uitnodiging van de Vader, Zoon en Heilige Geest om deel te nemen aan hun oneindige dans van wederzijdse, op de ander gerichte, zelf-gevende liefde. Deze Liefde is voor iedereen in het hier en nu beschikbaar, en ik vind het fantastisch hoe Rien daar middels

de profetie van het nieuwe Jeruzalem kleur en invulling aan geeft. Het nieuwe Jeruzalem als een geestelijke plaats voor ontmoeting met de Drie-Eenheid in ons alledaagse bestaan. De poorten van de hemelse realiteit op aarde die alle dagen van ons leven en daarna voor ons open blijven staan. De verloren geachte paradijselijke tuin van Eden, die door Jezus' incarnatie, leven, dood en opstanding voor altijd voor ons beschikbaar is, als deelnemers aan het Betere Verbond.

De afgelopen jaren heb ik Rien geregeld horen spreken over het nieuwe Jeruzalem, en wat ik heel mooi vind is dat er iedere keer weer iets nieuws te ontdekken valt. We zijn hiermee in de eerste plaats getuige van hoe de openbaring van Jezus in Riens leven, middels studie en ervaring meer en meer gestalte krijgt. Dit kan je in deel I van dit boek lezen. Maar daarnaast zien we ook in ons midden – als deelnemers van de Eldad Community te Ede – dat allerlei mensen ieder op hun eigen manier manifestaties hebben van hun opgenomen-zijn in Hen. Dat zal je vooral ook tegen gaan komen in deel II van dit boek – 'Bij Jezus zijn'; echte verhalen van echte mensen, die ieder innig gekend zijn door de Vader en op hun eigen en unieke manier avonturen beleven in hun persoonlijke wandel met Abba, Jezus en de Heilige Geest.

Zelf heb ik vrij recent nog meegedaan aan een nieuwe Jeruzalem-oefenmoment, nota bene via een online bijeenkomst op zondagmorgen waarin we in zogenaamde 'break-out rooms' in kleine groepjes uit elkaar gingen. Mijn scepsis over digitaal 'soaken' aan de kant zettende heb ik me laten meenemen in een heerlijke geestelijke ontmoeting met Jezus, waarin Hij mij uitnodigde om niet weer van alles te gaan doen en ondernemen (de aard van mijn beestje), maar gewoon lekker onderuit te zitten in de schaduw van die boom, met m'n rug tegen de bast, en met blote voeten bungelend over het randje van de oever in die verkoelende rivier. Wat een verademing!

En dat wens ik je ook toe bij het lezen van dit boekje. Rust en ontspanning in je ontdekkingsreis met Hen! Want zie, het koninkrijk van God is al in ons. Dwars door alle theologische discussies over het boek van Openbaringen in het algemeen en het nieuwe Jeruzalem in het bijzonder heen klinkt de stem van Jezus, die zegt: Kom! Laat hij die dorst heeft komen, en laat hij die wil het water des levens nemen, voor niets! Het hoeft niet allemaal lang en ingewikkeld te zijn: je bent al uitgenodigd op het bruiloftsfeest van het Lam, dus drink, verwonder en geniet!

Patrick Witte

Voorzitter leiderschapsteam Eldad Community te Ede

Aanbevelingen

Het eerste deel van dit boek, Leven vanuit het Nieuwe Jeruzalem, zal voor velen een eyeopener zijn. Eenmaal de eerste schok te boven, krijgen veel mensen een gevoel van avontuur en ervaren ze de pure vreugde die je kunt hebben bij een openbaring van de Heilige Geest. Waarom zal dit boek zo'n schok zijn voor veel christenen? Omdat we altijd hebben gehoord dat het Nieuwe Jeruzalem iets toekomstigs is, en een fysieke stad. Als we eenmaal gaan zien hoe deze benadering de waarheid beperkt en verstoort, begint voor ons, zoals de auteur zegt, 'een ontdekkingsreis'.

Rien van der Maas neemt ons mee door de Bijbel en onderbouwt zo zijn conclusie; Dat het Nieuwe Jeruzalem een huidige realiteit is die NU ervaren kan worden! Dit is baanbrekend materiaal! Het zal het traditionele onderwijs hierover omploegen en de geestelijke grond voorbereiden om een zeer te verkiezen leven te leiden. Ik beveel dit uitstekende boek aan.

Veel te veel volgelingen van Jezus zitten te wachten tot God iets spectaculairs gaat doen, terwijl Hij in feite al veel meer heeft bewerkstelligd dan we ons kunnen voorstellen. In Hebreeën lezen we:

Want hij had voor hen een stad gereedgemaakt.

Hebr. 11:16b

Sta je klaar om de stad binnen te gaan? Sta je klaar om de vreugden van het Nieuwe Jeruzalem er ervaren? Begin je reis met 'Leven vanuit het Nieuwe Jeruzalem' van Rien van der Maas. Dit boek zal levens veranderen!

Dr. Stan Newton, Directeur van Crown Institute of Theology

(bij deel II:)

De wereld is gevuld met boeken. Christenen worden iedere week overspoeld met nieuwe titels. Laat me een tip geven: Lees Bij Jezus zijn- getuigenissen uit het Nieuwe Jeruzalem. Rien van der Maas schrijft hierin over een onderwerp dat door velen wordt genegeerd. Dit tweede deel bouwt verder op de Bijbelse openbaring dat het Nieuwe Jeruzalem een geestelijke realiteit is, en stelt de vraag aan de orde: Wat betekent het dat het Nieuwe Jeruzalem voor het hier en nu is? Deze verwaarloosde waarheid is de kerk ontstolen en wordt nu hersteld. Dit is geen boek vol theorie of theologische aannames die weinig praktische toepassing hebben. De stad van God is hier, en een heerlijk avontuur ligt in het verschiet voor degenen die willen onderzoeken wat God voor ons heeft. Onze gids is de Heilige Geest. Ik zou willen dat iedere christen dit boek zou lezen en in praktijk bracht. De Kerk zou een stralend licht voor de volken zijn.

Dankjewel Rien van der Maas, dit is een geschenk dat moet worden opgemaakt.

Dr. Stan Newton, Directeur van Crown Institute of Theology

Ik ben zo blij dat mensen als Rien van der Maas theologie naar een ervaringsniveau tillen. Als lezer zie je Jezus bijna voor je, wenkend om te gaan werken met de waarheden en beloften van het Koninkrijk van het nieuwe verbond, die in het volle zicht verborgen zijn in het boek Openbaring. Dit is de volgende stap van een cluster ‘wijngaard-overtuigingen’ naar een volledige belichaming van een ‘wijnoogst leven en levensstijl.’

Colin MacIntyre

Creator of Covenant Cards, Co-Editor of Winesk.in

Dit boek is geschreven door mijn vriend Rien. Hij is een van de meest dienstbare mensen die ik ken. Dit boek is niet geschreven als een luide oproep tot een generatie, of een manifest van een of ander hoogdravend plan. Het is een eenvoudige, eerlijke en vriendelijke gelegenheid om vooruit te struikelen in meer van God.

Beroepsmatig staat Rien middenin het hedendaags landbouwkundig onderzoek en de ontwikkeling ervan. Zijn wetenschappelijk inzicht wordt met recht gewaardeerd.

In dit boek biedt hij ons iets aan dat duidelijk eenvoudiger is, maar misschien wel krachtiger. Zijn stem in dit boek is de stem van een zoon; een jongen die de aanwezigheid van Jezus binnen gestruikeld is. Door dit boek te lezen krijgen we de kans om te zien dat Rien en zijn God oogcontact hebben gekregen, dat ze elkaar hebben ontdekt en dat de kinderlijkheid in Rien een deur is naar het hart van de Vader.

Sommige mensen zijn jaren bezig om over het ‘meer’ van God na te denken en te praten. Na het lezen van dit boek bid ik dat veel mensen de moed zullen vatten om God te naderen met eenvoudigweg de kleine broden en vissen die ze in handen hebben. Laten we zijn als Rien. Laten we Jezus nemen op Zijn woord, en ontdekken hoe beschikbaar Hij echt is.

Ian Bradbeer

Schrijver van “Het besturingssysteem van Jezus”

Deel I. Leven vanuit het nieuwe Jeruzalem

Inleiding

(Deel I is in 2017 ook als apart boekje uitgegeven. In deze nieuwe uitgave zijn enkele details gewijzigd. Het begon als het volgt:)

Dit boekje is een verslag van een ontdekkingsstocht die ik de afgelopen jaren samen met God maakte. Ik leef mijn hele leven al met God en eerlijk gezegd ontdek ik mijn hele leven lang af en toe nieuwe dingen van God. Maar de ontdekking dat ik nu bij God en Jezus in Hun stad kan wonen en op die manier veel dichterbij Hen kan leven dan ik ooit had gedacht, is wel een hele bijzondere. Over die ontdekking gaat dit boekje.

Ik ben zelf iemand die geneigd is om veel over de dingen van God na te denken en in de Bijbel naar Hem te zoeken. Maar soms heb ik wat moeite om God te ervaren. Gelukkig heb ik in mijn omgeving mensen die God veel makkelijker ervaren en die mij helpen om daarin verder te komen. Het helpt mij echter enorm om in de Bijbel aanwijzingen te vinden voor het ontmoeten van God. Mijn groei in het leven in het nieuwe Jeruzalem is enorm versneld door wat ik daar in de Bijbel over ontdekt heb. In dit boekje heb ik geprobeerd om de belangrijkste ontdekkingen kort weer te geven.

Ik heb het over ‘mijn ontdekkingsstocht’. Strikt genomen is het meer een tocht waarbij veel door anderen is aangereikt. Toen ik dit alles als iets van God had herkend en het omarmde, heeft God verder dingen rechtstreeks aan mijzelf laten zien. Op die manier is het iets van mijzelf geworden.

Als ik dit boekje een paar jaar geleden had gelezen zou ik waarschijnlijk een heleboel vragen of zelfs bezwaren hebben gehad.

Misschien geldt dat ook wel voor jou. Dit boekje is echter niet meer dan een uitnodiging om mijn verhaal te horen. Ik hoop dat je daarna meer wilt weten en ook zelf naar deze dingen zult gaan zoeken in de Bijbel. En: laat het een reis zijn samen met God.

Goede reis!

1. Het laatste gebed van Jezus

Het nieuwe Jeruzalem? Als je mij er drie jaar geleden naar had gevraagd, dan zou ik daar weinig over hebben kunnen zeggen, laat staan dat het een plek in mijn leven zou hebben. Toch is het, geloof ik nu, een belangrijk aspect van het nieuwe verbond van Jezus.

Het nieuwe Jeruzalem wordt genoemd in Openbaring 3:12b en Openbaring 21:2a:

*... de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat
neerdaalt uit de hemel, bij Mijn God vandaan, ...*

*En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe
Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel, ...*

In deze verzen wordt het dus ook de stad van God genoemd. Uit de beschrijving van deze stad in Openbaring 21 en 22, blijkt dat ook elders in de Bijbel over deze stad geschreven is, namelijk:

Ik schep Jeruzalem... Jesaja 65:18

... het Jeruzalem dat boven is...
is de moeder van ons allen... Galaten 4:26

*... de stad die fundamenten heeft,
waarvan God de Ontwerper en
Bouwer is* Hebreeën 11:10

*Hij had voor hen een stad
gereedgemaakt...*

Hebreeën 11:16b

en

*... u bent genaderd... tot de stad
van de levende God, tot het
hemelse Jeruzalem...*

Hebreeën 12:22

Het is dus een onderwerp dat niet alleen tot het boek Openbaring beperkt blijft: ook voor Abraham, Jesaja, de schrijver van de Hebreeënbrief en Paulus was het nieuwe Jeruzalem bekend en belangrijk.

Anderzijds wordt in het boek Openbaring het meest over het nieuwe Jeruzalem geschreven: de Bijbel eindigt in feite met een uitgebreid profetisch beeld van het nieuwe Jeruzalem in Openbaring 21:9 tot en met 22:5.

Daarentegen worden de nieuwe hemel en de nieuwe aarde alleen maar in Openbaring 21:1 genoemd, zonder verdere toelichting. Het is, denk ik, duidelijk dat Jezus aan het eind van de Bijbel de aandacht van Zijn toenmalige volgelingen, en die van ons, in de eerste plaats op het nieuwe Jeruzalem wil vestigen.

Halverwege mijn ontdekkingstocht kwam ik het volgende gebed van Jezus tegen:

*Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U
Mij gegeven hebt, opdat zij mijn heerlijkheid zien, die
U Mij gegeven hebt, ...*

Johannes 17:24

Als ik lees wat er over het leven in het nieuwe Jeruzalem beschreven staat, bijvoorbeeld in Openbaring 22:3b-5a (NBG51):

En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren, en zij zullen zijn aangezicht zien en zijn naam zal op hun voorhoofden zijn. En er zal geen nacht meer zijn en zij hebben geen licht van een lamp of licht der zon van node, want de Here God zal hen verlichten ...

is dat een verhoring op het gebed van Jezus.

Jezus heeft tijdens Zijn leven als mens op aarde, Johannes, Petrus en Jacobus hiervan al een voorproefje gegeven bij de zogenaamde verheerlijking op de berg. Jezus nam de drie discipelen de berg op en toen zagen zij het volgende:

Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd; Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn kleren werden wit als het licht.

Mattheüs 17: 2

Op dat moment horen de drie discipelen God zeggen:

Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem!

Mattheüs 17:5b

Alsof God wilde zeggen: jullie hebben Mijn Zoon tot nu toe als mens leren kennen, maar nu presenteer ik jullie Mijn Zoon zoals Hij was en altijd zal zijn: in Zijn heerlijkheid als mijn Zoon. Zo wilde God dat we Jezus zouden gaan zien. En zo wilde Jezus dat wij Hem zouden gaan zien en ook dat wij altijd bij Hem zouden zijn.

De vraag is natuurlijk of dat nu al kan of dat dit voor de toekomst is. En als het voor nu is, hoe werkt dat dan? In de komende hoofdstukken staat wat ik daarover in de Bijbel ontdekt heb en hoe ik het steeds meer ben gaan ervaren.

Dit boekje begint met een terugblik op het oude verbond zoals dat in eerste instantie in Exodus 19 en volgende hoofdstukken door God aan heel het volk Israël was aangeboden.

Vervolgens gaat het over het nieuwe verbond van Jezus en het verschil met het oude verbond zoals dat er uiteindelijk uit is komen te zien.

Daarna concentreer ik me op dat wat in Hebreeën en Openbaring gezegd wordt over de betekenis van het nieuwe Jeruzalem voor eerste christenen in hun tijd.

Vervolgens vat ik samen wat Jezus gezegd heeft over onze relatie met Hem en God en wat Hij daarvoor in het nieuwe verbond mogelijk zou maken.

Tenslotte gaat het vanaf hoofdstuk 6 over het boek Openbaring waarin het nieuwe verbond in al zijn volheid wordt gepresenteerd. De climax daarin is het leven in- en vanuit het nieuwe Jeruzalem, waarin het leven dichtbij en samen met Jezus en Vader God centraal staat.

Ik sluit af met adviezen over dit prachtige leven met God.

2. Kom bij Mij op de berg

*... als de ramshoorn een langgerekte toon laat horen,
mogen zij de berg beklimmen.*

Exodus 19:13b

Soms gaan mijn gedachten bij het lezen van de Bijbel automatisch al een bepaalde kant op waardoor een vers niet meer opvalt. Bij het bovenstaande vers was ik waarschijnlijk zo afgeleid door wat er allemaal gebeurde bij de berg Horeb dat Gods uitnodiging aan het volk om bij Hem op de berg te komen niet echt tot mij doordrong. Het is echter heel duidelijk dat God het hele volk wilde ontmoeten op de berg. Bijzonder!

Deze uitnodiging van God aan het volk is, denk ik, een voorlopig hoogtepunt in de geschiedenis van de relatie van God met de mensen. Mijn beeld daarvan is het volgende: na het drama in het paradijs, waarin Adam en Eva verleid werden om God te wantrouwen en zij een eigen weg kozen, kwam er verwijdering tussen God en de mensen. Na het drama met Kain en Abel werd de verwijdering steeds groter totdat alle mensen, behalve Noach, hun eigen duistere weg gingen en volledig van God vervreemd waren, waarna de zondvloed volgde.

De geschiedenis van de relatie tussen God en de mensen krijgt echter vanaf Noach een andere richting. Noachs trouw aan God maakt dat God hem en zijn gezin redt van de vloed en Noachs offer erna maakt dat God aan hem, maar ook aan de mensheid, belooft dat er nooit meer zo'n vloed zal komen (Genesis 8:21, 22).

Een lange tijd na de periode met Noach begint God de mensen op te zoeken en uit te nodigen om Hem te vertrouwen. Dit begint met Abraham als God tegen hem zegt:

Gaat u uit uw land, ..., naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. ... en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden...

Genesis 12:1-3

Abraham vertrouwt God en hij gaat op pad.

Honderden jaren later gaat God bij de berg Horeb een stap verder: Abrahams nakomelingen krijgen een uitnodiging die Abraham nog nooit gehad had, een uitnodiging om bij Hem op de berg te komen (Exodus 19:13b).

De gedachte dat God heel het volk uitnodigde om bij Hem op de berg te komen liet mij niet meer los. Het verlangen van God was: minder afstand, meer samen zijn, voor iedereen. God maakte een nieuwe stap door heel het volk bij zich uit te nodigen. Ik vroeg mij af:

Hoe zou het zijn geweest als iedereen de berg op was gegaan?

Het hele volk zou waarschijnlijk een relatie met God hebben gehad zoals Mozes die had. Als Mozes naar de ontmoetingstent ging kwam God in een wolkkolom tot bij de ingang van de tent waar God, volgens Exodus 33:11a, persoonlijk met Mozes praatte

... van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend...

Voor Mozes was God een vriend, voor God was Mozes een vriend. Zo'n soort vriendschap had God ook voor ogen met de rest van het volk: God nodigde hen immers uit om bij Hem op de berg te komen.

Het volk krijgt bij de berg Horeb uiteindelijk een verbond waarin één persoon, de hogepriester, één maal per jaar, het binnenste van de tabernakel in mocht om een paar handelingen te verrichten op de plek waar Gods aanwezigheid is (1 Koningen 8:6-11). Dat is heel wat minder dan dat het hele volk God ontmoet op de berg. De wending die de (verbond)geschiedenis bij de berg Horeb nam was dus heel dramatisch.

De vraag die ik mij stelde was: zou het nieuwe verbond in Jezus een slechtere of betere uitnodiging zijn dan de eerste uitnodiging van God aan Mozes en het volk? Voor mij was duidelijk dat het beter zou zijn. Een beter verbond, een betere uitnodiging om te bereiken waar God zo naar verlangde: ontmoeting en vriendschap met alle mensen.

3. Een nieuwe uitnodiging

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.

2 Korinthe 3:18¹

Bovenstaand vers is de laatste jaren een belangrijk vers voor mij geworden. Er staat beschreven wat het leven in het nieuwe verbond inhoudt. In de eerste plaats gaat het om het zien van Gods heerlijkheid. Jezus bad dat we bij Hem zouden zijn om Zijn heerlijkheid te zien (Johannes 17:24). In dit vers gaat het dus niet zozeer over Gods heerlijkheid zien in de dingen die God gemaakt of gedaan heeft – wat op zich ook waardevol is – maar gaat het om het ontmoeten en het zien van God zelf.

Mozes praatte met God “*van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend ...*” (Exodus 33:11a). Toen Mozes vervolgens vroeg of hij Gods heerlijkheid mocht zien (Exodus 33:18-23) antwoordde God in wezen dat het zien van Zijn aangezicht, op dat moment, te ver ging en dat Mozes alleen de achterkant van God mocht zien. Hoewel Mozes geweldige ontmoetingen met God had en hij Gods vriend was, liet God niet alles van zichzelf zien. Uit dit stukje wordt overigens duidelijk dat Gods heerlijkheid zien (Mozes’ vraag), hetzelfde is als God zelf zien (Gods antwoord).

Ook in 2 Korinthe 3:18 is er sprake van het zien van Gods heerlijkheid en ook van enige beperking in het zien van God. Er staat dat de christenen op dat moment Gods heerlijkheid “als in een spiegel” zien².

Korinthe stond in die tijd bekend om de bronzen spiegels³. Spiegels waren toen gemaakt van metaal, en nog niet zo haarscherp als onze spiegels van tegenwoordig. Als je in een spiegel keek kon je jezelf wel herkennen, maar het was wat wazig of iets vervormd. Het zien van Gods heerlijkheid en dus God zelf, was in die tijd dus nog niet helemaal scherp.

Het bijzondere vind ik echter dat, in vergelijking met het verbond dat het volk bij de berg Horeb aangeboden kreeg, de eerste christenen, de mensen van het nieuwe verbond, meer heerlijkheid kregen. Dat blijkt uit de tegenstelling die in 2 Korinthe 3:7-11 geschetst wordt: de heerlijkheid die Mozes na zijn ontmoetingen met God had, is minder dan de heerlijkheid die de christenen ontvangen:

*... hoeveel te meer zal dan de bediening⁴
van de Geest in heerlijkheid zijn?* vers 8

*... veel meer is de bediening van de
gerechtigheid overvloedig in heerlijkheid.* vers 9b

*Immers, zelfs dat wat verheerlijkt was, is in
dit opzicht niet heerlijk geweest, vergeleken
met de alles overtreffende heerlijkheid.* vers 10

*Want als wat tenietgedaan wordt in
heerlijkheid was, veel meer is wat blijft
in heerlijkheid.* vers 11

Dus, ja, het nieuwe verbond gaat verder dan het oude verbond, zoals dat oorspronkelijk werd aangeboden met de uitnodiging om bij God op de berg te komen. Het gaat ook verder dan hoe Mozes het beleefde.

Nu ik dit schrijf ben ik opnieuw onder de indruk van Gods uitnodiging om Hem te ontmoeten, te zien en Zijn heerlijkheid te ontvangen. Dit is tot op zekere hoogte mijn ervaring geworden, waar ik later meer over zal vertellen. Aan de andere kant vind ik het soms nog moeilijk om Hem te vinden, maar ik als ik terugkijk ga ik elk jaar vooruit. Belangrijk vertrekpunt voor mij is de bovenstaande ontdekking die in Gods woord, de Bijbel, naar mij toe komt. Het is voor mij een uitnodiging van God en tegelijkertijd een belofte dat het allemaal kan en beschikbaar is.

Dat het een ontdekkingstocht oftewel een groeiproces is blijkt ook uit 2 Korinthe 3:18: we veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid. Oftewel: we leren steeds beter om bij God te zijn en Hem te zien, waardoor we Zijn heerlijkheid steeds meer kunnen ontvangen.

Soms heb ik het over het zien van God, waarbij ik het over onze Vader heb, en soms heb ik het over het zien van Jezus. Dat komt omdat het in het ene Bijbelgedeelte over God gaat en in het andere gedeelte over Jezus.

Jezus en onze Vader verwijzen echter ook steeds naar elkaar: onze Vader wijst naar Jezus om naar Hem te luisteren en een wijnrank aan Hem, de wijnstok, te zijn en Jezus openbaart ons weer onze Vader.

Onze Vader en Jezus zijn vooral een eenheid en daarnaast gaat het om onze eenheid met onze Vader en Jezus samen:

..., dat ook zij in Ons zijn; ...

Johannes 17:21b (NBG51⁵)

Het gaat dus om onze ontmoeting met onze Vader en Jezus, maar in het ene Bijbelgedeelte wordt onze relatie met de Vader benadrukt en in ander Bijbelgedeelte onze relatie met Jezus.

Het vers 2 Korinthe 3:18 heeft mij nog iets kostbaars gegeven nadat ik het in Grieks van de grondtekst was gedoken. Niet dat ik een kenner van het Grieks ben, maar de Studiebijbel is hierin een fantastisch hulpmiddel! De woorden “worden van gedaante veranderd” komen van het Griekse werkwoord meta-morpho-o. Bij dit werkwoord gaat het om een uiterlijke verandering die overeenstemt met het innerlijk⁶. In dit vers gaat het dus niet zozeer om het als een spiegel weerspiegelen van Gods heerlijkheid, maar om het uiterlijk vertonen van Gods heerlijkheid omdat je innerlijk door Gods heerlijkheid veranderd bent.

De werkwoordsvorm die hier wordt gebruikt, “worden veranderd”, geeft aan dat het om een (groei)proces gaat van God leren zien en veranderd worden (dat herken ik wel!).

Dit vers werd nog indrukwekkender voor mij toen ik keek naar de drie andere Bijbelverzen in het Nieuwe Testament waarin dit werkwoord gebruikt wordt: bij de verheerlijking op de berg waar Jezus van gedaante verandert en Zijn heerlijkheid laat zien (Mattheüs 17:2 en Marcus 9:2, 3) en in Romeinen 12:2 waarin het gaat over het proces van hervormd worden door de vernieuwing van ons denken. Hoe verander ik naar het beeld van God? Door bij God te zijn en Hem te zien in Zijn heerlijkheid. Dan verandert mijn innerlijk, mijn denken en al het andere, waardoor ik Zijn heerlijkheid naar buiten toon. Hoe belangrijk is het om bij Hem te zijn! Als zonen en dochters Onze Vader ontmoeten en Hem zien maakt dat we meer als Hij worden en Zijn heerlijkheid in ons leven tonen.

Het maakt heel veel uit of kinderen in de ogen van hun ouders kunnen kijken en daar liefde, bemoediging en grootsheid in zien of dat ze op afstand van hun ouders leven. In het eerste geval zullen het zelfbewuste en sterke kinderen zijn die in alles aan hun ouders doen denken. In het tweede geval zullen het onzekere en kwetsbare kinderen zijn, die het uiterste proberen te doen om bij hun ouders in de gunst te komen, of hun ouders vaarwel zeggen.

Bij God en Jezus kunnen zijn en Hun heerlijkheid zien is wezenlijk voor mij als zoon van mijn Vader. Dit is een belangrijk onderdeel van het nieuwe verbond. En dit gaat verder dan het oude verbond zoals dat oorspronkelijk werd aangeboden, omdat de heerlijkheid die ermee gepaard gaat groter is.

4. Niet opnieuw een blokkade oprichten

*Ja, tot op heden ligt er, wanneer Mozes gelezen wordt,
een bedekking op hun hart.*

2 Korinthe 3:15

Door het bovenstaande vers realiseerde ik mij dat er dingen tussen ons en God kunnen staan waardoor wij God niet meer goed zien. In het uiteindelijke oude verbond zat dat proces blijkbaar ingebakken door de nadruk op de wet en het voorlezen ervan. Hoe is dat tot stand gekomen?

Ik ben het als volgt gaan zien: Terwijl Mozes de berg op ging, ontmoetingen had met God en meemaakte dat Gods heerlijkheid in zijn leven kwam, gebeurde bij het volk het tegenovergestelde. Eerst kozen zij ervoor om niet de berg op te gaan omdat ze bang waren: “... want u was bevreesd vanwege het vuur en klom de berg niet op...” (Deuteronomium 5:5b). Mozes moedigde hen nog aan om wel de berg op te gaan: “Wees niet bevreesd, want God is gekomen om u op de proef te stellen...” (Exodus 20:20b). Maar toch vragen ze aan Mozes: “Gaaf u naar voren, en luister naar alles wat de HEERE, onze God, zal zeggen. U moet dan alles wat de HEERE, onze God, tegen u zal zeggen, tegen ons zeggen, en wij zullen ernaar luisteren en het doen.” (Deuteronomium 5:27).

Het dramatische wat hier, volgens mij, gebeurde is het volgende: God bood een verbond aan, het volk ging daar niet op in en stelde een ander verbond voor. God bood een verbond aan op basis van relatie en ontmoeting, maar het volk was bang, bleef op afstand

staan van God en vroeg om een verbond op basis van voorschriften: *geen relatie maar regels.*

Uit het vers waar dit hoofdstuk mee begint blijkt dat de focus op deze regels, oftewel het voorlezen van (de wet van) Mozes, hun hart bedekte, en feitelijk de hart-tot-hart-relatie tussen God en het volk belemmerde.

Mij valt op hoe de ontwikkeling van de relatie tussen God en ons lijkt op de ontwikkeling van onze relaties als mensen onderling. Er is vrijheid om ja en nee te zeggen, andere voorstellen te doen, en mee te gaan in de voorstellen van de ander (zoals God doet met het voorstel van het volk). Ook is er vrijheid om eventueel achteraf te concluderen dat sommige voorstellen niet goed uitwerken en nieuwe voorstellen te doen. God doet inderdaad een nieuw en beter voorstel:

maar telkens wanneer iemand zich tot de Here bekeerd heeft, wordt de bedekking weggenomen.

2 Korinthe 3:16 (NBG51)

Door Jezus kunnen we de heerlijkheid van God zien en komt Gods heerlijkheid in toenemende mate in ons (2 Korinthe 3:18, het vers waar het vorige hoofdstuk mee begon).

De regels waarmee het volk wilde leven gaven een bedekking, met andere woorden: het zicht op God verdween. En wanneer het zicht op God verdwijnt ontstaat meestal een negatief beeld van God. De focus op regels creëerde dus een blokkade in de relatie met God en voor het krijgen van een juist beeld van God. De keus van het volk was dus om twee redenen slecht voor hun relatie met God: kiezen om God niet te ontmoeten en ook kiezen voor iets dat het zicht op God wegneemt.

Paulus geeft in 2 Korinthe 3 duidelijk aan wat de waarde is van het verbond dat bij de Horeb gesloten werd: “de bediening⁴ van de dood” (vers 7) en “de bediening⁴ die veroordeling brengt” (2 Korintiërs 3:9, NBG51). Dat laatste werd duidelijker voor mij door Romeinen 4:15: “De wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding”. Ik denk dat dit het derde slechte aspect was van het voorstel van het volk om op basis van regels een relatie met God te hebben: het niet naleven ervan zet de relatie gelijk zwaar onder druk, omdat overtreding van de verbondswet leidt tot toorn en veroordeling conform de verbondswet.

Door de aard van het door het volk voorgestelde oude verbond en het feit dat het volk zich er niet aan hield wordt God zichtbaar in een situatie en op een manier die Hij nooit gewild had⁷. We lezen niets over Gods toorn bij de bekende misstap van Kain, bij de slechtheid van Noachs tijdgenoten en wanneer Abraham volhardend liegt tegen Farao (Genesis 12:10-20). Bij het verhaal van Noach lezen we echter over een hele andere emotie bij God, namelijk berouw en droefheid: “het bedroefde Hem in zijn hart” (Genesis 6:6b). En na Abrahams leugens krijgt de farao een probleem omdat God Abraham en zijn vrouw vervolgens aan het beschermen is.

In de periode voorafgaand aan het sluiten van het oude verbond lezen we incidenteel over God die boos kan zijn, maar dan is het normale kortstondige boosheid zoals wij als mensen ook even boos kunnen zijn. Deze boosheid is niet gekoppeld aan overtreding en veroordeling. Een voorbeeld is Gods boosheid toen Mozes aarzelde nadat hij Gods opdracht ontving bij de brandende braamstruik (Exodus 4:14). Vervolgens was Gods reactie dat Hij voor extra hulp zorgde door Aäron mee te sturen, in plaats van met veroordeling en straf te reageren. Toorn naar aanleiding van overtreding van een verbondswet in combinatie met veroordeling en straf, is dus niet een eigenschap van

God, maar wordt bewerkt binnen het kader van het oude verbond. Dit was een verbond dat, op verzoek van het volk, gebaseerd was op regels in plaats van ontmoeting (zie ook verwijzing 7).

In het nieuwe verbond heeft deze toorn geen plaats omdat dat verbond op initiatief van God gebaseerd is op vergeving en genade. Als je in de Bijbel, dus ook bijvoorbeeld in het boek Openbaring, leest over de toorn van God is dat in het kader van het oude verbond, niet van het nieuwe.

Ik vroeg mij op een gegeven moment af waarom het volk bang was voor Gods natuurgeweld bij de berg Horeb. Waarschijnlijk hadden ze de indruk dat dit geweld tegen hen gericht was, oftewel dat God tegen hen was. Ze hadden niet lang daarvoor echter de ervaring gehad dat God hen door natuurgeweld redde van de Egyptenaren, met als hoogtepunt de doortocht door de Schelfzee (Exodus 14). God was altijd voor hen geweest, nooit tegen hen. God was hen volgens Mozes aan het testen of zij Hem vertrouwden in de bedreigende omstandigheden van de natuur waar ze in terecht waren gekomen.

In 1 Johannes 4:18 staat dat de liefde van God de angst uitdrijft en dat angst verband houdt met straf, ofwel het niet kennen van Gods liefde en vergeving. Het is zo belangrijk om God en het nieuwe verbond dat Hij aanbiedt goed te kennen! De boze verleidde Eva ertoe om God te wantrouwen (zie Genesis 3) en dat was het begin van alle ellende. Ik heb daarom besloten om al mijn wantrouwen van God te wantrouwen. Hetzelfde geldt voor alle soorten van vrees voor God, die ertoe leiden tot we op afstand van God blijven staan.

Nog een gedachte die ik had bij 2 Korinthe 3:16: Het is voor mij belangrijk helemaal afstand te nemen van een relatie met God op basis van het houden van de regels. Anders zou ik opnieuw een blokkade oprichten voor het goed kunnen zien van God. Ik denk dat

Jezus daarop doelde toen Hij tegen Martha, die allerlei dingen aan het doen was terwijl Jezus bij haar was, zei: *“Martha, Martha, u bent bezorgd en maakt u druk over veel dingen. Slechts één ding is nodig. Maria heeft het goede deel uitgekozen, dat niet van haar zal worden afgenomen.”* (Lukas 10:41, 42). Maria koos voor de ontmoeting en de relatie met Jezus door aan Zijn voeten te gaan zitten op het moment dat Hij in hun huis kwam (vers 39), Martha ging de eis van gastvrij zijn naar de bezoekers uitvoeren. Jezus zegt ook dat wat Maria koos “niet van haar zal worden afgenomen”. Dat betekent dat wat Martha koos wel van haar zou worden weggenomen. Met andere woorden: het verbond op basis van regels, het oude verbond, zou worden weggenomen.

Dat is ook wat Paulus zegt in 2 Korinthe 3: het oude verbond zou verdwijnen (verzen 11 en 13). Het verbond dat een blokkade was voor het ontmoeten van God zou verdwijnen en er zou een nieuw verbond komen waarin God ontmoet zou worden. Dit zou het einde van de bediening van de dood betekenen en het begin van de bediening van het leven, namelijk het leven vanuit een relatie met God.

Jezus benadrukt dat beide bedieningen of verbonden niet samen gaan:

*Ook doet men geen nieuwe wijn in oude leren zakken;
anders barsten de zakken, en de wijn stroomt eruit, en
de zakken gaan verloren; maar men doet nieuwe wijn
in nieuwe zakken, en beide blijven behouden.*

Mattheüs 9:17

We moeten de oude zak, het leven met God op basis van regels, echt weg doen! Anders komt er, of blijft er, een bedekking over ons hart, hebben we geen goed zicht meer op God en leven we op afstand van God met waarschijnlijk een negatief beeld van Hem. De nieuwe wijn van het nieuwe verbond gaat daar niet mee samen.

De gedachte die natuurlijk gelijk volgt als reactie op het bovenstaande is: zonder regels slaan we door en gaan we slechte dingen doen; we hebben regels nodig! Het tegenovergestelde is echter waar: we hebben juist de ontmoeting met God nodig om te veranderen. In de ontmoeting met God komt Zijn heerlijkheid in ons en de hartsmotivatie om te zijn zoals Hij. Als we God ontmoeten leren we Hem beter kennen en gaan we meer van Hem houden. De wil om op Zijn weg te wandelen neemt dan toe. Gehoorzaamheid is een teken van liefde. En liefde groeit in de ontmoeting. Leven met God op basis van regels, zonder ontmoeting, leidt tot het tegenovergestelde. Op onszelf en onze beperkingen terug geworpen, wordt het leven op basis van regels op afstand van God een moeizame worsteling.

Mijn conclusie is: met God leven op basis van regels creëert een blokkade in mijn relatie met God: dat gold voor het oude verbond toen, maar ook voor nu. Als ik, terwijl ik in het nieuwe verbond leef, het leven op basis van regels ga benadrukken (en ik denk dat ik dat vaak in mijn leven gedaan heb), dan ga ik het nieuwe en oude verbond vermengen en zal de nieuwe wijn van het nieuwe verbond verloren gaan omdat ik deze wijn in een oude zak doe. Dat kan een heel subtiel proces zijn. Ik kan het doel van de groei van Gods koninkrijk in deze wereld zo benadrukken en centraal stellen dat ik feitelijk wetten ga maken waaraan ik en anderen moeten voldoen. Als mijn kracht en motivatie daarvoor niet voortkomt uit een intiem kennen en ontmoeten van God dan kom ik opnieuw in een moeizame worsteling terecht. Maar de vrucht van het leven vanuit de ontmoeting met God is oneindig veel groter dan een leven vanuit regels of doelen, hoe perfect die regels of doelen ook zijn. De heerlijkheid van God in mij heeft impact ten goede op de wereld om mij heen, niet mijn zwoegen vanuit mijn beperkte mogelijkheden, hoe goed bedoeld ook.

Het goede nieuws is: de blokkade van de wet en het oude verbond is verwijderd door Jezus; we zijn uitgenodigd om in het nieuwe verbond te leven en bij God te zijn, Zijn heerlijkheid te zien en daardoor veranderd te worden. Laten we niet opnieuw een blokkade van regels oprichten.

5. Gearriveerd bij het nieuwe Jeruzalem

*Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad
van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem, ...*

Hebreeën 12:22a

Mijn ontdekkingstocht bracht mij op een gegeven moment bij Hebreeën 12: 18-24. Net zoals in 2 Korinthe 3 wordt hier een contrast geschetst tussen het oude en het nieuwe verbond. Tot dan toe had dit gedeelte weinig betekenis voor mij. Niet omdat ik het bewust omzeilde, maar omdat ik het gewoon niet begreep.

Gedurende een aantal maanden vormde zich bij mij het volgende begrip van dit gedeelte: Ergens in de periode van 65 tot 70 na Christus krijgen de christenen onder de Hebreeën (het volk Israël) een brief om hen aan te moedigen het nieuwe, betere verbond vast te houden en niet terug te gaan naar het oude verbond. De schrijver van deze brief benadrukt dat ze niet (opnieuw) genaderd zijn tot de berg Horeb van het oude verbond, verwijzend naar Exodus 19, maar tot de berg Sion en het hemelse Jeruzalem van het nieuwe verbond (zie Hebreeën 12: 18-24).

“Genaderd” in de bovenstaande vertaling zou de indruk kunnen wekken dat de christenen toen nog op een afstand aan het naderen waren, maar een scherpere vertaling in plaats van “bent genaderd” is “zijn gearriveerd bij” of, zoals de Studiebijbel vertaalt: “jullie zijn erbij gekomen”⁸; de beweging van het naderen was voorbij. Net zoals het volk Israël na de bevrijding uit Egypte en een reis door de woestijn bij de berg Horeb aangekomen was, zijn de christenen in de jaren

65 tot 70 na Christus gearriveerd bij de berg Sion en het hemelse Jeruzalem. Net zoals het volk Israël de berg Horeb zag en onder de indruk was wat er allemaal gebeurde, waren onze geloofsgenoten in 65 tot 70 na Christus op één of ander manier gearriveerd bij de berg Sion en het hemelse Jeruzalem.

Daarnaast waren ze, volgens Hebreeën 12:24, eveneens gearriveerd bij Jezus, de middelaar van een nieuw verbond, en het bloed van Jezus, het bloed op basis waarvan het nieuwe verbond van vergeving van kracht werd. Hier leefden ze al mee op het moment dat ze de brief kregen. Op dezelfde manier waren de christenen toen ook gearriveerd bij de berg Sion en het hemelse Jeruzalem. Het was niet iets voor een verre toekomst of voor de toekomst van hun nakomelingen, het was niet ver weg, ze waren er gearriveerd; het was relevant voor hun leven toen, op dat moment, net zoals Jezus op dat moment al hun middelaar van het nieuwe verbond was en ze onder het bloed van Jezus leefden.

De vraag is natuurlijk op welke manier het nieuwe Jeruzalem op dat moment relevant voor hen was. Daar kom ik in het volgende hoofdstuk op terug. Dit vers maakte mij in ieder geval duidelijk dat het nieuwe Jeruzalem voor de christenen in 65-70 na Christus de stad was waar ze als het ware direct voor stonden. Het was niet zoals eeuwen daarvoor bij Abraham en zijn nakomelingen, die vanuit de verte het beloofde hemelse vaderland en de stad die God voor hen bereid had zagen (Hebreeën 11:10, 13, 16). Het verschil in de woorden *uit de verte zien* en *gearriveerd bij* maken mij dat duidelijk. De stad van God, het hemelse Jeruzalem was nu dichtbij gekomen. Ze stonden als het ware te wachten op de uitnodiging om de stad binnen te komen, net zoals het volk Israël de uitnodiging had gekregen om de berg Horeb op te komen.

Als laatste viel mij iets op over het verschil tussen de situatie bij de berg Horeb enerzijds en de berg Sion en het nieuwe Jeruzalem anderzijds, namelijk de sfeer. Bij de berg Horeb heerste er angst bij het volk en bezorgdheid bij God (Exodus 19:21-23). God vraagt immers aan Mozes om het volk te waarschuwen om niet voortijdig de berg te bestijgen, waarop Mozes antwoordt dat God daar al met hem over gehad had (met andere woorden: dat was al geregeld). Verder beperkt God hier Zijn eerste algemene uitnodiging om bij Hem op de berg te komen (Exodus 19:13b) tot alleen Mozes en Aäron (Exodus 19:24). Vanwaar deze wijziging? Ik denk dat het te maken had met het gebrek aan vertrouwen ofwel de angst bij het volk en hun keus de berg niet op te gaan, zoals Mozes dat later in zijn leven beschrijft bij een terugblik (Deuteronomium 5:5)

Bij de berg Sion heerst er echter een feestelijke stemming: “genaderd... tot een feestelijke vergadering van tienduizenden engelen en tot de gemeente van eerstgeborenen” (Hebr. 12:22b, 23a; Studiebijbel⁹). Dus geen angst en bezorgdheid, maar feest, en ontspanning. Waardoor kwam dit verschil? Het verschil was het verbond waarbinnen de ontmoeting plaatsvond, oftewel: met of zonder Jezus als middelaar en met of zonder Zijn bloed dat krachtiger spreekt dan Abel.

Hoewel het niet echt het onderwerp van dit boekje is, kan ik het niet nalaten om iets te schrijven over wat ik tijdens mijn ontdekkingsreis geleerd heb over de betekenis van bloed. Het bloed van Jezus spreekt volgens Hebr. 12:24 krachtiger dan het bloed van Abel. Abels bloed riep tot God nadat Abel door Kain was vermoord; een aanklacht oftewel roep om gerechtigheid dus (Genesis 4:10). Jezus' bloed van het verbond van vergeving spreekt krachtiger dan de aanklacht naar aanleiding van een moord. Ik zie dat altijd breed, zoals Jezus dat uitlegt in Mattheüs 5:21, 22: ten onrechte boos zijn of mensen minachten is ten diepste ook moorden, oftewel het kapot maken van of geen recht doen aan de waarde van een mens.

Daarnaast beschouw ik het conflict dat Kain met Abel had als de eerste oorlog op deze planeet en leer ik veel over Gods bemoeienis met Kain tijdens deze eerste oorlog. Er wordt op deze manieren in de echte en verborgen oorlogen in deze wereld veel gemoord en er vloeit in die zin veel bloed dat tot God spreekt en voor de daders verwijdering brengt tussen God en hen, zoals bij Kain (en ik zal voor Uw aangezicht verborgen zijn; Gen. 4:14b). Als moderne West-Europeaan ben ik niet bekend met de rol die bloed in het algemeen en bij het sluiten van een verbond speelt. Maar ik leer van het feit dat vergoten bloed blijkbaar roept en spreekt tot God (Genesis 4:10, Hebr. 12:24). En dan kan ik begrijpen dat tegenover al het vergoten bloed in de wereld iets heel groots moet staan om krachtiger te roepen of te spreken en zo verzoening te brengen: het bloed van Gods eigen Zoon Die Zelf nooit bloed van anderen vergoten heeft, letterlijk en figuurlijk.

6. Het nieuwe Jeruzalem nodigde uit

En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En laat hij die het hoort, zeggen: Kom! En laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets.

Openbaring 22:17

Toen ik bij het schrijven van hoofdstuk 1 de verzen aanhaalde die over het nieuwe Jeruzalem gaan viel mij op dat in de Galaten-brief, één van de vroegste boeken uit het Nieuwe Testament (waarschijnlijk geschreven rond het jaar 55), nog gesproken wordt van het hemelse Jeruzalem (Galaten 4:26). In het boek Openbaring, een van de laatste boeken uit het Nieuwe Testament (waarschijnlijk geschreven tussen de jaren 65 en 68) wordt drie maal gesproken van het nieuwe Jeruzalem dat aan het neerdalen was uit de hemel (Openbaring 3:12; 21:2; 10): Bijzonder! Dat schiep de verwachting dat het nieuwe Jeruzalem toen spoedig toegankelijk zou worden. Het nieuwe Jeruzalem zou niet twee of drie duizend jaar in de hemel blijven voordat het zou neerdalen.

De zeven gemeenten, waar de brief Openbaring aan geschreven was, kregen bij de afsluiting van deze brief de bovenstaande uitnodiging: “En de Geest en de bruid zeggen: kom!”. Ik realiseerde mij op een gegeven moment dat dit een actuele uitnodiging was aan de toenmalige lezers van de brief, en geen uitnodiging voor hun toekomst. Het was immers grammaticaal in de tegenwoordige tijd geschreven en het maakte deel uit van de afronding van de brief (Openbaring 22:6-21) waarin het niet meer om visioenen over de nabije of verre toekomst ging.

Wat hield deze uitnodiging in en wie nodigden uit? De Geest en de bruid nodigden uit. Wie de Geest is is duidelijk, namelijk de Heilige Geest, maar wie is de bruid? De climax in het boek Openbaring is de uitgebreide beschrijving van het nieuwe Jeruzalem in Openbaring 21:2 tot en met 22:5. In die beschrijving van het nieuwe Jeruzalem wordt duidelijk dat het nieuwe Jeruzalem de bruid is:

Kom, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien. En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg en liet mij de grote stad zien, het heilige Jeruzalem, dat neerdaalde uit de hemel, bij God vandaan.

Openbaring 21:9b, 10

Het was dus het nieuwe Jeruzalem zelf dat de christenen van de zeven gemeenten uitnodigde om te komen en te drinken van het levende water.

Waarnaar werden ze uitgenodigd om te komen? Naar de plek waar het levend water was. Waar was deze plek? Dat wordt duidelijk enkele verzen eerder, bij de beschrijving van het nieuwe Jeruzalem:

En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam.

Openbaring 22:1

Dit betekent dat de christenen van de zeven gemeenten, kort na het jaar 65 na Christus, in de Openbaringsbrief door het nieuwe Jeruzalem werden uitgenodigd om naar het nieuwe Jeruzalem te komen, er binnen te gaan en te drinken van het levende water uit de rivier die daar stroomde. Het nieuwe Jeruzalem waarvan in Hebrreeën 12:22 werd gezegd dat de christenen al bij deze stad gearriveerd waren.

Het nieuwe Jeruzalem was dus al relevant voor de christenen rond het jaar 65 tot 68 na Christus.

Het nieuwe Jeruzalem, waarvan in het briefje aan de gemeente in Filadelfia (Openbaring 3:7-13) wordt gezegd dat het, op het moment dat de brief geschreven werd (rond 65 tot 68 na Christus), aan het neerdalen was uit de hemel, kwam steeds dichterbij. De christenen konden er ook al binnengaan om van het levende water te drinken.

Aan de andere kant werd dezelfde gemeente opgeroepen om nog even vol te houden en te blijven overwinnen, waarna Jezus zou komen en “de naam van de stad mijns Gods, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel neerdaalt van mijn God” op hen zou schrijven (Openbaring 3:12b). Dit had voor de bewoners van Filadelfia een speciale en duidelijke betekenis. Hun stad was in het jaar 17 na Christus namelijk voor een groot deel verwoest door een aardbeving. Rome had hun geld geleend om een nieuwe stad te bouwen, maar daarvoor moest de naam van de stad veranderd worden in Neocaesarea, ter ere van de toenmalige keizer Tiberius. Ze wisten dus wat het was om een nieuwe naam te krijgen: dat was gerelateerd aan het tegelijkertijd krijgen van een nieuwe stad. Als ze zouden overwinnen stond hun dus een beloning te wachten die te maken had met het gaan wonen in het nieuwe Jeruzalem. En dat zou allemaal spoedig gebeuren, zei Jezus in het korte briefje aan hen (zie Openbaring 3:11).

Mijn conclusie was daarom dat het nieuwe Jeruzalem voor de eerste christenen al toegankelijk was geworden om van het “levende” water te drinken en dat het “spoedig” nog relevanter zou worden: het zou hun woonplaats worden.

7. Hier en nu

Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden, ...

Openbaring 1:1a

De grootste ontdekking tijdens mijn ontdekkingstocht was dat het nieuwe Jeruzalem voor het leven hier en nu is. In de voorgaande hoofdstukken heb ik de aanloop tot de openbaring van het nieuwe Jeruzalem geschetst. Het boek Openbaring vertelt het definitief toegankelijk worden van het nieuwe Jeruzalem als de plek die Jezus voor ons gereedgemaakt heeft.

Voordat ik geloofde dat ik vanuit het nieuwe Jeruzalem kon leven en het kon ervaren, heb ik eerst een keus moeten maken over hoe ik Openbaring zou gaan lezen en interpreteren. Om een lang verhaal kort te maken: ik heb gekozen om de brief in de eerste plaats zo te lezen zoals de schrijver het in zijn tijd en situatie heeft bedoeld en zoals degenen voor wie de brief bestemd was het zouden hebben begrepen. Daaruit volgt in tweede instantie de betekenis die het voor mij heeft (dit noem je historisch-contextuele Bijbelinterpretatie).

Mijn volgende vraag was: hoe presenteert het boek Openbaring zichzelf? In Openbaring 1:1 (zie hierboven) wordt benadrukt dat wat beschreven is spoedig zou gebeuren en dat de ontvangers van de brief dit dus zouden meemaken. In de rest van de brief geeft Jezus zelf op verschillende plekken aan dat Hij spoedig zou terug komen (en ik geloof dat Jezus heeft gedaan wat Hij heeft gezegd; zo is Hij):

Zie, Ik kom spoedig.

Openbaring 3:11, 22:7, 22:12

Ja, Ik kom spoedig.

Openbaring 22:20

Een andere duidelijke aanwijzing dat de geprofeteerde gebeurtenissen spoedig zouden plaatsvinden is de opdracht aan Johannes in het laatste hoofdstuk om deze profetie niet te verzegelen:

*Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet,
want de tijd is nabij.*

Openbaring 22:10

Dit betekent dat de inhoud van de profetie direct relevant was voor Johannes' leven en dat van de christenen waar hij aan schreef, namelijk de zeven gemeenten uit hoofdstuk 2 en 3.

Dit wordt duidelijker als we dat vergelijken met de opdracht die de profeet Daniël eeuwen daarvoor kreeg. Hij moest de woorden van de profetie die hij ontving wel verzegelen omdat ze voor een andere tijd bedoeld waren :

... verzegel dit boek tot de tijd van het einde.

Daniël 12:4

Mijn conclusie is dat de vervulling van de profetie in het boek Openbaring dus niet in een andere tijd zou plaats vinden dan de tijd waarin Johannes en de eerste christenen leefden.

Tenslotte hielp de volgende gedachte om te geloven dat "spoedig" echt spoedig betekent: als in een boek tegelijkertijd over spoedig en over duizend jaar (Openbaring 20:2-7) geschreven wordt, wat voor letterlijke of figuurlijke betekenis dat ook heeft¹⁰, dan kan spoedig niet minstens 2000 jaar betekenen, anders zou immers in plaats van

het woord spoedig een ander woord gebruikt zijn dat overeenkomt met duizend, tweeduizend jaar of langer.

Tenslotte nog een uitzondering: in hoofdstuk 20 van Openbaring wordt expliciet gesproken over de (spoedige) start van een periode van “duizend” jaar en wat daarna zou gebeuren. Het boek maakt hier dus duidelijk dat er ook dingen zouden gaan gebeuren die lang op zich zouden laten wachten. Dit bracht mij tot de volgende keuze: ik geloof dat alle gebeurtenissen die in Openbaring beschreven zijn spoedig na het schrijven en ontvangen van de brief zijn gebeurd, behalve de gebeurtenissen waarvan de schrijver expliciet heeft aangegeven dat die later zouden gebeuren. Kort gezegd:

*Alles in Openbaring gaat over spoedig
tenzij nadrukkelijk wordt vermeld dat het niet over
spoedig gaat*

Ik geloof dat dit recht doet aan de manier waarop het boek zichzelf presenteert, met de nadruk op spoedig. Tegelijkertijd was dit voor mij een grote en heel uitdagende omslag in hoe ik het boek Openbaring las en ontving. Maar ik voelde ook de bevestiging van de Heilige Geest om hieraan vast te houden, wat voor jou, beste lezer, misschien een subjectieve, niet relevante opmerking is, maar voor mij was dat wel een belangrijke aanmoediging.

Dit alles leidde tot de vaststelling dat maar een gedeelte van hoofdstuk 20 niet over spoedig gaat, oftewel 2-3% van het hele boek, en dat het nieuwe Jeruzalem al uit de hemel aan het neerdalen was en spoedig helemaal toegankelijk zou zijn. Dit blijkt uit de twee gedeelten waarin het nieuwe Jeruzalem wordt genoemd: in Openbaring 3:12 en Openbaring 21:2.

In Openbaring 3:12 kreeg de gemeente in Filadelfia de belofte dat God na hun (hopelijke) overwinning op hen de naam zou schrijven van “de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt uit de hemel, bij Mijn God vandaan, ...”. Uit dit vers werd mij ten eerste duidelijk dat het nieuwe Jeruzalem op het moment dat Johannes deze profetie kreeg al aan het nederdalen is; er staat immers niet: het nieuwe Jeruzalem dat zal gaan neerdalen.

Ten tweede geeft Jonathan Welton²² in zijn boek *Understanding The Seven Churches of Revelation*¹¹ een mooie historisch-contextuele Bijbelinterpretatie van dit vers, die ik in het vorige hoofdstuk heb besproken. Dat ze de naam van het nieuwe Jeruzalem kregen betekende voor hen dus het krijgen van het nieuwe Jeruzalem zelf. En dat zou spoedig nadat ze de brief hadden gekregen gebeuren, als zij zouden overwinnen.

In Openbaring 21:2 wordt het neerdalende nieuwe Jeruzalem opnieuw gezien. In feite is het hele boek Openbaring vanaf hoofdstuk 4 een gedetailleerde beschrijving van de korte periode waarnaar in de briefjes aan de zeven gemeenten in de hoofdstukken 2 en 3 verwezen wordt. Vandaar dat alle aspecten in die briefjes opnieuw later in het boek terugkomen, waaronder dus ook het neerdalende nieuwe Jeruzalem.

In Openbaring 21:5 wordt Johannes door God toegesproken vanaf de troon, waarvoor Johannes zich als sinds hoofdstuk 4 bevindt. God spreekt tegen hem de woorden:

Zie, Ik maak alle dingen nieuw.

Openbaring 21:5a

Hij zegt dat deze woorden betrouwbaar en waar zijn (vers 5b) en dat deze woorden “zijn geschied” (vers 6; NBG51¹²). Er staat niet Ik heb

alle dingen nieuw gemaakt of Ik zal alle dingen nieuw gaan maken. Je zou vers 5a ook kunnen vertalen met: Zie, Ik ben alle dingen nieuw aan het maken. God is op dat moment dingen nieuw aan het maken.

Kort ervoor wordt aangegeven om welke nieuwe dingen het vooral gaat. Deze nieuwe dingen zijn: de nieuwe hemel, de nieuwe aarde en het nieuwe Jeruzalem, dat op dat moment aan het neerdalen is. Het gaat niet over hun verre toekomst, maar het nieuwe Jeruzalem is actueel en ze zullen het spoedig gaan bewonen. Wat dit laatste betekent behandel ik aan het eind van dit hoofdstuk en de rest van dit boekje.

Ook uit de beschrijving van het nieuwe Jeruzalem blijkt dat het neerdalen en toegankelijk worden ervan vóór het veel latere, nog in onze toekomst liggende, laatste oordeel¹³ zou plaats vinden en niet erna. Dit blijkt onder andere hieruit:

- In het nieuwe Jeruzalem staat een boom waarvan de bladeren bedoeld zijn om de volken te genezen (Openbaring 22:2); dit past niet in de tijd na de toekomstige opstanding uit de dood en het laatste oordeel, aangezien er dan geen ziekte meer is. De mensen zijn dan immers opgestaan uit de grootste ziekte die er is, de dood. Maar voorafgaande aan die tijd, van de eerste eeuw tot nu, is er nog wel ziekte, dus zijn ook de bladeren voor genezing van de volken voor die periode relevant.
- Na geloof in Jezus voor reiniging door genade, mogen de niet-gelovigen, die buiten de stad leven, het nieuwe Jeruzalem binnenkomen. Dit is af te leiden uit de volgende drie verzen:

*Buiten nu (zijn)... de afgodendienaars en elke
liefhebbende en doende (de) leugen,*

Openbaring 22:15 (Studiebijbel¹⁴)

*En haar poorten zullen overdag nooit gesloten worden,
want daar zal geen nacht zijn.*

Openbaring 21:25

*Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht
mogen hebben op het geboomte des levens en door de
poorten ingaan in de stad.*

Openbaring 22:14; NBG51¹⁵

Dit staat in schril contrast met de definitieve ontoegankelijkheid van Gods woonplaats voor de veroordeelden na het laatste oordeel, na de periode van duizend jaar:

*En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in
het boek des levens, werd hij in de poel van vuur
geworpen.*

Openbaring 20:15

We leven nu in een tijd van redding en verlossing, waarin God alle mensen uitnodigt om bij Hem te komen en de rijkdom van het leven met Hem te ontvangen; het nieuwe Jeruzalem met haar open poorten en de beschikbaarheid van reiniging door Jezus' bloed is daar een uitdrukking van.

Tenslotte nog een laatste opmerking over het spoedige karakter van de vervulling van de profetieën in Openbaring nadat Johannes het had geschreven. Naast het feit dat Jezus dit kort voor het jaar 70 in Openbaring zelf zegt, heeft Hij tijdens Zijn leven op aarde gezegd dat dezelfde gebeurtenissen binnen één geslacht zouden plaatsvinden:

*Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet
voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.*

Mattheüs 24:34

Een geslacht of generatie komt in de Bijbel overeen met veertig jaar (zie Numeri 32:13). Jezus doet bovenstaande uitspraak in het jaar 30 na Christus²¹, het jaar dat Hij zal sterven. Dit betekent dat uiterlijk in het jaar 70 na Christus alle profetieën, uitmondend in het toegankelijk worden van het nieuwe Jeruzalem op aarde, moeten hebben plaatsgevonden. Dit past met de inhoud en datering van Openbaring. Blijkbaar heeft God zo lang mogelijk gewacht met de vervulling ervan om iedereen de gelegenheid te geven het oude verbond te verlaten voor het nieuwe verbond.

Dus het nieuwe Jeruzalem is voor nu, maar waar is het?

Is het nieuwe Jeruzalem een fysieke stad van 2250 of 2300 km breed, lang en hoog ergens op de wereld waar wij naar toe moeten gaan om God te ontmoeten? Het klinkt raar als je de vraag zo stelt, maar het lijkt op de vraag die de Samaritaanse vrouw in Johannes 4:20 impliciet stelt: “Onze vaders hebben op deze berg aanbeden, en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plaats is waar men moet aanbidden”. Met andere woorden: waar, op welke fysieke plek, moeten we God aanbidden?

Het antwoord van Jezus is niet “op deze berg” (van de Samaritanen) of “in Jeruzalem”, of op welke fysieke plek dan ook, maar “in geest (en waarheid)”. Wat betekent “in geest”? Deze woorden zijn een vertaling van “en pneumatī” dat afgeleid is van *pneuma*, dat onder meer de betekenissen kan hebben van de levensgeest/levensadem (Genesis 2:7), geest van de mens of de Heilige Geest¹⁶. Het hangt vervolgens van de context af welke betekenis wordt bedoeld. In Johannes 4 is de context de vraag van de Samaritaanse vrouw: *waar* moeten we God aanbidden? De vertaling van “en pneumatī” is

daarom: met jouw geest tot God die geest is, met hulp van de Heilige Geest, oftewel in de geestelijke wereld. Dat is geen specifieke fysieke plek, maar dit contact met God kan overal op deze fysieke wereld zijn, waar je ook bent.

De vraag van de Samaritaanse vrouw had de context van aanbidding, wat ook aan het eind van de beschrijving van het leven in het nieuwe Jeruzalem terugkomt:

*En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn
en zijn dienstknechten zullen Hem vereren, en zij
zullen zijn aangezicht zien, ...*

Openbaring 22:3b, 4a; NBG51¹⁷

Het nieuwe Jeruzalem, de stad van God, waar God zelf aanwezig is (Openbaring 21:2 tot en met 22:5) is dus een geestelijke werkelijkheid, niet een fysieke. Het is een stad waar je als christen in principe altijd in kan zijn, waar je je ook op deze aardbol bevindt, en als je je erop richt ga je het ook (steeds meer) ervaren.

Je leeft niet meer in duisternis en de schaduw van de dood (Mattheüs 4:16), maar in Gods licht. Dat is niet alleen een waarheid om in te geloven, maar ook een waarheid om steeds meer te ervaren. We kunnen ons over het algemeen goed voorstellen wat permanent leven in duisternis en de schaduw van de dood is: altijd eenzaam, depressief, zonder hoop. Of de zon overdag nu schijnt of niet, toch is het dan duister binnenin ons, waar je ook bent op deze wereld. Hetzelfde, maar dan tegenovergesteld, geldt voor het leven in het nieuwe Jeruzalem: altijd licht, hoop, leven in Gods aanwezigheid, waar je ook bent in deze wereld:

*En de stad heeft de zon en de maan niet van node, dat
die haar beschijnen, want de heerlijkheid Gods verlicht*

haar en haar lamp is het Lam. En de volken zullen bij haar licht wandelen... en haar poorten zullen nooit gesloten worden des daags, want daar zal geen nacht zijn; ...

Openbaring 21:23-25 NBG51¹⁸

En daar zal geen nacht zijn, en zij hebben geen lamp en ook geen zonlicht nodig, want de Heere God verlicht hen.

Openbaring 22:5a

Het nieuwe Jeruzalem is één grote belofte en mogelijkheid om permanent en onbeperkt samen met God te leven. Van daaruit mag je in deze wereld leven als zoon en dochter van God, jouw Vader, die jou meer en meer vult met Zijn liefde en heerlijkheid, omdat je in Zijn aanwezigheid leeft. Kan je je voorstellen wat jij daarbij dan voor jouw omgeving kan betekenen?

Nog iets meer over de betekenis van de genoemde afstanden. In Openbaring 21:16 wordt beschreven dat het nieuwe Jeruzalem twaalfduizend stadiën lang en breed is. Het boek Openbaring is een profetisch boek (zie Openbaring 22:6) en de beschrijving van het nieuwe Jeruzalem is een profetisch beeld. De historisch-contextuele uitleg van dit profetische beeld is, geloof ik, de volgende: Volgens de Griekse maten van die tijd komt twaalfduizend statien overeen met 2300 km (volgens de Romeinse maten enkele tientallen kilometers minder). Van de noordoosthoek naar de zuidwesthoek is de stad ongeveer 3300 km groot. De hemelsbrede afstand tussen Rome en Jeruzalem is 2300 km. Johannes zit op dat moment op het eiland Patmos dat ongeveer halverwege Rome en Jeruzalem ligt. Dus in een situatie waarin:

- Johannes als leider van de toenmalige christenen de meesten van de twaalf apostelen moest missen, omdat zij al door de Romeinen om het leven gebracht waren,
- de meeste christenen die hij moest leiden, zwaar te lijden hadden onder de vervolging van de Romeinen (Rome) en de mensen die vasthielden aan het oude verbond (Jeruzalem), en
- hij zelf geïsoleerd als banneling op Patmos zat,

kreeg hij een beeld van het nieuwe Jeruzalem, dat aan het neerdalen was uit de hemel, en zo groot is dat het Rome, Jeruzalem en (een groot deel van) het Romeinse rijk overspant. Ik geloof dat dit profetische beeld het volgende aan de schrijver duidelijk maakt: Johannes, nu zijn de machten in Rome en Jeruzalem nog bepalend voor jouw leven en dat van de christenen en de wereld waar jij mee te maken hebt, maar binnenkort zal Mijn stad daarover neerdalen en het leven daar gaan bepalen. Jullie zullen in Mijn stad leven en van daaruit het leven in de wereld gaan veranderen.

Het nieuwe Jeruzalem was en is dus geen fysieke stad maar een geestelijke stad, een geestelijke realiteit en woonplaats, waar de zonen en dochters van God in- en vanuit leven, in deze wereld.

Een geestelijke stad, een geestelijke realiteit, klonk voor mij in eerste instantie wat gek, maar toen realiseerde ik mij dat we naast het leven in onze fysieke wereld tegelijk in een geestelijke wereld leven, en dat deze werelden helemaal met elkaar verweven zijn. Dit werd mij duidelijk in het volgende bekende vers:

... het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; en voor hen die zaten in het land en de schaduw van de dood, is een licht opgegaan.

Mattheüs 4:16

De geestelijke realiteit waarin bovenstaand volk leeft is “duisternis” en “land en schaduw van de dood”. Dit geldt permanent, dus ook overdag. Dus, hoewel de zon overdag kan schijnen en het licht is, leven zij overdag ook in duisternis. Het eerste is de fysieke realiteit en het tweede de geestelijke. Zo is het ook met het nieuwe Jeruzalem: het is de geestelijke plek waar het altijd licht is (zie de beschrijving vanaf Openbaring 21:9).

Op deze manier kreeg ik langzamerhand de volgende kijk op Johannes en de christenen rond het jaar 65: zij leefden al vanuit het nieuwe verbond en het hemels Koninkrijk. Aan de andere kant blijkt uit de beschrijving van het leven van de zeven gemeenten (Openbaring 2 en 3) dat ze op dat moment nog in een ‘underdog-positie’ leefden. Ook lezen we, dat ze spoedig, als ze zouden overwinnen, nog dingen van God zouden krijgen die ze op dat moment nog niet hadden; het nieuwe verbond oftewel Gods Koninkrijk was nog niet volledig. Wat miste nog? Onder andere de mogelijkheid om in en vanuit het nieuwe Jeruzalem te leven: dat niet alleen de Heilige Geest maar ook Jezus en God, onze Vader, bij ons zouden wonen, er staat immers:

Zie, de tent van God is bij de mensen ...

Openbaring 21:3

Dit is een essentieel onderdeel van het nieuwe verbond dat pas rond 70 na Christus beschikbaar komt¹⁹. Vlak na Jezus’ opstanding ging Jezus weg, naar de hemel, waar ook Vader God was, zodat de Heilige Geest zou kunnen komen. Sinds het nieuwe Jeruzalem is neergedaald, is niet alleen de Heilige Geest onder de mensen maar ook Vader God en Jezus. In hoofdstuk 9 ga ik daar verder op in.

Een tijdje geleden ontdekte ik iets wat ik ervoer als een bemoediging van God om verder te blijven zoeken naar het nieuwe-Jeruzalem-

leven, en wat te maken had met bovenstaande uitleg van de betekenis van de afmetingen. In onze kerk, die in de provincie Gelderland ligt, bleek een goede vriend als achternaam te hebben: Van Gelder de Neufville. Neufville is de oud-Franse aanduiding voor nieuw Jeruzalem. Zijn naam is dus heel profetisch: het nieuwe Jeruzalem is bepalend voor het leven in de provincie Gelderland, in de eerste plaats voor ons eigen leven en mede daardoor ook voor de andere mensen in Gelderland. Hijzelf gaf daarnaast het volgende getuigenis over zijn leven met God:

“Jaren geleden hoorde ik voor het eerst iemand vertellen over het fenomeen ‘the secret place’ (de geheime plek). Dit is een plek in het geestelijke waar een individu God, Jezus en/of de Heilige Geest persoonlijk kan ontmoeten. Een plek, speciaal voor hem/ haar, waar deze persoon altijd naar toe kan ‘gaan’. In mijn zoektocht naar een eigen plek met Hem ontdekte ik, dat er maar liefst vier plekken zijn waar ik makkelijk naar terug kan keren. Eén daarvan is op het strand. Jezus en ik zitten dan allebei onderuitgezakt op een strandstoel en kijken naar de zee. Naast onze stoel staat een kleurrijk drankje met een rietje, in het witte strandzand. Af en toe neem ik een slokje. Meestal zeggen wij op zulke momenten niet zoveel tegen elkaar, maar geniet ik van de prachtige zee, Zijn gezelschap, de stilte en de vrede. Na een poosje word ik vaak blij en als ik Jezus dan aankijk, moeten wij allebei lachen.

Deze ‘secret place’ is er een om tot rust te komen. Ik voel mij na zo’n ontmoeting op het strand ontspannen, ben in staat om beter te relativeren, en kan er weer tegenaan.”

In dit getuigenis komen twee aspecten van het nieuwe-Jeruzalem-leven naar voren: ten eerste het persoonlijk en intiem ontmoeten van Vader God of Jezus en ten tweede dat je deze ontmoeting altijd kunt hebben: het is een recht (zie Openbaring 22:14). Daarnaast vind ik het geweldig mooi dat iemand heel lang geleden zichzelf de naam Neufville gaf en dat vele generaties later een nakomeling het nieuwe-Jeruzalem-leven kent.

Samengevat: het nieuwe Jeruzalem is dus een geestelijke realiteit en niet zozeer een fysieke. Het profetische beeld met de specifieke breedte- en lengtematen die Johannes ontving had een speciale betekenis in zijn situatie. Deze betekenis heeft het voor alle christenen sinds de eerste eeuw, waar ook ter wereld: Gods stad, het nieuwe Jeruzalem, is jouw thuis, jouw geestelijke werkelijkheid die bestaat uit licht en leven van God in plaats van duisternis en dood. Als je dat gelooft en wilt is het bepalend voor jouw leven, en door jou heen ook voor de wereld om jou heen. Je hoeft niet naar het Middellandse Zeegebied voor het nieuwe Jeruzalem. Het nieuwe Jeruzalem is niet alleen voor nu maar ook voor hier, waar je ook bent.

8. Het nieuwe Jeruzalem binnengaan

Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad.

Openbaring 22: 14 (NBG51¹⁵)

Het enige wat nodig is om de stad van God, het nieuwe Jeruzalem binnen te kunnen gaan is volgens bovenstaand vers het wassen van jouw kleren. Het viel mij op dat de Israëlieten bij de berg Horeb²⁰ van God dezelfde opdracht kregen, namelijk om eerst hun kleren te wassen voordat zij de berg op zouden gaan om Hem te ontmoeten (Exodus 19:10,14). Om God te kunnen ontmoeten is het nodig om schoon te zijn.

Wat betekent schoon zijn? Het volgende verhaal uit Johannes 13 is bepalend voor het leven in het nieuwe verbond: Jezus wast de voeten van de discipelen vlak voordat Hij gevangen genomen wordt:

Zo kwam Hij bij Simon Petrus en die zei tegen Hem: Heere, wilt U mij de voeten wassen? Jezus antwoordde en zei tegen hem: Wat Ik doe, weet u nu niet, maar u zult het later inzien. Petrus zei tegen Hem: U zult mijn voeten in der eeuwigheid niet wassen! Jezus antwoordde hem: Als Ik u niet was, hebt u geen deel met Mij.

Johannes 13: 6-8

Jezus leert mij dat het nodig is dat Hij me wast zodat ik “deel met Hem” heb. Dat laatste is te omschrijven als één met Hem zijn (Johannes 17:20-23), gemeenschap met Hem hebben (1 Johannes 1:3), mede-erfgenaam zijn van Christus en delen in Zijn verheerlijking (Romeinen 8:17).

Direct na bovenstaande voetenwassing wordt Jezus gevangen genomen en brengt het offer als het Lam van God. Uit Openbaring 7:14b (*“en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam”*) wordt duidelijk dat wij door het bloed van Jezus onze “gewaden wassen” en zonder zonden en schuld kunnen zijn. Zoals Jezus zelf zegt, staat dit centraal in het nieuwe verbond:

... want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden.

Mattheüs 26:28

Dit bloed van Jezus, dat spreekt van vergeving, is krachtiger dan het bloed van Abel, dat spreekt van onrecht en aanklacht (zie Hebreëën 12:24).

Mijn conclusie is dus: het voor jezelf ontvangen van het offer van Jezus om schoon te zijn is het enige wat nodig is om de stad van God binnen te mogen gaan. Het voor jezelf ontvangen van het offer van Jezus is ook de manier waarop je christen wordt. Dus elke christen mag de stad van God binnengaan en het leven van die stad ontvangen. Het is zelfs, geloof ik, het doel van dit verbond van vergeving om dat leven mogelijk te maken. We zijn bestemd om met God in- en vanuit Zijn stad te leven. We zijn bestemd om voortdurend in het licht en de heerlijkheid van God te leven, wat een goede samenvatting is van het leven in het nieuwe Jeruzalem zoals beschreven staat in Openbaring 21 en 22.

Op een gegeven moment ontdekte ik in Openbaring 22:14 nog een ander belangrijk aspect van het binnengaan in Gods stad: “zodat zij recht mogen hebben op”. Mijn reiniging geeft mij het recht om door de poorten naar binnen te gaan om het leven dat in die stad is te ontvangen. Toen ik dat ontdekte kreeg de vergeving die Jezus voor mij heeft mogelijk gemaakt een veel grotere betekenis: het had als doel om mogelijk te maken dat we samen met Hem en Vader God in Zijn stad leven!

Als je een recht hebt is het belangrijk dat je het gebruikt. Zolang we dat niet doen hebben we nog steeds niet ontvangen wat God ons zo graag wil geven. Het vergt een beetje geloof in wat door Jezus beschikbaar is gemaakt en een houding om dit leven te gaan ontvangen, oftevel dit recht te gaan gebruiken.

Door de poorten de stad ingaan, hoe doe je dat? Het is eenvoudig: geloof dat het feit dat Jezus' bloed jou heeft schoongemaakt je in de stad brengt en je bent binnen. Bij mij heeft dat zo gewerkt: één aspect van het leven in het nieuwe Jeruzalem sprak mij heel erg aan: dat God met Zijn licht, Zijn heerlijkheid op mij schijnt, waarmee ik Zijn liefde en aandacht ervaar. Ik wist en geloofde dat mijn reiniging door Jezus dit mogelijk maakte, waardoor ik het ook ging ervaren en feitelijk de poort was binnengegaan. Ik heb niets van de poort gezien en ik heb ook niet naar een poort gezocht, maar ik wist wel dat ik in Gods stad was.

Het geloof in de reiniging door Jezus en in het bestaan van Gods stad maakt dat je binnen bent; de focus erop maakt dat je het leven met God in Zijn stad steeds meer gaat ervaren.

Laatst kwam ik met iemand in contact die mij het volgende getuigenis gaf:

“Ik weet van een keer (nog niet zo lang geleden) dat ik tijdens een bidstond (we waren met z’n tweeën) de Stad binnenging. Bij het begin van het gebed vroegen we, zoals altijd, om de leiding van de Heilige Geest. Tijdens de bidstond ging ik, voor mijn besef met iets wat mij toeleek als een Zeppelin, de hemel binnen en kwamen we heel sterk in Gods aanwezigheid. Twee dingen die ik mij kan herinneren, maakten grote indruk op mij: de heiligheid van God en dat ik mij gekend wist, en dat in een mate die ik nog niet eerder had ervaren.”

Getuigenissen als deze zie ik niet als bewijs voor een bepaald geloof. Voor mij zijn het ervaringen die uitnodigen om in Gods Woord te gaan zoeken en God naar deze dingen te vragen. Daarna maakt ieder zijn eigen geloofskeuzes en heeft ieder zijn eigen ervaringen. Wat mij in zijn getuigenis treft is dat hij gewoon de leiding van de Heilige Geest vraagt, dat hij Gods aanwezigheid zo sterk ervoer en dat hij zichzelf gekend wist in een mate die hij nog niet eerder had ervaren. Dat is ook mijn ervaring bij wat ik noem het nieuwe-Jeruzalem-leven: dat ik ervaar dat Hij naar mij kijkt en dat ik terugkijk. Ik word dan vanzelf blij van binnen en het maakt dat we dan samen lachen. Dit is het fundament onder mijn leven.

De poort en de muren van het nieuwe Jeruzalem worden uitgebreid beschreven in het profetische beeld in Openbaring 21:10-21. Ik geloof dat al deze dingen een betekenis hadden voor de mensen uit de 7 gemeenten waar Openbaring aan geschreven is. Vervolgens volgt daaruit de betekenis die het voor ons heeft. In het vorige hoofdstuk heb ik bijvoorbeeld beschreven hoe de maten van de stad, volgens mij, een betekenis hadden voor de 7 gemeenten en hoe zij vervolgens op dezelfde manier een betekenis voor ons hebben.

Het besef dat mijn ontmoeting met God omgeven is door een hoge en hele mooie muur op een stevig fundament en dat engelen de poort bewaken (Openbaring 21:12) geeft mij een heel gerust en veilig gevoel. Ik ben ook nieuwsgierig naar wat God aan anderen laat zien over de muur en de poort. Laten we die verhalen aan elkaar vertellen!

9. Leven in het nieuwe Jeruzalem

En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren, en zij zullen zijn aangezicht zien, ... de Here God zal hen verlichten en zijn zullen als koningen heersen tot in alle eeuwigheden.

Openbaring 22:3b-5 (NBG51¹⁷)

De profetische beelden in Openbaring 21:2-4 en 21:9-22:5 over het nieuwe Jeruzalem helpen om een idee te krijgen wat voor ons beschikbaar is. Ik noem het profetische beelden omdat het boek zelf aangeeft dat het om een profetie gaat (zie Openbaring 22:7).

Om het beeld uit Openbaring 21:2-4 uit te leggen is Jesaja 65:17-20 nodig, dat eveneens over het nieuwe Jeruzalem gaat. Wat in Openbaring kort verwoord wordt als “de dood zal niet meer zijn” (vers 4) wordt in Jesaja uitgebreider beschreven als: geen mens zal meer voortijdig sterven, maar iedereen zal zijn “dagen... vol maken” of pas “als honderdjarige sterven” (vers 20). In de context van de 7 gemeenten waarvan geloofsgenoten soms om het leven werden gebracht (Openbaring 2:13) was dit vooruitzicht heel bemoedigend en hielp om nog even vol te blijven houden. De vervolging door de Romeinen zou inderdaad flink afnemen na 70 na Christus en de vervolging door degenen die aan het oude verbond vasthielden zou vanaf dat moment helemaal stoppen. Voor mij is in ieder geval duidelijk dat het hier niet gaat om de onsterfelijkheid na het laatste oordeel (Openbaring 20:11-15) dat nog in onze toekomst ligt.

Hier is natuurlijk nog veel meer over te zeggen en te ontdekken. Mijn uitgangspunt hierbij is dat ik mij niet laat leiden door wat ik mij wel en niet kan voorstellen of voor mogelijk houd, maar door wat ik geloof wat God bedoelt in de Bijbel. Dat ik dan nog dingen niet begrijp of kan toepassen vind ik niet heel erg. Ik heb ontdekt dat God graag wil dat we Hem er vragen over stellen. Die ontdekkingstocht met God is op zichzelf al geweldig!

Bij het tweede profetische beeld van het nieuwe Jeruzalem in Openbaring 21:9-22:5 is het belangrijk om te beseffen dat het een beeld is van het nieuwe Jeruzalem en niet noodzakelijkerwijs een exacte beschrijving van het nieuwe Jeruzalem. Bij profetische beelden gaat het vaak om de betekenis voor de levens van de ontvangers ervan. Verder zijn de beelden in de eerste plaats bedoeld voor de zeven gemeenten in hun situatie en in hun tijd, van ongeveer 65 tot 68 na Christus. Sommige aspecten hadden voor hen een speciale betekenis. Voor ons hebben ze ook een betekenis maar dan toegepast op onze situatie en vanuit de betekenis die het oorspronkelijk voor hen had. Neem bijvoorbeeld de afmetingen van het nieuwe Jeruzalem die in de profetie geschetst worden, waarover ik eerder schreef in hoofdstuk 7. Andere aspecten van het profetische beeld zijn echter algemeen geldend en gelijk op ons toepasbaar, bijvoorbeeld dat God altijd met Zijn heerlijkheid op ons schijnt (Openbaring 21:23,24).

Naar ervaren van het nieuwe-Jeruzalem-leven

Op een gegeven moment is het belangrijk om over te stappen van het bestuderen van het leven in het nieuwe Jeruzalem naar het ervaren ervan. Kennis en begrip vanuit geloof is relevant, maar het gaat uiteindelijk om het leven, ofwel het ervaren en toepassen. Hierbij hielp het mij om God te vragen over wat Hij mij van het leven in

het nieuwe Jeruzalem wilde laten ervaren. Uit eigen ervaring is mijn advies hierbij:

*Wees als een kind en laat je door je Vader, of door
Jezus, verrassen.*

Lees vaak in Openbaring 21 en 22 en laat het Woord in je leven wortel schieten zodat het jouw geloof voedt en het je helpt je erop te richten. En geloof daarbij dat jij, als je christen bent, in die stad kan zijn. En als je geen christen bent kan je God vragen of Hij jouw zonden af wil wassen, oftewel vergeven, op grond van Jezus' vergoten bloed aan het kruis, zodat je het nieuwe Jeruzalem binnen mag gaan en Hem mag ontmoeten. Je mag dan voor altijd met God leven op basis van het nieuwe verbond. Er is dan niets meer wat jou van Hem kan scheiden.

Een geweldige hulp bij het leren ontdekken van het leven in het nieuwe Jeruzalem komt van de Heilige Geest. In Openbaring 22:17 zegt onder andere de (Heilige) Geest:

Kom! ... En laat hij die dorst heeft, komen; en laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets.

Je hebt met de Heilige Geest een reisleader die jou in het nieuwe Jeruzalem rondleidt. Hij laat jou de “zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam”, wat in Openbaring 22:1 beschreven staat. Maar er is veel meer! Vraag aan de Heilige Geest, God of Jezus: wat wilt U mij vandaag in Uw stad laten zien?

Ikzelf ben de laatste tijd meer gaan ervaren dat God met Zijn heerlijkheid op mij schijnt (Openbaring 21:23b) en dat ik die heerlijkheid met mij meedraag. Ik ervaar ook dat ik Hem ‘zie’ met mijn geest (Openbaring 22:4). Mijn ‘zien’ wil tot nu toe zeggen: ervaren dat Hij naar mij kijkt, merken dat ik met mijn geest naar Hem terugkijk, zonder dat ik echt beelden zie, maar wel dat we samen genieten van de ontmoeting. Ik ben dan blij en moet er soms door lachen en ervaar daarbij dat God ook lacht. Ik ervaar soms ook dat Hij mij dingen over Hem of het leven laat zien of begrijpen (Openbaring 22:5).

Dit is nog geen permanente ervaring voor mij, en als ik ontdek dat ik het kwijt ben – waarschijnlijk omdat ik me er een tijdje niet op heb gericht – dan komt het stap voor stap weer terug als ik mij er wel weer op ga richten.

Ik heb ook ontdekt dat het “in een andere taal spreken”, of zoals het in de NBG51 staat: “in tongen spreken”, hierbij ook heel behulpzaam is, omdat mijn geest daardoor opgebouwd wordt:

Wie in een andere taal spreekt, bouwt zichzelf op, ...

Want als ik in een andere taal bid, bidt mijn geest, ...

1 Korinthe 14:4a, 14a

Daarom kies ik ervoor om in tongen te bidden, wat mij helpt om God beter in de geest te zien, te horen en te ontmoeten. Op basis van deze verzen uit 1 Korinthe geloof ik overigens ook dat het bidden in tongen voor iedere christen beschikbaar is. Ik geloof namelijk niet dat dit interne opbouwproces alleen maar voor een beperkt aantal kinderen van God bedoeld is. Omdat iedereen het nodig heeft ben ik ervan overtuigd dat elk kind van God deze gave kan ontvangen. Het duurt alleen soms een tijdje voordat je ontdekt hebt hoe dat werkt, bij mij wel althans.

Op een gegeven moment realiseerde ik me dat veel christenen God ervaren en ontmoeten en openbaringen over Hem krijgen zonder dat zij het leven in het nieuwe Jeruzalem expliciet kennen of als zodanig benoemen. Zelf ben ik daarvan onder de indruk. Als christenen daar open voor staan en zich ernaar uitstrekken, dan geeft God dat ("Nader tot God, en Hij zal tot u naderen." Jakobus 4:8). Ook zie ik dat veel beeldend kunstenaars en liedtekstschrijvers dat tot uitdrukking brengen. Hoeveel liedjes gaan immers niet over het zien van God of van Zijn aangezicht?

Ik geloof dat alle ervaringen die christenen met God hebben nieuwe-Jeruzalem-ervaringen zijn. Zo lag ik jaren geleden een keer langere tijd naar aanbiddingsmuziek te luisteren en mij op God te richten toen ik kort achter elkaar drie ervaringen kreeg: eerst kwam Jezus op mij af en zei "kom, we gaan een stukje wandelen". Ik voelde me weer het jongetje dat ik vroeger was, het was heel bevrijdend. Sindsdien heb ik deze ervaring vaker en uitgebreider. Daarna stond ik in een grote menigte mensen te kijken naar Jezus die voorbij kwam, toen Hij in het voorbijgaan in mijn ogen keek en zei: "Ik zie je!". Tenslotte ervoer ik dat ik als een vogel aan het vliegen was, een ervaring die God later is gaan uitbreiden.

Lange tijd had ik dit soort ervaringen alleen zo nu en dan. De openbaring uit Gods Woord dat het leven in het nieuwe Jeruzalem, Zijn stad en Zijn tent bij ons, voor mij beschikbaar is, is voor mij een geweldige steun om deze ontmoetingen met God dagelijks te hebben en door Hem veranderd te worden. En ik geloof dat het voor iedere christen een geweldige verdieping van zijn of haar relatie met God en Jezus zal geven.

Laatst moest ik denken aan de gelijkenis van de ‘verloren zoon’ (Lukas 15:11-31). We verplaatsen ons vaak in de situatie van de jongste zoon die op een gegeven moment terug gaat naar zijn vader. We ervaren daarbij dat we naar God terug gaan. Fysiek verplaatsen wij ons niet, maar toch gaan we terug: dat is iets geestelijks; *in de geest* gaan wij terug naar God. Waar is God dan als we bij Hem terug komen? Op Zijn boerderij, omdat er een kalf gemest en geslacht wordt? Veel meer; je komt terug in Gods stad waarmee het nieuwe verbond ten volle is geopenbaard sinds het jaar 70 na Christus¹⁹.

In hoofdstuk 2 schreef ik over Gods uitnodiging voor het volk om bij Hem op de berg te komen. Dit verlangen van de Vader om Zijn zonen en dochters bij zich te hebben is toch werkelijkheid geworden, met alleen dit verschil: God is vanuit de hemel naar ons toe gekomen om bij ons te wonen in Zijn stad. In Openbaring 21:3 zegt God het met een ander beeld:

Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn.

Ik geloof dat de mogelijkheid van het Nieuwe-Jeruzalem-leven zoals hiervoor beschreven is, de vervulling is van wat Jezus heeft beloofd en aangekondigd:

*En als Ik heengegaan ben en plaats voor u
gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij
nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.*

Johannes 14:3

*opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik
in U, dat ook zij in Ons zijn;*

Johannes 17:21; NBG51⁵

*Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U
Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die
U Mij gegeven hebt,*

Johannes 17:24

Dat is allemaal mogelijk gemaakt door het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem uit de hemel en het in de geest toegankelijk zijn van deze stad als onderdeel van het nieuwe verbond.

Het leven in het nieuwe Jeruzalem is niet zoiets als uitpluizen wat de betekenis is van het gebruik van lazuraarsteen in de tweede laag van het fundament van de muur. Het is allereerst: de heerlijkheid en het aangezicht van God en Jezus zien, dat je ervaart dat je in Hun aanwezigheid bent en dat je het licht van Hun heerlijkheid op jouw leven opmerkt.

Het leven in het nieuwe Jeruzalem is geen vlucht uit het leven op deze aardbol, maar het is leven vanuit deze stad op deze aarde. Het is hetgeen ons leven op deze aarde voedt en waardoor we in ons doen en laten steeds meer op God gaan lijken. Het vers 2 Korinthe 3:18 beschrijft dat heel goed:

*Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid
van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden*

van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.

2 Korinthe 3:18²

10. Zien met de ogen van onze geest

... en geheel uw geest, ziel en lichaam...

1 Thessalonicenzen. 5:23b; NBG51

Het was voor mij een hele openbaring: ik heb een geest! Naast dat ik een ziel en een lichaam heb. En deze dingen zijn allemaal heel waardevol en bovendien onderling helemaal verweven.

Omdat ik een geest heb ben ik ook een geestelijk wezen. Verder zei Jezus dat God geest is (Johannes 4:24). Dit betekent dat ik alles in mij heb om contact met God te hebben.

Ik kan over God nadenken, maar dan heb ik nog geen contact met God, hoewel het nadenken over God wel kan samengaan met of kan leiden tot contact met God. Via mijn geest heb ik contact met God. Soms merk ik dat, als ik contact met God heb, ik soms zomaar begin na te denken over God of over iets van Zijn Koninkrijk, terwijl ik alleen maar verlang om bij Hem te zijn. Nadenken over God of over iets van Zijn Koninkrijk doe ik al zoveel dat ik er soms moe van word.

Mijn geest heeft zintuigen, net zoals mijn lichaam zintuigen heeft. Jezus heeft het daar vaak over gehad. Hij zegt bijvoorbeeld tegen de gemeente in Laodicea dat ze blind zijn en dat ze daarom ogenzalf van Hem moeten kopen om hun oogleden te bestrijken zodat ze gaan zien (Openbaring 3:17b-18). Het is duidelijk dat het hier niet gaat over fysieke blindheid maar over geestelijke blindheid: de ogen van hun geest werkten niet goed.

Als ik denk aan het leven in het nieuwe Jeruzalem als iets geestelijks, dan is het nodig dat mijn geestelijke zintuigen werken! Op een of andere manier vind ik het heel makkelijk om over de dingen van God na te denken, maar contact hebben met God, en vooral dingen van God zien of horen, dat vond ik altijd heel moeilijk. Het heeft mij erg geholpen om te weten dat God mij met een geest geschapen heeft en dat Jezus de ogen van mijn geest kan openen. Ik bid dan ook vaak: “Jezus, wilt U mijn ogen openen?”. En ik weet dat Hij dat doet.

Het maakt veel uit voor mijn leven of mijn geestelijke ogen werken of niet. Het klassieke voorbeeld is het verhaal van Elisa en zijn dienaar die in een stad zijn die omringd is door een vijandelijk leger (2 Koningen 6:15-17). De dienaar is wanhopig en vraagt aan Elisa wat ze moeten doen. Elisa zegt vervolgens: “Wees niet bevreesd, want die bij ons zijn, zijn méér dan die bij hen zijn”. Dan bidt Elisa dat God de ogen van zijn dienaar opent om de vurige paarden en wagens te zien die op de berg rondom Elisa waren. Wat God dan vervolgens doet. Meer zien met zijn geest of in (de) geest, leidde er in dit geval toe dat angst verdween en dat er vertrouwen op een goede afloop ontstond.

Eerder verwees ik naar het gebed dat Jezus bad in Johannes 17:24 dat we Zijn heerlijkheid zouden zien. Volgens Openbaring 22:4 is dat beschikbaar in het nieuwe Jeruzalem. En het zien van Zijn heerlijkheid maakt dat Zijn heerlijkheid over ons komt (2 Korinthe 3:18), maar nu zonder de beperking alsof je in een enigszins wazige spiegel kijkt, aangezien deze beperking in Openbaring 22 niet genoemd wordt.

Het is meer een kwestie van het oefenen van onze geestelijke ogen dan dat alles van het nieuwe Jeruzalem niet of beperkt zichtbaar zou zijn. Door het oefenen van onze geestelijke ogen gaan we beter zien: oefening baart kunst! Net zoals dat voor baby's is vlak na de geboorte.

Hun ogen staan nog niet scherp, ze kijken soms scheel en ze zien nog geen kleuren. Dat ontwikkelt zich in de loop van de tijd door steeds hun ogen open te doen. Dat geldt ook voor onze geestelijke ogen. Oefenen kan door Jezus te vragen om onze ogen te openen en Hem te vragen iets te laten zien.

Naast ogen heeft onze geest ook alle andere zintuigen, vergelijkbaar met ons fysieke lichaam: gehoor, reuk, smaak en tast. Profeten horen dingen van God en we kunnen allemaal profeteren volgens 1 Korinthe 14:31a. Ezechiël eet een boekrol in een visioen en het smaakt zoet als honing (Ezechiël 3:1-3). Christenen hebben de geur van Christus en de reuk van zijn kennis wordt door hen verspreid (2 Korinthe 2:14, 15). En Jezus zegt op een gegeven moment dat iemand Hem heeft aangeraakt omdat er kracht van Hem uitging, terwijl allerlei mensen om Hem heen tegen Hem aanduwden (Lukas 8: 43-45). Het eerste was geestelijke aanraking en het tweede fysiek.

Eén van de mensen die veel voor mij heeft betekend door woorden en beelden van God door te geven, is Gerda Keurentjes. Het ontvangen van bemoedigende profetieën is cruciaal in ons leven. Haar eigen belevenissen met God heeft zij opgeschreven in haar boek *Hemelse Verbondenheid*. Als je haar boek leest zal je een grotere verwachting krijgen om God te ontmoeten.

Beste christen, beperk jezelf niet door niet te geloven dat je een geest hebt, dat jouw geest zintuigen heeft en dat Jezus jouw geestelijke ogen kan openen. Woon in het nieuwe Jeruzalem, de stad van jouw God, van waaruit je in deze wereld mag leven.

11. Op aarde net als in de hemel

Uw Naam worde geheilgd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.

Mattheüs 6:9b, 10

Ik vroeg me op een gegeven moment af waarom er naast de hemel en de aarde ook nog een hemels Jeruzalem moest zijn, dat vanuit de hemel neerdaalde. Maar toen ik bovenstaand vers opnieuw las realiseerde ik me dat het nieuwe Jeruzalem onderdeel is van het antwoord op het bovenstaande gebed. Met het nieuwe Jeruzalem is de hemel bereikbaar geworden voor de mensen op de aarde; mede hierdoor kan op de aarde gebeuren wat in de hemel gebeurt. De bewoners van Gods stad leven vanuit deze stad op de plek waar ze op de aarde zijn en brengen daar het hemelse leven namens God. Zo komt de hemel op aarde.

Doordat de bewoners in Gods tegenwoordigheid of aanwezigheid leven komt Gods heerlijkheid, kracht en koninkrijksautoriteit in en over hen in een mate die de christenen voorafgaande aan het jaar 70 nog niet hadden. In Openbaring 3:21 staat:

Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.

Deze geprofeteerde troonsbestijging wordt voor het eerst beschreven in Openbaring 20:4, voorafgaande aan de start van het langdurige ('duizendjarige') rijk:

En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten...

“Zij” zijn de zonen (en dochters) van God die geopenbaard zouden worden en waar de hele schepping naar uitkeek in de jaren voorafgaande aan het jaar 70 na Christus (Romeinen 8:19). Ook in Romeinen 8:19 gaat het om een gebeurtenis, namelijk het openbaar worden van de zonen en dochters van God, die vrij snel na het schrijven in het jaar 57 zou plaatsvinden omdat er sprake is van ‘barensnood’ van de schepping (Romeinen 8:22). Een zwangerschap duurt relatief lang, maar weeën duren relatief kort. Dat duurt geen 2000 jaar of meer; de christenen in die tijd verwachtten die gebeurtenis gedurende hun leven, achteraf gezien in het jaar 70¹⁹.

Laatst bedacht ik mij het volgende: onder het oude verbond waren er mensen zoals Jozef, Daniël en Esther. In de grote beschavingen klommen zij op, van gevangene tot onderkoningen en koninginnen, die de hele maatschappij beïnvloedden en openlijk bovennatuurlijk leefden. Als ze dat niet hadden gedaan zouden ze die posities niet hebben gekregen. Jezus zei echter: “Voorwaar, Ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper; maar wie de minste is in het Koninkrijk der hemelen, is groter dan hij.” (Mattheüs 11:11). Dit is niet een regel of wet, maar een vrucht die ontstaat als je een relatie met God hebt zoals dat in het nieuwe Jeruzalem mogelijk is.

Het zijn de zonen en dochters van God die, terwijl ze in Zijn aanwezigheid zijn, Zijn heerlijkheid in hun leven ontvangen en daar in deze wereld naar leven. Ik geloof hoe meer we als christenen dat ontdekken, hoe meer Jozeffen, Daniëllen en Esthers er zullen opstaan, die groter dan Johannes de Doper zullen zijn en een geweldig goede impact in de wereld zullen hebben.

Laten we niet leven alsof we nog in de situatie van de zeven gemeenten zitten, een beetje als underdog en bang voor wat de toekomst zou gaan brengen. Laten we leven als zonen en dochters van onze Vader, in de realiteit van het nieuwe Jeruzalem, de hemel op aarde, en als koningen regeren op onze tronen onder Koning Jezus' troon en zo het goede van God op deze aarde brengen.

Verwijzingen deel I

1. In de Herziene Statenvertaling zelf staan alleen de woorden *naar, dit en bewerkt wordt* cursief gedrukt.
2. Niet alle Bijbelvertalingen vertalen dit vers op deze manier. In de grondtekst wordt het Griekse woord *kat-optrizomenoi* gebruikt, wat volgens de Studiebijbel (deel 7b, pagina 541) echter bij voorkeur met *als in een spiegel aanschouwen* vertaald moet worden.
3. Zie Studiebijbel, deel 7b, pagina 541.
4. Voor het woord *bediening* kan je ook *het aanbieden van* lezen; het gaat over een verbond in het kader waarvan iets aangeboden wordt.
5. De NBG51-vertaling geeft scherper de inhoud van de grondtekst weer waarin het expliciet gaat om ons *in God èn Jezus* zijn, zoals Jezus in God was en God in Jezus.
6. Zie Studiebijbel, deel 13, pagina 630.
7. Jonathan Welton legt uit dat er in die tijd drie soorten verbonden bekend waren: gunst-, verwantschaps- en vazalverbonden. De eerste was het beste soort voor de mindere partij en de laatste hoogst onwenselijk voor de mindere partij. God biedt alleen maar gunstverbonden aan, bijvoorbeeld aan Noach, Abraham, David, aan het volk bij de berg Horeb, en aan ons met het nieuwe verbond in Jezus. Het volk stuurde echter aan op een verwantschapsverbond, wat door hun gedrag vervolgens leidde tot een vazalverbond. Daarnaast krijgt God, door de aard van het verwantschapsverbond, een dubbelrol: als één van de partijen waartussen het verbond

gesloten wordt en als god van het volk als tweede partij. In dit type verbond moeten beide partijen erin toestemmen dat bij een overtreding de god van de partij die overtreedt de overtreding zal vergelden.

Deze dubbelrol verklaart het voor ons dubbelzinnige optreden (liefhebben en straffen) van God binnen het oude verbond. Deze cultureel-historische context van het oude verbond is heel verhelderend voor ons westers georiënteerde mensen (zie *Het betere verbond*, Jonathan Welton, pagina's 164-231).

8. Zie Studiebijbel, deel 14, pagina 636.
9. Een vertaling conform de Studiebijbel, deel 9, pagina 288; zie ook het commentaar op pagina 289.
10. Ik denk zelf dat met 'duizend' *veel* bedoeld wordt, en niet precies duizend jaar. Op andere plaatsen in de Bijbel wordt het getal duizend soms ook zo gebruikt, zie bijvoorbeeld Psalm 50:10 (de Nieuwe Bijbelvertaling vertaalt daarom in deze psalm met duizenden in plaats van duizend).
11. Nederlandse vertaling van de titel: Het begrijpen van de zeven gemeenten uit Openbaring.
12. Hier heb ik de NBG51 vertaling gebruikt omdat daar het meervoud "zijn geschied" gebruikt wordt zoals ook in de grondtekst staat vermeld.
13. 'Laatste oordeel' is een term die de vertalers hebben toegevoegd als titel van de twee Bijbelgedeelten Matt. 25:31-46 en Openb. 20:11-15 die beginnen met respectievelijk: "Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid" en "En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat". In het laatste vers wordt geen "komen van Jezus" vermeld, hetgeen overeenkomt met het al op aarde zijn van Jezus in het nieuwe Jeruzalem. Sommige mensen kiezen om Jezus

te ontwijken door buiten het nieuwe Jeruzalem te blijven en een levensstijl van leugen en afgoderij te leiden (zie Openb. 22:15). In Openbaring 20:11-15 gaat het er dus om dat ook zij voor het aangezicht van Jezus komen, een openbaring van Jezus die al reeds lang teruggekomen was. Het (terug)komen van Jezus koppel ik daarom aan het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem in 70 na Christus. Dit past nog steeds met Matt. 25:31-46 omdat alles nog toekomst was toen Jezus dat zei. In Openbaring wordt als het ware meer detail gegeven en wordt het terugkomen en het laatste oordeel in de tijd uit elkaar getrokken. Dit is echter niet het onderwerp van dit boekje en tevens niet van doorslaggevend belang. Ook als iemand de overtuiging heeft dat heel Openbaring al gebeurd is immers de realiteit van het nieuwe Jeruzalem van belang.

14. Gedeelte van Openbaring 22:15; woordelijke vertaling Studiebijbel, deel 10, pagina 466.
15. De NBG51- en de HSV-vertaling van dit vers verschillen flink. De HSV vertaalt met *“Zalig zijn zij die Zijn geboden doen, zodat zij recht mogen hebben op de Boom des levens, en opdat zij door de poorten de stad mogen binnengaan.”* Deze zogenaamde vertaalkwestie is omschreven in de Studiebijbel (deel 10, pagina 465): “De tekst “doende Zijn geboden” komt niet in de oude Griekse handschriften voor, maar “wassende hun gewaden” weer wel. Waarschijnlijk is deze verandering ontstaan doordat de zinsneden in het Grieks erg op elkaar lijken”. Vertalers hebben dus de keus om uit te gaan van de oudere handschriften of van de jongere handschriften. Nieuwe inzichten in de kwaliteit van de oude Griekse handschriften hebben ertoe geleid dat sinds de NBG-vertaling uit 1951 dit vers in verschillende vertalingen (ook in het buitenland) vertaald wordt op basis van “wassen”.

16. Studiebijbel, deel 14, pagina 509.
17. Wat in de NBG51 met “vereren” vertaald wordt, wordt in de HSV vertaald met “dienen”. Het betreffende Griekse woord *latreuo* betekent volgens de Studiebijbel (deel 13, pagina 498) dienen in ruimere zin, waar ook vereren onder valt; uit de context blijkt dat het hier om een dienende persoon gaat die voor Gods troon staat; daarom kan het hier heel goed met vereren worden vertaald.
18. Hier heb ik de voorkeur voor de NBG51-vertaling. De HSV vertaalt het begin van vers 24 met “de naties die zalig worden”, terwijl in de grondtekst alleen gesproken wordt over *naties* of *volken* zonder “die zalig worden”.
19. In het jaar 70 na Christus werd de tempel voor de tweede keer verwoest, wat het einde van het oude verbond en de tot volledigheid komen van het nieuwe verbond betekende; zie bijvoorbeeld Hebreeën 8:13 en Openbaring 18 en 19. Deze keer werd de tempel niet herbouwd, het oude verbond was immers beëindigd, maar in plaats daarvan kwam het hemelse Jeruzalem uit de hemel neerdalen, als de stad die bij het nieuwe verbond hoort. Hierover is uiteraard veel meer te zeggen; aan het eind van dit boekje verwijs ik naar een paar boeken waarin je meer kan lezen.
20. De berg Horeb wordt in de Bijbel soms ook de berg Sinai genoemd.
21. Bij het vaststellen van onze jaartelling blijkt iets fout te zijn gegaan: Jezus is waarschijnlijk drie jaar eerder geboren dan werd aangenomen. Jezus is 33 jaar oud geworden en daarom gestorven in het jaar 30 na Christus.
22. Jonathan Welton maakt een herstelproces door dat gedetailleerd beschreven wordt in de laatste drie hoofdstukken van Danny Silk's boek “Unpunishable”, verkrijgbaar bij www.amazon.com

**Deel II. Bij Jezus zijn
Getuigenissen uit het nieuwe
Jeruzalem**

Inleiding

Het nieuwe Jeruzalem houdt mij bezig sinds 2014. Toen ik aan het eind van Jonathan Weltons²⁶ boek Het Betere Verbond zijn conclusie las dat het nieuwe Jeruzalem voor ‘hier en nu’ is, dacht ik: ‘Als dit waar is, en ik gelóóf dat dit waar is, wat betekent dat voor mijn leven nu?’. Daarna begon ik de Bijbel te bestuderen en met Jezus te praten, en gaandeweg ontspan zich de realiteit van het nieuwe-Jeruzalem-leven met Hem. Dit proces heb ik beschreven in mijn eerste boekje *Leven vanuit het nieuwe Jeruzalem*” (nogmaals uitgebracht met deel I van dit boek). Nu, drie jaar later, is het tijd om alle verdere ontdekkingen en vooral ervaringen van anderen op te schrijven.

Ik besef dat het onderwerp van dit boekje, en zeker de benadering ervan, niet gangbaar is. Daarom ben ik het erg gaan waarderen dat ik binnen mijn eigen gemeenschap, Eldad Community, de ruimte heb gekregen om de openbaringen uit dit boekje te delen en dat er een groot aantal Community deelnemers over de jaren mee hebben gedaan aan de oefendagen en -avonden die ik organiseerde. Zonder de steun van het leidersteam, waar ik zelf ook deel vanuit maak, en de ontvankelijkheid van deelnemers van de Eldad Community had de boodschap van dit boekje niet zo tot ontwikkeling kunnen komen. En er is nog veel meer te ontdekken. Dit is nog maar het topje van de ijsberg.

De cultuur die we binnen Eldad Community stimuleren is er één van eer (naar het boek *Cultuur van Eer* van Danny Silk) en vrijheid. De cultuur van eer houdt in dat we elkaar als persoon waarderen zoals we zijn en daarnaast de genade die ieder van Jezus draagt van elkaar ontvangen. Daar hoort ook bij dat we elkaar geven wat we als persoon nodig hebben. Deze primaire ontvankelijkheid en steun

gaat tegelijk gepaard met de vrijheid om uiteindelijk ergens niet in mee te gaan. Ik hoop dan ook dat jij, beste lezer, de inhoud van dit boekje op die manier een kans wilt geven. En ik wil je aanmoedigen er vooral met Jezus over te praten.

Na het uitbrengen van het eerste boekje heb ik regelmatig oefendagen georganiseerd om Jezus en onze Vader in het nieuwe Jeruzalem te leren ontmoeten. Op die oefendagen werd ik voortdurend verrast door de ontmoetingen die de deelnemers hadden met Jezus of onze Vader, meestal in de entourage van het nieuwe Jeruzalem, maar soms ook niet. Een belangrijk deel van die ontmoetingen zijn in dit boekje als getuigenissen opgenomen en vormen de kern van dit tweede deel.

Met het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem wonen Jezus en onze Vader hier bij ons op aarde. De Heilige Geest was er al, in ons. Het bijzondere is dat de hele Drie-eenheid nu op die manier bij ons is. Hiermee benadruk ik de Bijbelverzen die spreken over de “verblijfplaats” in de hemel of de aarde van onze Vader, Jezus of de Heilige Geest. Dat is vanwege het onderwerp van dit boek. Anderzijds is het zo dat Zij altijd een eenheid zijn en dus nooit gescheiden zijn geweest. Ook aan het kruis heeft onze Vader Jezus niet verlaten, hoewel het gevoel van Jezus in eerste instantie anders was (zie Psalm 22). Daarnaast is het eveneens zo dat het in de hemel zijn van Jezus en onze Vader nooit, en zeker niet sinds de start van het nieuwe verbond, heeft betekend dat er geen contact of eenheid tussen God en mensen mogelijk was. Met het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem uit de hemel naar de aarde is er echter iets veranderd op dit vlak. Daar gaat dit boek over.

In de nieuwe-Jeruzalem-profetie in Openbaring 21:9 tot en met 22:5 wordt de Heilige Geest niet expliciet genoemd. In Openbaring 22:17 staat echter het bekende vers over de uitnodiging van de Geest (en

de bruid) aan ons om te komen en het water des levens de drinken, dat in het nieuwe Jeruzalem stroomt. De Heilige Geest is dus een reisgids of coach als het om het nieuwe Jeruzalem gaat. In dit boekje gaat het vooral over het ontmoeten van Jezus en onze Vader in het nieuwe Jeruzalem, maar de Heilige Geest is er altijd bij.

De Bijbelse waarheid over de huidige realiteit van het nieuwe Jeruzalem is de afgelopen drie jaar voor mij nog duidelijker geworden. Ook deze nieuwe ontdekkingen of openbaringen kan je in dit boekje terugvinden. In het volgende hoofdstuk geef ik een samenvatting van deze Bijbelse basis van het nieuwe-Jeruzalem-leven met Jezus. In hoofdstuk 13 geef ik een aantal praktische adviezen die her en der ook al in Deel I gegeven zijn. De getuigenissen kan je vinden vanaf halverwege hoofdstuk 13 tot en met hoofdstuk 21.

Veel leesplezier en een (verdere) ontdekking van het nieuwe Jeruzalem leven met Jezus en onze Vader toegewenst!

12. Bij Jezus zijn; de Bijbelse basis

Ik ga nu weg om een plaats voor jullie in orde te maken, en daarna kom ik terug om jullie te halen. Dan zullen ook jullie zijn waar ik ben.

Johannes 14:2b, 3 (GNB96)

Het is tijdens het laatste avondmaal. De discipelen zijn van slag, want Jezus zegt dat Hij nog maar een korte tijd bij ze zal zijn. Daarna zal Hij weggaan terwijl ze Hem niet zullen kunnen volgen (Joh. 13:33). Als Jezus daarna bovendien voorspelt dat Petrus drie keer zal ontkennen dat hij Jezus kent, zijn ze nog ongeruster. Dan bemoedigt Jezus hen ('Wees niet ongerust', Joh. 14:1, GNB96), met de bovenstaande belofte, in mijn woorden:

Ik zal terugkomen

en jullie meenemen naar een plaats

zodat jullie bij Mij zullen zijn.

Dit is Jezus' belofte aan zijn discipelen, waar ze later steeds op terugkwamen. Petrus vat de boodschap van zijn twee brieven samen als: 'de kracht en de komst van onze Heere Jezus Christus' (2 Pet. 1:16; cursivering door mij). Voor Petrus moet bovenstaande bemoediging in zijn geheugen gegrift hebben gestaan nadat hij inderdaad Jezus drie keer verloochend had. En deze bemoedigende belofte gaf hij door aan zijn toehoorders.

Johannes, die er ook bij was toen Jezus de bovenstaande bemoedigende belofte gaf, deed hetzelfde in zijn brieven. Bijvoorbeeld: ‘En nu, lieve kinderen, blijf in Hem, opdat wij vrijmoedigheid hebben, wanneer Hij geopenbaard zal worden, en niet door Hem beschaamd gemaakt worden *bij Zijn komst*.’ (1 Joh. 2:28; cursivering door mij).

De discipelen en hun toehoorders verwachtten dat Jezus in hun tijd zou terugkomen. Dit had Jezus ook beloofd vlak voordat Hij gevangen werd genomen: in Mattheüs 24 (de verzen 1-3 en 34) beloofde Jezus dat Hij terug zou komen tijdens dit geslacht of zoals de Groot Nieuws Bijbel vertaalt: ‘Sommige mensen die nu leven zullen dat nog meemaken’; inderdaad Groot Nieuws! Veel later schrijft Petrus hierover (het zal dan nog maar een paar jaar duren) en hij bemoedigt zijn lezers met te benadrukken dat Jezus zich aan zijn belofte houdt: ‘De Heere *vertraagt de belofte niet*’ (2 Pet. 3:9a; cursivering door mij).

Kort daarna, maar nog steeds vóór Jezus’ terugkomst, krijgt Johannes een indrukwekkende ontmoeting met Jezus en een groot aantal visioenen waarin Jezus en een engel veel meer details geven over Zijn terugkomst. Hierbij benadrukt Jezus herhaaldelijk dat Hij spoedig terug komt (bijvoorbeeld in het eerste en laatste hoofdstuk van het boek Openbaring).

In Johannes 14:3 heeft Jezus het over een plaats die Hij voor zijn discipelen zou klaarmaken en dat Hij hen bij zich zou halen zodat zij bij Hem zouden zijn. In Openbaring 21:9 tot en met het eind van het boek geeft Jezus veel meer details over deze ‘plaats’, namelijk het nieuwe Jeruzalem dat spoedig uit de hemel neer zou dalen. Dit is een geestelijke plek, geen fysieke, dat zal in de loop van dit boekje duidelijker worden. Het nieuwe Jeruzalem is een geestelijk realiteit die deel is van de realiteit waarin we leven. ‘Meegenomen’ worden naar deze plek is dan ook niet fysiek ergens naar toe gaan, maar door Jezus geïntroduceerd worden in deze realiteit.

Johannes heeft een uitgebreid visioen gehad over Jezus en zijn terug komen naar ons, maar ook Paulus heeft ook *een woord van de Heer* (1 Thess. 4:15a) hierover gehad, waar hij in een paar verzen verslag van doet in 1 Thess. 4:13-18. Jezus heeft aan Paulus laten weten dat hij en zijn toehoorders Jezus tegemoet zullen gaan om Hem *in de lucht te ontmoeten*. Het Griekse woordje dat met *lucht* vertaald wordt kan ook vertaald worden met *zuurstof* of *atmosfeer*. Het is dus een scheppingsterm, het hoort bij de aarde, het is hier. Het nieuwe Jeruzalem, waarin Jezus is, daalde immers neer uit de hemel naar de aarde (Openb. 3:12, 21:2, 10). Jezus kwam terug naar ons. *Jezus tegemoet gaan*, waar Paulus over schrijft, is dus geen vlucht, weg van deze aarde, weg uit de schepping, maar leidt tot een ontmoeting met Jezus *in* de schepping, hier, heel dichtbij. Paulus heeft het ook over *opgenomen worden in de wolken*. Wolken zijn vaak maar een paar honderd meter hoog (en als het mist zitten we in een wolk). De plaats die Jezus voor ons klaargemaakt heeft en waar we Hem ontmoeten, is dus hier in de schepping gekomen. Jezus is bij ons komen wonen en Hij neemt ons bij zich. Dit is een geestelijke ontmoeting waarover in dit boekje een groot aantal getuigenissen gegeven wordt. Vanuit de ontmoeting met Jezus leven wij op deze aarde; geliefd, bemoedigd, gesterkt, opgebouwd en met steeds meer van Gods heerlijkheid.

De belofte die Jezus in Johannes 14:3 deed, was een belofte aan zijn discipelen. De belofte van het nieuwe Jeruzalem in Openbaring (Openb. 3:12) was gericht aan één van de zeven gemeenten waaraan de brief geschreven is. Aan het eind van Openbaring is het echter een algemene belofte en uitnodiging geworden voor en aan alle zeven gemeenten en tevens de hele wereld als onderdeel van het nieuwe verbond (verwoord in nieuwe hemel, nieuwe aarde en nieuwe Jeruzalem, Openb. 21:1, 2).

De poorten van het nieuwe Jeruzalem staan altijd open, wat wil zeggen dat iedereen uitgenodigd is om zijn/haar kleren te wassen en

naar binnen te gaan (Openbaring 22:14, NBG51²³): Jezus heeft voor iedereen op deze wereld het leven in en vanuit het nieuwe Jeruzalem mogelijk gemaakt. En daarmee is het ook een belofte en uitnodiging aan jou, beste lezer. In de rest van dit boekje vind je veel getuigenissen over het bij Jezus zijn in het nieuwe Jeruzalem en allerlei adviezen om dit zelf ook te ontvangen en te ervaren.

13. Bij Jezus zijn en dat ervaren

*Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn ...,
opdat zij Mijn heerlijkheid zien ...*

Johannes 17:24

... en zij zullen zijn aangezicht zien ...

Openbaring 22:4a

Bij Jezus zijn is niet iets om alleen in te geloven, het is vooral iets om te ervaren. Voor sommigen is dit een hele makkelijke stap en voor anderen juist niet. Ik hoor zelf tot de laatste groep, maar Jezus heeft me geholpen om dit toch te kunnen beleven en Hij zal dat ook bij jou doen als je dat wilt. In de rest van dit boekje staan allerlei adviezen die je zouden kunnen helpen. Daarnaast staan er veel getuigenissen van nieuwe-Jeruzalem-ontmoetingen met Jezus. Misschien zitten er één of meerdere getuigenissen bij die jou aanspreken en een bemoediging of aanmoediging zijn.

Het eenvoudigste en tegelijkertijd belangrijkste wat je kunt doen, is gewoon aan Jezus vragen om jouw ogen te openen en je iets van het nieuwe Jeruzalem en Hemzelf te laten zien of ervaren. Stel Hem de vraag: 'Jezus, open mijn ogen en laat mij iets van U zien en het nieuwe Jeruzalem'. Dat is een open vraag, zodat Hij kan doen wat Hij wil en kan geven wat op dat moment het beste bij jou past. Bij een open vraag ben je niet specifiek maar laat je de invulling over aan Hem. Bij een gesloten vraag zeg je bijvoorbeeld: 'Jezus, laat mij van de vruchten van de boom des levens eten in het nieuwe Jeruzalem'.

Die vraag kan je natuurlijk ook gewoon stellen, maar mijn ervaring is dat een open vraag in het begin beter werkt.

Bij het openen van je ogen gaat het niet om je fysieke ogen maar om de ogen van je geest. Je hebt een geest! Dat kan op zich al een mooie ontdekking voor je zijn (zie 1 Thess. 5:23). Omdat je een geest hebt kan je praten met God, Hem horen en ervaren. Met je geest kan je contact hebben met God omdat Hij geest is, je hebt dat gemeen met God (Joh. 4:24). Jezus maakt dat voor jou mogelijk. Het kan behulpzaam zijn om te lezen over hoe Jezus blinden weer liet zien (Marc. 8:22-26), hoe Jezus de gemeenteleden in Laodicea ogenzalf aanbood zodat ze weer zouden kunnen zien (Openb. 3:18b) of hoe de ogen van de knecht van Elisa werden geopend om het hemelse leger in de lucht te kunnen zien (2 Kon. 6:17). Zo kan Hij ook jou helpen om te zien. Het lied “*Open the eyes of my heart, Lord, to see You*” (open de ogen van mijn hart, Heer, om U te zien) is een mooi gebed om voor jezelf te zingen. Het gaan zien met de ogen van je geest is soms een proces (zie Marc. 8:22-26), dat was het bij mij ieder geval wel. Dus wees blij en dankbaar met elk stapje! Koester wat je wel ziet of ervaart, hoe klein en onbetekenend dat voor jou gevoel ook is. Het geeft positieve verwachting voor het volgende stapje. Als je te snel wilt, of naar anderen kijkt en wilt ervaren wat zij ervaren, dan werkt dat vaak tegen je en raak je gefrustreerd. Iedereen zit anders in elkaar en heeft een andere achtergrond en geschiedenis, dus het leren zien gaat bij iedereen op een unieke manier. En Jezus weet precies wat je daarin nodig hebt, Hij neemt je bij de hand. Dus stel een open vraag aan Hem en wacht rustig af. Wees als een kind.

We hebben vaak een overspannen beeld van het horen of zien van Jezus; dat het altijd overweldigend moet zijn, zoals wanneer Johannes Jezus ziet in Openbaring 1. Maar dat was een cruciaal moment in de heilsgeschiedenis en Jezus wilde niet dat Johannes, die heel bekend was met het in geestvervoering zijn, dat moment en de bijgaande

openbaring zou missen of vergeten. Mijn ervaring is dat als Jezus iets laat zien na het stellen van bovenstaande open vraag, dat het met veel vrede, vrijheid en ontspanning gepaard gaat. Het is soms ook heel zachtjes, vluchtig zelfs voor ons gevoel, of soms herkennen we het niet eens als iets van Hem. Een heel mooi getuigenis over een ervaring hiervan tijdens een nieuwe-Jeruzalem-oefenbijeenkomst is de volgende:

Het verhaal van Marc: Mijn Perzisch tapijt

Er was net een uitnodiging gedaan om aan God te vragen wat Hij me wilde laten zien. Ik sloot mijn ogen en wilde me op God richten maar mijn gedachten leken een beetje af te dwalen. Ik droomde een beetje weg over een Perzisch tapijt wat ik eigenlijk wel graag in mijn studeerkamer zou willen. Ik vind dat prachtige tapijten. Ik realiseerde me dat ik zat te dromen en riep mezelf tot de orde, zo van; kom op man, je wil je focussen op God en je zit na te denken over een tapijtje... kop erbij, focus nu op God! Met dat ik dat dacht hoorde ik in mijn hoofd: "kijk eens verder". Ik keek soort van geestelijk op en voor mij zag ik een beeld van een grote tent en daarin een prachtig Perzisch tapijt. Er lagen dikke kussens bij. Op een prachtig bewerkte lage houten tafel stond een prachtig oosters thee servies. Aan deze tafel zat een man met open armen. Ik voelde het meteen, dit is God. Hij had zijn armen wijd en nodigde me uit; kom, zit en drink thee met mij.

Het voelde zo speciaal en precies bij mij passen! Mooie omgeving en een goed gesprek over... alles wat op mijn hart was.

Dit is een mooi voorbeeld hoe God een ontmoeting geeft die helemaal bij iemand past en wat die persoon het gevoel geeft van: 'Ik ken jou en weet wat jij mooi vindt'. God liet Marc op die manier zien dat hij heel speciaal voor Hem was. God onthaalde hem daarbij heel koninklijk. Het gaat hier (nog) niet om de stad, het nieuwe Jeruzalem, zoals beschreven in Openbaring 21 en 22, het gaat eerst om de ontmoeting met God, met onze Vader of Jezus. Zo was mijn eerste ontmoeting ook, lang voordat ik met het nieuwe Jeruzalem bezig ging. Ik lag op de grond met anderen naar muziek te luisteren die over de hemel ging, toen ik opeens ervaarde dat Jezus naar mij toe kwam en zei: 'Kom, laten we een stukje gaan wandelen'. Ik zag verder niets, ik ervaarde alleen zijn hand in mijn hand en dat we wegliepen naar iets waar Hij me mee naar toe wilde nemen (wat dat wist ik toen niet). Hij nam mij bij de hand en ik voelde me als een kleine jongen, maar tegelijkertijd voelde ik me zó mijzelf zoals ik nooit eerder ervaren had. Ook hier (nog) geen zichtbare stad, 'alleen' een ontmoeting met Jezus. Het gaat eerst om de ontmoeting met Hem zelf, dat is het belangrijkste, pas later over de heerlijkheid van God in de stad, het nieuwe Jeruzalem, om samen met Hem te beleven.

Als er over het nieuwe Jeruzalem geschreven wordt in Openbaring gaat dat altijd gepaard met de opmerking dat het nieuwe Jeruzalem *aan het neerdalen was uit de hemel* (Openb. 3:12, 21:2, 10). *Dit is een hele wezenlijke en belangrijke opmerking.* Jezus en onze Vader waren in de hemel en komen met het nieuwe Jeruzalem in de schepping wonen en wij zijn welkom bij Hen. Daarom zijn sindsdien dagelijkse ontmoetingen met Jezus en onze Vader hier op aarde (niet in de hemel) mogelijk, zoveel als we willen. Daarom benoem ik elke ontmoeting met Jezus en onze Vader hier in onze aardse setting een nieuwe-Jeruzalem-ontmoeting, ondanks dat er niets van de stad zelf zichtbaar is. Dit soort ontmoetingen zijn namelijk mogelijk *omdat* Jezus en onze Vader in het nieuwe Jeruzalem hier in de schepping op

aarde aanwezig zijn. Dus wees bemoedigd als je deze ontmoetingen hebt: je hebt iets van het leven met God in Zijn stad ervaren.

14. Het nieuwe Jeruzalem binnengaan (2)

Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad.

Openbaring 22: 14 (NBG51²³)

Het enige wat nodig is om de stad van God, het hemelse Jeruzalem binnen te kunnen gaan is volgens bovenstaand vers het wassen van onze kleren. Om God te kunnen ontmoeten is het nodig om schoon te zijn²⁴.

Wat betekent *schoon* zijn? In hoofdstuk 8, dat dezelfde titel heeft als dit hoofdstuk, is dat uitgelegd. Ook schreef ik over Openbaring 22:14 waarin nog een ander aspect van het binnengaan in Gods stad wordt benadrukt: 'Zodat zij *recht* mogen hebben op...' Mijn reiniging geeft mij het recht op de boom des levens die in de stad is. Als je een recht hebt is het belangrijk dat je het *gebruikt*. Dat kan je op de volgende manier doen: geloven en vragen. Geloof dat het feit dat het nieuwe verbond in Jezus' bloed jou heeft schoongemaakt, je in de stad brengt. Stel vervolgens aan Jezus de bekende vraag om jouw geestelijke ogen daarvoor te openen en iets van het nieuwe Jeruzalem te laten zien. Op de oefendagen, waar ik in het begin van dit boekje over schreef, hebben we dit in een kleine rustige setting vaak gedaan. Hieronder een paar getuigenissen van enkele deelnemers. Merk op dat de getuigenissen heel verschillend zijn. Soms gaat het over de stad, soms over de poort en soms is er 'alleen' een ontmoeting met Jezus zonder dat er iets van de stad zichtbaar is. Jezus weet precies

hoe hij ons moet introduceren in het leven met Hem en onze Vader in het nieuwe Jeruzalem. Het is een eerste stap en een uitnodiging om verder te gaan.

Een van deelnemers had een beeld en maakte daar een schilderij over. Dit was haar verhaal bij het schilderij:

Ik zag in mijn geest dat ik bij Jezus achterop een paard zat. Op een gegeven moment gingen we naar een stad met een muur eromheen. Voor de stadspoort stopten we, en ik stapte van het paard af.

Jezus bood me een soort witte mantel aan, maar het leek ook op een witte jurk.

“Wil je deze aan?”, vroeg Hij.

Ik trok hem aan. Achterop de jurk stond: “My beloved” (mijn geliefde) geborduurd.

Mijn oude kleding liet ik op een hoopje liggen voor de poort van de stad. Ik vroeg: ‘Wat staat er eigenlijk op de kleding die ik aan had?’ Jezus zei dat dat niet belangrijk was om naar te kijken, maar dat het belangrijk is om te weten dat ik zijn geliefde dochter ben.

Ik zei dat ik dat heel graag wilde.

Jezus ging met mij de stad in en riep: ‘Kijk, dit is mijn geliefde dochter!’

Ik voelde me enorm geliefd en beschermd.

Een andere deelnemer vertelde het volgende:

God nam mij op een hele leuke manier mee op reis.

's Ochtends voordat ik naar de nieuwe Jeruzalem dag zou gaan luisterde ik op mijn laptop naar een Disney liedje, A Whole New World uit de film Aladdin. Een guilty pleasure van mij is namelijk dat ik Disney heel erg leuk vind.

Maar tijdens de nieuwe Jeruzalem dag leerden we dat God ons op allerlei manieren mee kan nemen in een nieuwe Jeruzalem ervaring. Sommige mensen zien dingen en weer andere mensen horen van alles, etc.

En terwijl ik mijn ogen dicht deed en me op God richtte nam God mijmee op een 'magic carpet ride' net als in de film Aladdin. Ik vloog samen met Jezus op een magisch toverkleed door het nieuwe Jeruzalem heen. Jezus liet mij zien hoe mooi hij alles had gemaakt. Maar het allerbelangrijkste was dat we samen genoten en plezier hadden.

Tijdens de oefendagen lezen we uit de nieuwe Jeruzalem profetie in Openbaring 21 en 22 (zie ook het volgende hoofdstuk). Toen het een keer over de poort van het nieuwe Jeruzalem ging zag een deelnemer de poort 'als het hart van God waar zij door naar binnen mocht'. Later vertelde zij mij dat ze dyslectisch is en vooral in beelden en plaatjes denkt. Zij vond het daarom zo speciaal dat God op die manier naar haar communiceerde.

Een keer organiseerde ik een korte oefen-workshop tijdens een samenkomst op zondagochtend. Aan het eind van de workshop

vertelde een deelnemer dat ze het moeilijk vond om God te ervaren maar dat God haar had aangespoord om naar de workshop te gaan. Tijdens de oefening kwam Jezus zomaar naar haar toe lopen. Ze was heel verrast en dacht: 'Is dit echt?' Ze keek nog een keer, en ja, het was echt: 'Ik zie Hem, Hij komt naar mij toe.' Ze was helemaal verrast.

Bij mijzelf is het zo begonnen: één aspect van het leven in het nieuwe Jeruzalem sprak mij heel erg aan: dat God met Zijn licht, Zijn heerlijkheid op mij schijnt, waarmee ik Zijn liefde en aandacht ervaar. God liet mij merken dat dit voor mij was en ik begon Zijn licht, Zijn glimlach, Zijn aanwezigheid te merken als ik mij daarop focuste. Ik heb niets van de poort gezien en ik heb ook niet naar een poort gezocht, maar ik wist dat in Zijn licht was.

15. Woorden vanuit Jezus' hart

(Jezus zei tegen Johannes:) *En schrijf aan*

Openbaring 2:1

Als je de bekende open vraag stelt: 'Jezus, open mijn ogen en laat mij iets ervaren van het nieuwe Jeruzalem leven met U', is het een goed idee om vervolgens de nieuwe Jeruzalem profetie in Openbaring 21:9-22:5 te lezen en Jezus te vragen: 'Over wat uit deze profetie wilt U mij iets laten zien of beleven?'. Vaak valt ons dan iets op of spreekt ons iets aan; wacht dan op wat Jezus je hier verder over laat zien. Je kan er ook gewoon naar vragen: 'Jezus, wat wilt U mij hierover laten zien?' en dan luisteren. Hetzelfde kan je bij Johannes 14:2, 3 en Johannes 17:21, 24 doen. Het stellen van vragen aan Jezus is altijd een goed idee. Dat is wat kinderen doen.

Soms komt het voor dat het niet lukt om iets van Jezus te ontvangen. Dan blijkt soms dat iemand eigenlijk toch wel iets hoort of ervaart, maar dit teleurstellend weinig, onbeduidend of bekend vindt. Mijn advies is om dit kleine begin toch te koesteren, het op te schrijven, ervoor te danken, het terug te lezen en Jezus nieuwe vragen te stellen. Het is een begin van iets dat mag groeien.

Soms blijkt dat iemand het idee heeft dat de ervaring ergens aan moet voldoen. Deze gedachte kan belemmerend werken als je wilt ontvangen wat Jezus wil geven. Een deelnemer had een hele speelse blijde ervaring met Jezus gehad. Hij vertelde dat hij eerst helemaal niets kon ontvangen. Pas toen hij hoorde en tot hem doordrong dat hij helemaal zijn eigen ervaring mocht hebben die helemaal bij

hem paste, was hij vrij en in staat om zijn ontmoeting met Jezus te beleven.

Soms kan het helpen om je te verdiepen in woorden van Jezus (Joh. 14:2, 3) of Johannes (Openb. 21:9-22:5) over het nieuwe Jeruzalem en zo je geloof erin te laten groeien. Als je sceptisch bent helpt dat niet. Anderzijds wil ik ook niet zeggen dat je geloof volmaakt moet zijn en dat je alle Bijbelverzen hierover moet kennen om dit te kunnen meemaken; een klein beetje geloof of een enkel vers is al genoeg. En wees als een kind, eenvoudig en ontvankelijk.

Maar soms is het inderdaad helemaal stil. Ik maakte dat vroeger ook vaak mee. Bij mijn doop met de Heilige Geest merkte ik helemaal niets. Pas jaren later, tijdens een gewone samenkomst, merkte ik er plotseling, zomaar iets van. Soms heeft het gewoon tijd nodig voordat we in een situatie komen waarin we kunnen ontdekken hoe dat werkt in ons: hoe onze geest contact kan maken met God die geest is. Maar je hebt een geest en Jezus is er om jouw geest te openen en contact mogelijk te maken met Hem en jouw Vader. En de Heilige Geest is er om te helpen, je te coachen.

Als je Openbaring 21:9-22:5 leest kan je Jezus' hart voor ons horen. Voor mij klonk dat zo en zo mag het voor jou ook klinken:

Ik ben terug gekomen voor jou om je mee te nemen naar een plek waar jouw Vader is en waar je altijd bij Mij en jouw Vader kan zijn. Deze plek ervaar je als een stad waar jij voor altijd mag wonen en waar vanuit je mag leven op deze aarde. Ik ben in deze stad uit de hemel naar de aarde gekomen en jij mag daar ook in zijn. Je mag leven vanuit deze perfecte plek, op de aarde die nog niet perfect is. Maar omdat jij bij Mij

en jouw Vader vanuit deze perfecte plek leeft maak jij de wereld beter.

Je mag in de stad naar binnen omdat Ik jou helemaal schoon gewassen heb door mijn bloed dat ik gegeven heb aan het kruis. Dit is wat jouw Vader en Ik mogelijk hebben gemaakt voor jou. Je mag nu voor altijd bij Ons zijn. Ik ga jou nu helpen om dit te ontdekken. Ik open de ogen van je hart zodat je Mij kan zien of voelen. De Heilige Geest is er om jou de stad te laten zien, je rond te leiden en de zegen van het leven in deze stad te helpen ontvangen.

Jouw Vader zal je daar troosten en bemoedigen en een vader voor je zijn.

Op deze plek, in deze stad, is de heerlijkheid van God, die jij mag beleven en steeds meer op je leven zal gaan rusten.

Om die stad is een hele hoge muur met engelen bij de poorten zodat er geen kwaad en duisternis naar binnen kan. Maar jij mag wel naar binnen omdat Ik je schoon en rein gemaakt hebt. Jouw Vader en Ik hebben dat mogelijk gemaakt speciaal voor jou zodat je bij Ons kan zijn en er vrede, vrijheid, blijdschap, kracht en grootsheid in je leven zal zijn.

Overal waar je bent op deze aarde ben je in deze stad, leef je met Mij, wandel je met Mij en met jouw Vader. Het licht van jouw Vader en van Mij in deze stad schijnt altijd op jou, waar je ook bent. Je mag

ontdekken dat je dit licht van jouw Vader en Mij altijd en overal mag ervaren, ook vandaag. Dit geeft blijdschap en kracht in je leven, wat de situatie in jouw leven ook is.

Doordat je schoon gewassen en in de stad bent kan niets je belemmeren om dit leven te ontvangen. Schenk dus geen aandacht meer aan wat je belemmert. Focus op Mij en ontvang de bevrijding van wat jou belemmert. Vraag Mij ook om de ogen van je hart en geest te openen zodat je dit steeds meer zult beleven. Dit leven is van jou.

In de stad stroomt de rivier met het levenswater dat uit de troon van jouw Vader en Mij stroomt. Hiervan mag je elke dag drinken en het zal jouw geest opbeuren, het zal je opgewekt maken en het zal je elke keer weer enthousiasme en kracht geven.

In de stad staat ook de levensboom. De vruchten zullen je levenskracht geven en jouw gezondheid in stand houden. De bladeren zullen je genezen als je dat nodig hebt. Zo zorg ik voor jouw lichamelijke gezondheid. Probeer dit te leren ontvangen, het zal je goed doen.

In de stad kan je jouw Vader en Mij zien met de ogen van jouw hart en geest. Je ziet Mij en jouw Vader op de troon en je ziet onze heerlijkheid. Het zal je inspireren om Ons te aanbidden en te dienen. Mijn naam staat op jouw voorhoofd, jij hoort bij Mij.

*Je zal door het leven met Ons in de stad voortdurend
veranderen en groeien en steeds meer tot zegen zijn
voor de mensen om je heen.*

16. Van één ontmoeting naar ‘wonen’

In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen

Johannes 14:2a

En de volken zullen bij haar licht wandelen

Openbaring 21:24a (NBG51)

Wonen en *wandelen*, dat zijn de woorden die Jezus en zijn engel gebruiken als ze het leven met Hem en onze Vader in zijn huis of stad beschrijven. Bij *wonen* en *wandelen* gaat het om iets *dagelijks*. Het gaat om een plaats waar vanuit je leeft; leven vanuit de plek bij onze Vader en Jezus, leven vanuit het nieuwe Jeruzalem. Als we voor het eerst een ontmoeting met Jezus of onze Vader hebben is dat geweldig en heel speciaal. We ervaren het als een climax. Tegelijk kunnen we het ons niet voorstellen dat zo’n soort ervaring in het nieuwe verbond normaal is, iets voor elke dag, voor elk moment dat we dat willen. In hoofdstuk 14 schreef ik over het recht dat we hebben om in de stad van God te zijn (Openb. 22:14). Het is niet iets dat ons moet overkomen zonder dat we daar invloed op hebben. Het nieuwe verbond geeft ons permanente toegang tot het huis van onze Vader en het nieuwe Jeruzalem om bij Jezus te zijn.

In hoofdstuk 13 schreef ik over Marc, die een hele mooie eerste ontmoeting had met God. Daarna ontdekte hij de uitnodiging om bij God te wonen. Hij schreef:

Relatie of trofee...?

Een tijdje later zat ik te praten met Rien. Hij vroeg me hoe ik de ontmoetingsavonden vond. Ik vertelde hem over het beeld van het Perzisch tapijtje. Ik vertelde hem dat ik het opgeschreven had en dat ik het goed bewaarde. Ik was namelijk zo onder de indruk van het beeld dat God mij had gegeven.

Rien keek me aan en zei: Man, jij hebt een permanente openstaande uitnodiging gekregen om op de thee te gaan bij God...! Hoe geweldig is dat?

Dit kwam echt binnen. Ik realiseerde me dat ik de uitnodiging van God, in de vorm van een beeld, had behandeld als een trofee. Ik had het beleefd en ik had het opgeschreven. Ik had het bewaard en zo af en toe las ik het terug als een herinnering die God me had gegeven. God had juist een geestelijke ontmoetingsplek gemaakt speciaal voor mij. Een echte geestelijke plek waar ik op elk moment naartoe kon gaan. Wanneer ik dat maar wilde of nodig had. Niet een beeld om als herinnering aan je muur te hangen. Tot op vandaag geeft dat besef me nog steeds kippenvel.

Soms heb je van die tijden dat je eigenlijk niet met God praat. Ik weet diep in mijn hart dat het eigenlijk zo goed voor me is. Maar ja, ik ben soms een beetje te 'wijs van me eigen'. Er was weer een (nieuwe Jeruzalem) oefensessie. Ik ging er heen met een zekere terughoudendheid en ook wel een beetje schaamte. Een houding van: we zullen wel zien wat er gebeurt. Ik kon mij wat moeilijk ontspannen en focussen. Toch

verlangde ik erg naar God. Toen ik mijn ogen dicht deed zag ik weer de opgang naar die tent. De weg lag vol met tapijten in allerlei maten. Ernaast, als een haag, stonden allemaal mensen me aan te moedigen om naar de tent te gaan. Ze zwaaiden allemaal met hun armen zo van kom maar, ga maar verder. Ga maar verder, je bent zó welkom. Toe maar. Toen ik binnen kwam ging ik zitten. God zat achter me en begon over mijn schouders te wrijven. Ik kon het bijna fysiek voelen. Het was heel ontspannend. Ik voelde me geaccepteerd, niet beoordeeld. Het voelde alsof God zijn liefde en vreugde diep in mij wilde wrijven. Het fysieke gevoel was heel bijzonder. Om een geestelijke ervaring in je lichaam te voelen. Nooit gedacht dat dat kon. God blijft me verbazen met hoe Hij zich laat zien.

Welkom terug, laten we dat erin wrijven...

Nog een behulpzaam getuigenis. Mijn broer Tim was altijd bij de nieuwe Jeruzalem oefenmomenten aanwezig en zijn investeringen en focus heeft hem veel gebracht. Hij heeft tot nu toe vooral speelse ontmoetingen met Jezus in het nieuwe Jeruzalem die mij erg geholpen hebben om zelf ook meer te ontvangen. Dit is zijn verhaal:

Tijdens mij levensreis met God ben ik steeds meer gaan leren hoe ik Gods stem kan verstaan en ik Hem kan ontmoeten. Tijdens de oefenavonden was het tijd voor een nieuwe wending: de start van mijn persoonlijke ervaringen in het nieuwe Jeruzalem. Het begon met een simpele vraag aan Jezus of Hij de ogen van mijn hart wilde openen voor het nieuwe Jeruzalem. Nadat ik dat vroeg zag ik met mijn 'geestesogen' het volgende:

'Ik zag een prachtig landschap voor mij, met meren, bergen en kleurrijke natuur. Ik liep samen met Jezus door dit landschap met hogere bergen richting een stad die verlicht was en die van verre te zien was. Daar aangekomen staan Jezus en ik voor een machtig grote poort. Imposant en vol schittering. Terwijl Jezus naar mij lacht lopen we door de poort naar binnen. Terwijl we binnenlopen merk ik op dat de straten glimmen en iedereen feest aan het vieren is. Veel mensen lachen vol blijdschap als wij binnenlopen en een hele groep loopt naar ons toe en beginnen Jezus en mij te huggen. Jezus reageert vriendelijk op al deze mensen maar blijft bij mij. We lopen naar een groot plein binnen in de stad, waar een prachtig glinsterend en heldere rivier stroomt tussen twee grote bomen door. Ik raak het water aan. Het water voelt fris en verkwikkend terwijl ik met een kommetje wat van dit water drink. Het frisse water glijdt naar binnen en ik voel een boost van leven door mij heen. Jezus loopt wat verder richting één van de bomen en roept mij naar hem toe. Hij plukt een vrucht van de één van de bomen en biedt die mij aan. Ik neem een hap van de vrucht en een sensatie van genot vervult mij, zo sappig en zoet! Dit is de lekkerste vrucht die ik ooit heb gegeten. Jezus zegt: elke maand is er een andere vrucht die jou op een andere manier weten te verkwikken. '

Deze ervaring gaf mij zo'n energie en levenslust. Dat zelfs na de avond zelf ik gedurende de week erna meer energie had en ook veel vrede ervoer. Het mooie was ook dat ik elke keer terug kan komen naar deze ervaring, waardoor ik het als het ware 'opnieuw' kon beleven. Dit heb ik sindsdien ook meerdere keren gedaan, waarin ik elke keer Gods vrede en liefde

ervoer. Ondanks de uitnodiging om dit verder zelf te gaan onderzoeken met God, liet ik dat even voor wat het was.

Tot de volgende oefensessie voor het nieuwe Jeruzalem, waar we weer intentioneel gingen oefenen om het Nieuwe Jeruzalem te ervaren. Op het moment dat ik weer terugging naar mijn vorige ervaring, vroeg ik Jezus of Hij mij nog meer wilde laten zien. Op dat moment vervolgde ik mijn avontuur in het nieuwe Jeruzalem:

God wijst mij op één van de grote bomen bij het plein van de stad. Hij torent hoog boven alles uit, heeft prachtige vruchten en biedt daarmee een flinke schaduw, waarin ik mensen zie die er heerlijk genietend onder gaan liggen. Samen met Jezus klimmen wij deze grote massieve boom in. We pakken een vrucht en nemen een hap. Opnieuw is de smaak heel intens en een heerlijke sensatie. Ik voel mijn lichaam verkwikt en versterkt worden. Alsof ik mij herboren voel om alles aan te kunnen. Jezus zegt: Hee, ga je mee naar de top? Ik klim gauw met hem verder. Vanaf de top kijken wij uit over de stad. Een glinstering van licht schijnt over de stad en verlicht de stad van binnenuit. De mensen in de stad lachen. Ze zien er allemaal zo ontspannen uit, alsof ze van alles wat ze doen genieten. Het lijkt ook wel alsof ze allemaal met elkaar in contact staan en ook in contact staan met het licht zelf. Terwijl ik rondkijk zie ik in de stad een grote troon staan, waar het water dat tussen de bomen doorstroomt vandaan komt. Het water stroomt vervolgens verschillende kanten op. Ik zeg tegen Jezus: zullen we naar het water gaan?

Jezus reageert: Tuurlijk, kom! We klimmen weer naar beneden en komen bij één van de waterstromen die richting de zuidelijke poort stroomt. Het water is zo ontzettend helder en zuiver. Het water is zo puur, dat in de weerspiegeling van het water mijn eigen spiegelbeeld nog glorieuzer wordt. Het is alsof het licht in mij daar nog feller doorheen schijnt. Samen met Jezus springen we in het water en spetteren we elkaar nat alsof we kinderen zijn. Ook anderen spetteren we nat. In plaats van dat ze dit vervelend vinden, lijkt het ze plezier te geven en doen ze mee. Ik voel me weer helemaal een kind. Wat een plezier hebben we! Na een poosje stappen we uit de rivier en wandelen we richting een groot gebouw. Daar binnengekomen zie ik een gang vol prachtige witte kleren. Ik vraag aan Jezus: wat zijn dit voor kleren? Jezus zegt: dit zijn schoongewassen witte kleren voor iedereen uit de stad. Elk stuk kleding is uniek en speciaal tailormade ontworpen. Ik heb er ook één voor jou, zullen we die opzoeken?

Terwijl ik mijn eigen kleding aantrek, eindigt mijn tweede ervaring in het nieuwe Jeruzalem. Opnieuw een heerlijke ervaring. Deze tweede ervaring is de voorbode voor meer ervaringen, waarin ik steeds meer mag ontdekken wat God beschikbaar heeft gesteld aan ons. Hij is zo ontzettend goed!

Het leuke van een andere oefenavond was nog dat ik wat ervaringen had in het nieuwe Jeruzalem, die exact hetzelfde waren als die van een ander persoon die aan het oefenen was. Juist ook door het als community te delen, kunnen we gezamenlijk nog meer ontdekken

en onze eigen ervaringen aanvullen. Zelf kan ik soms sceptisch zijn naar mijn eigen en andermans ervaringen, maar doordat anderen dezelfde dingen zien/ervaren in het nieuwe Jeruzalem bouwt dit je alleen maar meer op. Ook als ik het boek Openbaring lees en vooral de laatste hoofdstukken, zie ik dat veel van de dingen die ik meemaak overeenkomen met wat daar staat. Dat geeft mij een boost meer met het nieuwe Jeruzalem bezig te gaan en Jezus ook daar te ontmoeten.

Het getuigenis van Tim laat het belang zien van een kinderlijke houding: ongecompliceerd, open, echt, eerlijk, ontvankelijk. Het binnengaan van het Koninkrijk van God doe je immers met de houding van een kind (Matt. 18:3, 19:14). En de ontmoeting met Jezus is vervolgens altijd bemoedigend, bevrijdend, leven gevend, blij makend, herstel gevend en nog meer.

Van één enkele ontmoeting naar wonen: zodra je een eerste nieuwe Jeruzalem ontmoeting gehad hebt, blijft dan op dezelfde manier doorgaan met Jezus te vragen je ogen te openen en je meer te laten zien en ervaren van het leven bij Hem in die stad. Op die manier wordt het de grondtoon in en het fundament onder jouw leven: leven vanuit het bij Jezus zijn, leven vanuit het nieuwe Jeruzalem.

17. Verkwikkend en opwekkend

En hij liet mij een zuivere rivier zien, van het water des levens, helder als kristal, die uit de troon van God en van het Lam kwam.

Openbaring 22:1

En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet.

Openbaring 22:17

Het nieuwe Jeruzalem is heel veelzijdig. Het is voor een deel een soort herstellingsoord, een plek om bevrijd, hersteld, genezen, gevoed, opgewekt en opgebouwd te worden. Het is een plek waar het kwaad niet is, waar onze Vader, Jezus en de Heilige Geest zijn en waar alles perfect is. Het is een plek om vanuit te leven in deze wereld en de nieuwe aarde te bouwen. Eén voorziening in de stad is de rivier met het levende water.

De Heilige Geest is een soort reisgids in het nieuwe Jeruzalem. Hij spoort ons in Openb. 22:17 aan om het levende water te nemen, waarover in Openb. 22:1 gesproken is en waarvoor de gelovige in het nieuwe Jeruzalem moet zijn. Om het levende water te kunnen drinken is het nuttig om je bewust te zijn van de toegankelijkheid van het nieuwe Jeruzalem en de beschikbaarheid van deze rivier.

Het verhaal van Clemens:

Voor mij was mijn nieuwe Jeruzalem ervaring erg bijzonder. Tot nu toe liet de Heilige Geest me regelmatig een beeld zien of ervoer ik Zijn kracht. Maar op de een of andere manier ervoer ik deze situaties als een toeschouwer die kijkt naar wat er gebeurt. Ik stond dan te kijken en te luisteren naar wat de Heilige Geest aan het doen was. Wat Hij tegen mij zei en naar het beeld dat Hij me liet zien.

Dit keer gaf de Heilige Geest me een nieuwe ervaring. Hij nam me mee door het nieuwe Jeruzalem, naar een groot water. Ik ging in het water zwemmen en nam af en toe een duik. Ik mocht lekker spelen, als een dolfijn die in het water zwemt. Ik voelde me licht en vrij. Vervolgens ging ik lekker op het water liggen. Ik bleef drijven. Boven en om mij heen was een sterk helder licht, wat als warmte voelde op mijn huid. Voor het eerst realiseerde ik mij dat ik de aanwezigheid van God niet ervoer als toeschouwer, maar dat ik het zelf was die dit meemaakte. Ik voelde me vrij en geliefd.

Voor mij persoonlijk is het levende water een regelmatige bron van opwekking. Ik drink het levende water tegelijk als ik gewoon water drink en ik zwem in de rivier als ik in het zwembad aan het zwemmen ben. Dan ervaar ik Gods aanraking en de opwekking van mijn geest.

Tijdens een vakantie in Noorwegen maakten mijn vrouw en ik een keer een wandeltocht naar een waterval. We waren de enige wandelaars tijdens onze tocht omhoog, en ook toen we er arriveerden waren we alleen. Ik ervaarde Gods aanmoediging om onder de

waterval te gaan staan en in het ijskoude water te duiken, zwemmen en liggen. Toen ik onderaan de waterval stond en omhoog keek, zag ik het water naar me toe komen als een stroom van levend water dat God over me heen goot. Op deze manier bepaalde God mij bij het feit dat het levende water beschikbaar voor me is. Als ik mij s' ochtends koud afdouch en ik me op Hem focus, beleef ik zijn aanraking en opwekking opnieuw.

Daarnaast is de zon een herinnering voor me dat ik in Zijn licht van Zijn stad kan zijn (Openbaring 21:23,24 en 22:5). Als ik mij vervolgens op Hem en Zijn licht focus, ervaar ik Zijn licht en Zijn aanwezigheid ook, direct of langzaam groeiend, en komt ontspanning en blijdschap van Hem over mij.

Het verhaal van Lisan:

Aan de hand van het boek van Rien besepte ik dat het nieuwe Jeruzalem 'de plek' is in het geestelijke waar ik contact maak met God. Ik had dit eerder nog niet aan elkaar gekoppeld. Hierdoor besepte ik ook ineens heel duidelijk dat de plek waar ik God ontmoet, een plek is die echt helemaal veilig en beschermd is, want het is een stad met muren en engelen die de poorten bewaken. Er is daar helemaal niets dat mij weerhoudt van ultiem contact met papa God. Ook geeft het voor mij uitdrukking aan hoe kostbaar Hij Zijn kinderen vindt, dat Hij de stad zo mooi en van kostbaar materiaal heeft gemaakt, het voelt voor mij alsof we, ook hierin, het beste van het beste waard zijn voor Hem.

Tijdens de oefendag werd onder andere de profetie uit openbaringen 21 en 22 langzaam voorgelezen en herhaald, terwijl we God ontmoetten. Ik besloot dat ik

in beweging wilde komen, zowel fysiek als geestelijk. Ik heb als het ware rond gedanst en rondgewandeld in het nieuwe Jeruzalem, terwijl papa God me alles liet zien. Terwijl ik over de gouden straten danste, in de rivier met water van leven ging liggen, en ik opkeek naar de bomen van leven (die heel wat groter waren dan ik dacht), liet ik alles op me inwerken. Het was gemakkelijk me een voorstelling van alles te maken van wat er voorgelezen werd, en God voegde er in mijn voorstellingsvermogen nog een hoop details aan toe.

Het verhaal van Gerard Kuipers:

Deze oefendag viel in een periode waarin ik soms het lastig vond om in contact te zijn met God. Niet dat ik er niet naar verlangde, heel erg zelfs maar ik vond het moeilijk om de rust te vinden om te luisteren naar wat God tegen mij te zeggen had. Ik wist dat God er was en ervoer ook dat we elkaar ontmoetten maar het was meer vluchtig, wat oppervlakkig dan dat er sprake was van diepgang. En daar kwam bij dat ik meer praatte dan dat ik God liet praten.

Ik was dan ook benieuwd hoe het deze morgen zou zijn. Zou ik in staat zijn de rust te vinden, zou ik Zijn stem horen? Ik keek uit naar een ontmoeting met mijn Vader en met Jezus. Te meer ook omdat er in de week ervoor ook al momenten waren geweest waarin ik Zijn aanwezigheid nadrukkelijk had ervaren en indrukken van Hem had ontvangen. Mogelijk dat de omgeving en de situatie daar ook van invloed was. Ik was die week in Oostenrijk, een week skiën in de bergen, heerlijk ontspannen.

Tijdens de aanbidding ging ik in mijn geest naar m'n favoriete plek: een picknickbank in een veld met bloemen bovenop een berg waar ik languit op ga liggen. Het is mijn favoriete plek om Jezus en de Vader te ontmoeten. Tijdens de aanbidding ervoer ik dat Jezus en de Vader bij me kwamen zitten en de Heilige Geest zweefde zo wat om ons heen! Het was heerlijk samen, we genoten van het samenzijn.

We praten over de dingen die ik meegemaakt had in de afgelopen week. Ik was met name met Jezus in gesprek en we kregen het over de treinreis naar Kaprun van de maandag ervoor. Vanwege een staking van treinpersoneel bleek ik op het station in Amersfoort de geplande trein niet te kunnen nemen en moest ik dus op maandagmorgen het reisplan volledig aanpassen, een hele nieuwe route uitstippelen van Amersfoort naar Kaprun...

Jezus zei me dat Hij zo ongelooflijk trots op me was, op wie ik geworden ben. Hij vond het zo fantastisch hoe ik op dat moment met de ontstane situatie omging. Hij genoot zo van mij, van mijn moed, hoe ik mij beweeg in de samenleving, hoe ik met tegenstand om ga en hoe ik uiteindelijk m'n reisdoel bereikte.

In de ontmoeting met Jezus voelde ik echt de trots van Jezus over mij. Ik ervoer zoveel blijdschap, zoveel liefde. En eerlijk gezegd raakte ik daardoor in verwarring. Ik wist niet goed hoe er op moest reageren, hoe ik er mee om moest gaan. Ik vertelde dat ook aan Jezus. En dat ik het fijn vond dat Hij trots op me is en dat ik dat ook best lastig vond omdat er toch ook

veel dingen in mijn leven zijn geweest die ik niet goed gedaan heb. Wat vind U daar dan van?

En wat Jezus toen tegen me zei dat maakte zoveel indruk! Ik was er helemaal ondersteboven van. Jezus zei tegen mij: Ik vind daar niks van. Het heeft geen enkele invloed op hoe ik naar jou kijk, het verandert op geen enkele manier mijn liefde voor jou.

Je bent volledig vrij in het maken van je keuzes. En als jij iets doet wat in jouw ogen slecht is, dan heeft dat geen enkel gevolg voor mijn liefde voor jou! Ik blijf van je houden. Altijd!

Jezus zei verder: Dat wil niet zeggen dat Ik de eventuele nare gevolgen van de keuzes die je maakt negeer maar Ik verwijt het je niet. Ik veroordeel je niet, Ik val je niet af, ik blijf van je houden, Ik ben er voor je en zal er altijd voor je zijn.

Vergelijk het met afgelopen maandag toen je reisplan in duigen viel. Die situatie kun je niet terugdraaien. Maar om op je bestemming te komen moet er een nieuw reisplan gemaakt worden. En daar zie ik jouw kracht, je moed, je geloof, je liefde! En Ik werk daarin met je samen. Ik ben er voor je, Ik zal er altijd voor je zijn. Omdat ik van je hou!

Wow, wat een heerlijke ontmoeting! Ik wilde wel altijd op die picknickbank blijven liggen! Maar aan de oefendag kwam een eind. Maar voor mij is deze oefendag wel weer een begin geworden van een nieuw seizoen met Jezus en met de Vader en met

de Heilige Geest. De picknickbank wordt weer vaak gebruikt!

18. Indrukwekkend en feestelijk

*En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn
en zijn dienstknechten zullen Hem vereren, en zij
zullen zijn aangezicht zien,*

Openbaring 22:3b,4a (NBG51)

*Maar u bent genaderd tot een feestelijke
vergadering*

Hebreeën 12:22a, 23a

Als mensen de open vraag stellen om een openbaring van het nieuwe Jeruzalem leven met Jezus, is het antwoord van Jezus per persoon heel verschillend. Van groots en verheven naar speels en feestelijk.

Frank had een ervaring die heel indrukwekkend was en die iedereen eigenlijk verwacht bij een stad die uit hemel neerdaalde en ook wel het hemelse Jeruzalem genoemd wordt. Dit is zijn getuigenis:

*Bij de workshop het nieuwe Jeruzalem werd ik
meegenomen door Jezus in een ervaring die ik al een
keer eerder had gehad in mijn tijd met God.*

*Ik kwam in de ruimte die lijkt op een stuk uit
Openbaringen. Engelen stonden aan de zijkant
opgesteld en zongen:
Heilig Heilig Heilig (holy holy holy)*

Zij stonden op de glazen zee. Ik zag mezelf staan aan het begin van de glazen zee en ik kon rechtdoor lopen tussen de rijen door.

Het kwam heel erg indrukwekkend over. En ook een beetje beangstigend.

Aan het einde van de glazen zee stond een grote troon en ik zag God de Vader daar zitten met een licht om zich heen.

Het voelde dus best wel beangstigend. Maar gelijk klonken de woorden, je bent welkom, kom maar.

Het leken wel kilometers om erheen te lopen maar het was niet vervelend of vermoeiend.

Uiteindelijk was ik in de aanwezigheid van de Vader. Wat een prachtige ervaring!

Tegelijkertijd zijn er veel getuigenissen over speelse ontmoetingen met Jezus en het feestelijk ontspannen samenzijn van mensen in de heerlijkheid van de stad. Jezus geeft iedereen de ervaring die op dat moment het belangrijkste is om te hebben. Hij weet als geen ander wat dat is. Laten we daar blij, dankbaar en tevreden mee zijn. Later zal Hij weer andere dingen laten zien als we op Hem focussen en weer de bekende open vragen stellen.

Eén van de deelnemers aan de oefendagen had de volgende ervaring:

Papa God pakte me bij de hand en nam me mee naar een mooi, schoon en wit verlicht plein en in het

midden van dit plein zag ik een ronde fontein staan. Heel schoon en wit. In het water zag ik allemaal munten liggen. Glinsterend. Ik ging in de fontein staan, op de munten en de fontein als een douche over mij heen. Daarbij had ik ook de gedachten dat je altijd bloot onder de douche staat. Of ik nou ook daadwerkelijk bloot in de fontein stond weet ik niet zo goed meer. Deze fontein stond in ieder geval voor het schoongewassen worden maar ook voor transparantie. Nothing hidden.

Daarna zag in allemaal kinderen/volwassenen rennend en spelend om de fontein. Rondjes rennen, tikkertje... Ik moest ook denken aan het spel 'omgekeerd verstoppertje'. Nog niet lang geleden had ik dit spel met mijn neefjes en nichtjes gespeeld. In plaats van dat iedereen zich gaat verstoppen en één iemand gaat zoeken, gaat één iemand zich verstoppen en gaat iedereen zoeken. Als je de verstopte persoon hebt gevonden dan moet je er heel stil bij gaan zitten. Totdat uiteindelijk iedereen bij de verstopte persoon zit.

Er waren een paar mensen in de zaal die een ontmoeting met papa God hadden en hierbij heel hard aan het lachen waren. Zelf ben ik niet zo van de heftige uitingen van de Heilige Geest. Wordt er vaak wat ongemakkelijk van. Nu ik tijdens mijn 'Reis in het nieuwe Jeruzalem' omgekeerd verstoppertje aan het doen was, irriteerde het me een beetje omdat je juist stil moet zijn als je de verstopte persoon gevonden hebt. Ik deelde deze irritatie met Papa God en zei tegen Hem dat ze wat stiller moesten zijn. Op dat

moment gingen ze ook een stuk zachter lachen. Een zacht lachje als van: 'Hihihi, we zitten hier lekker verstopt. Dichtbij Papa God!!'

Een andere deelnemer had gedeeltelijk vergelijkbare indrukken:

Mijn indruk over het nieuwe Jeruzalem.

Deze indruk ontving ik tijdens de aanbidding op een zondag waarop voor de eerste of tweede keer over het nieuwe Jeruzalem gepreekt werd. De volgende tekst werd voorgelezen: Openbaring 22:1 en 2. Daar staat:

'Hij liet me een rivier zien met water dat leven geeft. De rivier was helder als kristal en ontsprong aan de troon van God en van het Lam. In het midden van het plein van de stad en aan weerskanten van de rivier stond een levensboom, die twaalf vruchten gaf, elke maand zijn eigen vrucht. De bladeren van de boom brachten de volken genezing.'

Toen de tekst werd voorgelezen werd mijn aandacht getrokken naar een aantal aspecten van deze tekst. Bij het lezen zie ik de woorden in een beeld. Vaag en helder tegelijk. Het meest bijzonder is de indruk van de grootte van dit alles: enorm. Het eerste aspect dat mijn aandacht trekt is 'het plein'. Ik heb er altijd overheen gelezen dat er in het nieuwe Jeruzalem 'een plein' is. En: dat op dit plein er 'een boom des levens' staat. In het beeld van het plein zie ik dus een enorm plein, met in het midden 'een van de bomen des levens', de anderen staan aan weerszijden van de rivier. Het is alsof een architect een plein heeft ontworpen om deze

reusachtige boom volledig tot zijn recht te laten komen. Wanneer deze boom twaalf keer vrucht draagt, dan bloeit hij ook twaalf keer, dus bloei en vrucht tegelijk. Wat moet dat een geweldig mooi gezicht zijn!

Ik heb ook stellig de indruk dat de rivier allereerst over het plein loopt, voor zij verder gaat met aan beide kanten levensbomen. Kortom: een plein met een rivier, en met een levensboom, zo reusachtig groot en prachtig om te zien, twaalf keer anders bloeiend en iedere keer andere vruchten dragend.

Vervolgens vraag ik mij af waarom er een plein is in het nieuwe Jeruzalem. Een plein in een stad is altijd de plaats van de ontmoeting. In mijn beeld zie ik overal mensen, zittend en lopend, etend van de boom. Mensen die met elkaar optrekken, plezier hebben, praten, spelen, luisteren naar de muziek van engelen en mensen samen. Er dansen mensen en engelen samen. Vreugde kenmerkt de gemeenschap van de mensen. Ik zie ook engelen mensen dienen, in het uitdelen van voedsel en drinken.

Om het plein heen zie ik plaatsen als restaurants en cafés. Toen dacht ik: zou het zo lijken op wat wij kennen in onze steden? Dat vond ik misschien wel te gewoon..

19. Er is altijd meer

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen, tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen,

Hebreeën 12:22-24

Niet alleen Openbaring 21 en 22 laten ons iets zien over het nieuwe Jeruzalem leven, ook bovenstaande verzen uit Hebreeën doen dat. Eén van de deelnemers aan de oefenmomenten had een voor haar bijzondere ervaring die ook met deze verzen in verband kunnen worden gebracht. Dit is wat zij schreef hierover:

Nieuw Jeruzalem ervaring

Het overstappen en focussen op het nieuwe Jeruzalem was niet heel ingewikkeld. In mijn gedachten of focus ging ik naar de plek waar ik God altijd ontmoet.

Ik vroeg wat God mij wilde laten zien en stelde mij open: helemaal blanco.

Voor mij verrees een grote poort, erg groot. Aan weerskanten van de poort zag ik een enorme Engel. Ik kreeg grote sleutels aangereikt maar met dat ik ze

wilde gebruiken, zag ik dat de poort al open was. Een stem zei: 'Het bloed van het Lam is voldoende om toegang te hebben tot de poort'. Je kunt vrij doorlopen als je wilt. Ik ging verder (het was niet echt een lopen maar een soort zweven).

Ineens zag ik iemand heel hard op mij afrennen met zijn armen wijd open gesperd en vanaf afstand hard roepend: mama! Het was onze zoon die we na 18 weken zwangerschap hebben moeten loslaten. Ik herkende hem uit duizenden. Een jonge man met een blonde bos krullen, echter nu geen kind of puber meer maar volwassen.

Mijn man en ik hebben eerder soortgelijke ervaringen gehad waarin we onze zoon ontmoet hebben (o.a. toen hij ongeveer 3 jaar oud was en als puber). Onafhankelijk van elkaar. Aanvankelijk vertelden we dit niet aan elkaar; het was zo kwetsbaar en wat als we het mis zouden hebben? Op een dag vertelde één van ons het verhaal heel voorzichtig aan de ander. En tot onze verbazing hadden we beiden een ongeveer driejarige knulletje gezien en konden we beiden exact hetzelfde uiterlijk beschrijven. We waren geroerd en bemoedigd en bewaarden dit geheim diep in ons hart, niet goed wetend of anderen dit ooit zouden begrijpen of wilden aannemen. Later hadden we beiden nog een enkele malen ontmoeting met hem. Deze ontmoetingen waren kort.

Deze keer was het anders. Onze zoon bracht mij naar een groot plein waar enorme tafels stonden waar mensen maaltijd hielden. We aten en dronken samen en ik had het gevoel dat ik altijd zou willen blijven waar ik was.

Onze zoon was enthousiast en hij wilde mij van alles laten zien. Ik zag een prachtige rivier, een plek waar je heerlijk kon relaxen, hij liet me de wapenkamer zien, een kamer met lichaamsdelen en een kamer met allemaal edelstenen. Er is nog veel meer te ontdekken zei hij. Voor nu was het genoeg en het beeld ebde langzaam weer weg. Ik was nieuwsgierig geworden en wist: ik ben hier eerder geweest en ga hier vaker terug komen.

Ik besepte dat ik al veel vaker in het nieuwe Jeruzalem was geweest maar ik had het nooit zo genoemd. Voor mij was het de ontmoetingsplek met God. Door deze ervaring besepte ik, dat het nieuwe Jeruzalem veel meer omvat dan dat ik tot dan toe had aangenomen. Een plek waar je mag vragen en ontdekken, een plek waarin dingen geopenbaard worden over jouw leven, een plaats van troost en ontmoeting, een plaats waar je tot rust mag komen en jezelf mag voeden en wie weet wat ik nog meer ga ervaren in de toekomst. Maar deze ervaring was veel concreter dan ik tot nu toe had ervaren.

Na deze oefenervaring ging zij hiermee verder in haar eigen tijd en maakte ze het volgende mee:

De nieuwe Jeruzalem ervaring tijdens een vakantie

We waren met vakantie in Zwitserland, maakten heerlijke tochten, waren relaxed en hadden veel extra tijd voor elkaar en voor ontmoeting met God. Op een dag, na een pittige wandeling met de nodige hoogtemeters, kwamen we moe en voldaan terug.

Na een douche en een maaltijd was het vroeg tijd om lekker te gaan slapen. Ik had ineens ongewoon last van mijn menstruatie. Des te meer reden om de daad bij het woord te voegen.

Na een paar uur slapen werd ik wakker van de buikpijn. M'n spieren waren nog lang niet uitgerust van de lange wandeling en ik wilde maar één ding: slapen! De buikpijn was zo heftig dat ik niet meer in slaap kwam. Ik voelde me ellendig. Ineens was daar de gedachte: waarom ga ik niet naar het nieuwe Jeruzalem. In gedachte ging ik weer naar de poort. En eenmaal daar aangekomen, niet naar het plein maar naar de rivier. Ik kwam mensen tegen en enigszins naïef vroeg ik hen of er misschien helend fruit te vinden was of nee: eigenlijk had ik een dokter nodig. Ik werd langs de rivier naar de troon geleid en het werd steeds lichter. Ik kneep mijn ogen dicht: toen was daar ineens een hand die mijn buik aanraakte en een stem die zei: 'Baarmoeder, jouw werk is gedaan'. De stem was zacht en fluisterend maar zo krachtig. Ter plekke verdween de pijn en direct viel ik in een diepe slaap. Ook de andere dag bleef de pijn weg, ik was meer uitgerust dan ooit en sinds die dag heb ik tot op de dag van vandaag geen buikpijn meer gehad.

Dit is een mooi voorbeeld van het in eigen tijd hiermee verder gaan en zo is het ook bedoeld; op een gegeven moment hebben we de oefening niet meer nodig en is het een dagelijkse gewoonte geworden om op deze manier bij Jezus en onze Vader in het nieuwe Jeruzalem te zijn. Dat kan ook tijdens een samenkomst, zoals dezelfde deelnemer meemaakte:

Een nieuw Jeruzalem ervaring tijdens een samenkomst

Vandaag tijdens de aanbidding, zocht ik opnieuw het nieuwe Jeruzalem. Deze keer was ik in aanbidding met een grote groep mensen in een ruimte en later in een veld. Tegelijkertijd dacht ik: ik ben wel toe aan een nieuwe ervaring, ik ben hier vaker geweest en ik wil graag iets nieuws ervaren.

En ineens was ik in een schatkamer vol met prachtige edelstenen en goud. Ik dacht: 'Oké, maar wat kan ik hiermee? Uiteraard zijn ze prachtig maar met welke doel ben ik hier?' Toen werd er een boog gemaakt uit allerlei edelstenen, als een mozaïek, werden alle edelstenen aan elkaar bevestigd. Een stem zei: 'Kijk dit is wat jij doet. Iedere dag voeg je edelstenen toe aan iemands leven' (In het dagelijks leven werk ik als psycholoog met jong volwassenen). 'Dat doe je doordat je steeds Mijn liefde geeft aan de mensen die bij jou komen'. Ik keek naar het bouwwerk en zag de naden tussen de edelstenen (als een gebroken vaas waarvan de stukjes aan elkaar waren gelijmd). Alsof mijn gedachten werden gelezen (de vaas was dan wel weer heel maar door de lijmnaden niet meer echt mooi), veranderde de boog in een gesloten cirkel en alle naden waren weg. De boog, die nu een cirkel was geworden zag eruit als fonkelnieuw. De stem zei: 'Kijk en dit is hoe Ik het werk afmaak'. Daarna vervaagde het beeld en was ik mij weer bewust van de plaats waar ik stond.

Deze ervaring raakte mij en was zeer bemoedigend omdat mijn man en ik de avond ervoor nog hadden

gesproken over dat we ons soms vermoeid en leeg kunnen voelen na jaren van werken als psycholoog en dat je je regelmatig afvraagt wat het nut is van je werk en wat je nu werkelijk bij kunt dragen aan iemands leven. Verbazingwekkend dat dit antwoord zo anders is, dan in woorden zou kunnen worden gevat, maar zo de kern raakt van mijn bestaan in deze wereld. De cirkel is rond, het werk is af; Ik mag het voorwerk doen en God maakt het volmaakt, ook alles wat in mijn ogen nog niet af is.

Dit was voor haar een hele bemoediging. En het is zo mooi en kostbaar hoe God via beelden en woorden dingen openbaart en uitlegt.

Er is altijd meer om te ontdekken en ervaren in het leven met God. We staan nog maar aan het begin van de ontdekkingstocht, of beter: openbaringstocht, naar wat God voor ons heeft. Op een oefenmoment maakten we ook een keer een bevrijding mee, zonder dat we iets hoefden te doen, het gebeurde gewoon. In het nieuwe Jeruzalem kan geen kwaad zijn, dus alles komt aan de oppervlakte en moet vertrekken. Een vrouw die enkele heftige dingen in haar leven meegemaakt had was tijdens de oefening in het nieuwe Jeruzalem en keek met God naar de film van haar leven. Het was heel fijn en bemoedigend voor haar. Dit zijn allemaal getuigenissen die ons tijdens de oefenmomenten hebben verrast. Er is altijd meer bij God beschikbaar dan we voor mogelijk houden. God is groter dan ons voorstellingsvermogen.

Het getuigenis uit het begin van dit hoofdstuk maakte veel indruk. Het meemaken van het overlijden van (nog niet geboren) kinderen of geliefden is heel verdrietig. Bovenstaande ontmoetingen zijn blijkbaar mogelijk en worden beschreven in de verzen uit Hebreeën

waarmee dit hoofdstuk begint. Deze ontmoetingen overkomen ons echter, we zoeken ze niet op. De deelnemer die dit meemaakte zei ook dat er geen gesprek was, het ging om de rondleiding in het nieuwe Jeruzalem, niet om het contact tussen haar en haar zoon. Dat was iets zijdelings, hoewel erg bijzonder en opwekkend. Mijn advies is dan ook om alleen op Jezus gefocust te zijn en Hem de bekende open vragen te stellen en niet gefocust te zijn op het ontmoeten van overleden christen-geliefden²⁵. Jezus weet het best wat wij nu nodig hebben, wat nu belangrijk voor ons is, waar wij aan toe zijn en waar wij het onderscheidingsvermogen voor hebben. Laat het aan Hem over.

Een andere deelnemer zag en hoorde het volgende:

God nam mijn geest mee naar het nieuwe Jeruzalem. Hij liet mij de stad zien vanaf een berg in de verte. De stad was zo groot dat het einde zelfs vanaf de berg niet zichtbaar was. Toen zweefde mijn geest een rondje om de muren (boven de muur). De stad was vierkant en nog groter dan ik daarvoor kon zien. Ik werd meegenomen en zag een aantal open poorten. Elke poort had zijn eigen edelsteen en Engel. Vervolgens zag ik de straten van zuiver goud, het was zo fel dat ik eigenlijk niet veel meer dan een schittering kon zien. Tenslotte kwam ik bij een groot plein met de bomen, rivier en de troon van God. De troon van God was reusachtig, God zelf zat op de troon en was de lichtbron van de stad. De bron van de rivier ontsprong aan de troon van God.

God vertelde mij dat iedereen die in Hem gelooft uit Zijn bron mag drinken. In Openbaring worden wij (de dorstigen) uitgenodigd om bij Hem te komen drinken.

Het nieuwe Jeruzalem is een plaats die onze geest mag bezoeken om daar uit te rusten en te drinken als daar de behoefte aan is. Vraag Hem de weg en Hij zal de weg naar het nieuw Jeruzalem laten zien.

20. Jezus nodigt uit

Kunstenaars kunnen heel profetisch zijn en kunst en persoonlijke openbaring kunnen theologie bevestigen of daarop vooruitlopen. In dit hoofdstuk presenteer ik twee mensen die iets dragen van het nieuwe Jeruzalem en Jezus' uitnodiging aan jou benadrukken.

Zangeres Molly Skaggs van de groep *Cageless Birds* schreef het lied *Invitation*, oftewel: uitnodiging. Het lied gaat over de kostbaarheid en schoonheid van God, wiens grootheid door de zangeres ingeademd wordt, wiens hart klopt voor haar en die haar, en ons, uitnodigt om terug te komen in de tuin: *'He is calling me back to the garden'* (Hij roept mij terug naar de tuin).

Het nieuwe Jeruzalem verwijst ook naar het voormalige paradijs, de tuin. In Openbaring 2:7b staat de volgende belofte aan Efeze, die spoedig vervuld zou worden na het schrijven ervan:

Wie overwint, hem zal Ik te eten geven van de Boom des levens, die midden in het paradijs van God staat.

En in de beschrijving van het nieuwe Jeruzalem staat in Openbaring 22:2:

In het midden van haar straat en aan de ene en de andere zijde van de rivier bevond zich de Boom des levens, die twaalf vruchten voortbrengt – van maand tot maand geeft Hij Zijn vrucht. En de bladeren van de boom zijn tot genezing van de heidenvolken.

In het nieuwe Jeruzalem is dezelfde onbelemmerde omgang met God mogelijk is als in het paradijs, waarin God ‘in de hof wandelde in de avondkoelte’ terwijl Hij Adam en Eva verwachtte tegen te komen (Gen 3:8a; NB51).

Molly Skaggs en *Cageless Birds* brengen het lied met een hele mooi eenvoud. Het is te vinden op YouTube. De versie uit de album “*Live at home*” vind ik de mooiste uitvoering.

Schrijver Paul Young schreef het boek *De Uitnodiging* (*The Shack*). In dit prachtige boek, een fictief verhaal, beschrijft hij een weekend durende ontmoeting van de hoofdpersoon met “Papa”, Jezus en de Heilige Geest, de Drie-eenheid, in een schuur/huis middenin de wildernis. Met dit verhaal beschrijft Paul Young zijn eigen herstelproces dat in werkelijkheid 11 jaar duurde en waarin hij de nabijheid van de Drie-eenheid leerde kennen. De overeenkomsten tussen ontmoetingen in *De Uitnodiging* en de getuigenissen in dit boekje zijn treffend, waarmee duidelijk wordt dat het ontmoeten van de Drie-eenheid zoals in *De Uitnodiging* geen fictie hoeft te zijn.

Het verhaal van Lisan:

Tijdens het oefenmoment was er de mogelijkheid om het avondmaal te nemen. Ik herinner me dat ik midden op het plein van de stad aan een grote gedekte tafel op een bank ging zitten. Samen met Papa, Jezus en de Heilige Geest nam ik het brood en het sap. De Drie-eenheid was bij me, alle drie op hun eigen unieke manier, maar wel op elkaar aansluitend, samenwerkend en met eenzelfde doel voor ogen, namelijk om mij volledig te helpen zijn zoals ik bedoeld ben te zijn. Hun vrede heerste. Ik voelde dat ze het volledig zien zitten om met mij

samen te werken, op dezelfde manier als dat ze met elkaar samenwerken. Ik voelde me volledig geliefd door Hen, en ik voelde Hun trots over hoe ze mij gemaakt hebben. Ik voelde het niet alleen, ik wist het gewoon. Het was geen 'oppervlakkig' voelen, maar een gevoel dat tot het diepste van mijn 'zijn' doordrong.

Aan het eind van de Bijbel is het de Heilige Geest die uitnodigt om het nieuwe Jeruzalem binnen te gaan en van het “water des levens” te drinken (zie ook hoofdstuk 17):

En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En laat hij die het hoort zeggen: Kom! En laat hij die dorst heeft komen; het laat hij die wil, het water des levens nemen, voor niets.

Openbaring 22:17

Kom!

Kom het nieuwe Jeruzalem binnen en drink van het water des levens.

21. Regeren met Jezus

Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.

Openbaring 3:21

En zij zullen als koningen regeren in alle eeuwigheid.

Openbaring 22:5b

Het bij Jezus zijn in het nieuwe Jeruzalem is in de eerste plaats een doel op zich. Jezus en onze Vader verlangen naar een relatie met ons en willen ons een relatie met Hem schenken (de Heilige Geest was na Pinksteren al op aarde, dus nu is de hele Drie-eenheid bij ons). Vervolgens ontdekken we als Zijn zonen en dochters op een gegeven moment een verlangen om als Hem te zijn samen met Hem: we ontdekken onze bestemming om goed te zijn zoals Hij goed is. In de laatste twee hoofdstukken van dit boekje introduceer ik twee aspecten hiervan die in de nieuwe Jeruzalem profetie terugkomen: ‘regeren’ en, in het volgende hoofdstuk, ‘heerlijkheid’.

De nieuwe Jeruzalem profetie eindigt met de aankondiging dat christenen als koningen regeren met Jezus, naar de belofte in Openbaring 3:21. Het is een regeren vanuit partnerschap met Jezus, wij zitten met Hem op de troon. Hij als dé Koning, machtig en ervaren, wij als leerlingen, naar Hem kijkend en vragend. Regeren komt voort uit de relatie met Jezus. Nadat je geleerd hebt om bij Jezus te zijn in het nieuwe Jeruzalem is het een natuurlijke stap om als het ware vanuit het nieuwe Jeruzalem te regeren.

Sinds het voorjaar van 2020 zijn we met een klein groepje begonnen dit te verkennen, met name het onderdeel wat we traditioneel “voorbede” noemen, maar wellicht zijn “bevelen geven” of “decreten uitvaardigen” betere aanduidingen. Hoe zijn we daar mee bezig? Door dezelfde open vragen te stellen die regelmatig in boekje aan de orde kwamen: Jezus open mijn ogen voor het zitten op de troon met U, voor het regeren met U en wat wilt U ons laten zien. Toen we deze vraag stelden op de eerste avond kreeg iemand het volgende beeld:

Terwijl we als groep aan het bidden waren over deelnemen aan het Koningschap en heersen met Koning Jezus, zag ik de poorten van het nieuwe Jeruzalem voor me. We stonden voor de poorten. Er kwam een koets voorrijden en we werden uitgenodigd om in te stappen. De koets was prachtig met veel gouden details. Zo waren de lantaarns van goud en ook de knoppen van de deurtjes. De koets was zoals de gouden koets maar de vorm was anders, groter en meer open.

De koets werd getrokken door paarden en bestuurd door engelen. Nadat we ingestapt waren, bracht de koets ons in de troonzaal.

In de troonzaal stonden gedekte tafels (ik zag vooral heerlijk fruit) en de bedoeling was dat we eerst maaltijd houden met de Vader en zo met hem in gesprek zijn.

Ik had sterk de indruk dat God de Vader en de Zoon ons uitleg willen geven over onze vraag wat het betekent om met Hem te heersen.

Daar bleef het bij, dit leek voor nu genoeg te zijn.

Met dit beeld zijn we daarna verder gegaan, steeds weer vragend en ontvangend.

Dit boek, en deel I ervan, heeft als titel Leven vanuit het nieuwe Jeruzalem. Leven is alles omvattend, maar je kan ook hierin alle aspecten van het leven invullen, zoals in dit geval regeren: regeren vanuit het nieuwe Jeruzalem oftewel regeren vanuit het bij Jezus zijn in het nieuwe Jeruzalem. Elke activiteit in ons leven wordt op die manier krachtig, heilzaam en vol goedheid. Jezus leefde dat voor toen Hij op aarde was: wat Ik de Vader zie doen, dat doe Ik (Joh. 5:19): leven vanuit het kijken naar God.

22. Bekleed met Gods heerlijkheid

Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God.

Romeinen 8:19

Zij (de stad) had de heerlijkheid van God

Openb. 21:11

In de hoop dat ook de schepping zelf bevrijd zal worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God.

Romeinen 8:21

Gods heerlijkheid groeit in ons als we bij Jezus zijn in het nieuwe Jeruzalem.

De heerlijkheid van God; dat is wat de mensheid mistte (Rom. 3:23). Dat is waar de schepping naar uit zag (Rom. 8:19, 21). De stad van God, het nieuwe Jeruzalem, is vol van de heerlijkheid van God:

En wij, de bewoners van die stad zien de heerlijkheid van Jezus in die stad:

Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U Mij gegeven hebt,

Johannes 17:24a

Daardoor veranderen wij van heerlijkheid tot heerlijkheid, meer nog dan in de tijd waarin Paulus het volgende vers schreef:

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.

2 Korintiërs 3:18

Aangezien we niet meer als in een spiegel Jezus zien maar onbelemmerd Hem zien zoals Jezus hierboven bad in Johannes 17:24a:

En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren, en zij zullen zijn aangezicht zien

Openbaring 22:3b,4a (NBG51)

Het veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid door het zien van Jezus is een cruciaal proces in onze ontwikkeling als glorieuze zonen en dochters van God waar de schepping op wacht.

Heerlijkheid is een vrucht van het bij Jezus zijn; laten we dus veel bij Jezus zijn in het nieuwe Jeruzalem.

--- einde ---

Wil je meer weten over de het nieuwe Jeruzalem en de geestelijke kant van onze werkelijkheid, zie bijlage 1 “Een werkelijkheid als engelen”. Als je meer wilt weten over hoe het nieuwe Jeruzalem in het kerknieuws was gedurende de eerste eeuwen zie bijlage 2 over een getuigenis van kerkvader Tertulianus.

Verwijzingen deel II

23. De NBG51- en de HSV-vertaling van Openbaring 22:14 verschillen flink. De HSV vertaalt met ‘Zalig zijn zij die Zijn geboden doen, zodat zij recht mogen hebben op de Boom des levens, en opdat zij door de poorten de stad mogen binnengaan.’ Deze zogenaamde vertaalkwestie is omschreven in de Studiebijbel (deel 10, pagina 465): ‘De tekst doende Zijn geboden komt niet in de oude Griekse handschriften voor, maar wassende hun gewaden weer wel. Waarschijnlijk is deze verandering ontstaan doordat de zinsneden in het Grieks erg op elkaar lijken’. De NBG-vertaling uit 1951, die gebaseerd is op de oudste handschriften en op nieuwe inzichten in de kwaliteit van de oude handschriften, heeft gekozen voor Zalig zij die hun gewaden wassen.
24. Het is belangrijk om ons te realiseren dat de zaligspreking in Openbaring 22:14 gericht is aan zowel christenen uit de joden als uit de heidenen. Uit Handelingen 19:26,27 wordt duidelijk dat een grote menigte van de heidense Grieken uit Efeze, één van de zeven gemeenten uit Openbaring, en het achterliggende gebied, waar de andere zeven gemeenten lagen, overgingen van het geloof in Artemis naar het geloof in Jezus. De zeven gemeenten bestonden dus waarschijnlijk zelfs voor een groot deel uit niet-joodse Grieken, ook wel heidenen genoemd. Omdat het joodse Israël een andere uitgangspositie had vanwege het oude Mozes- verbond dat zij met God hadden, en Jezus zich in de evangeliën in eerste instantie vooral tot hen richtte, is het speciaal en verhelderend voor ons als ‘heidene’ om Jezus in Openbaring direct tot ons te

horen spreken in het kader van het nieuwe verbond (waarin joden en heidenen één zijn).

25. We weten dat het zelf oproepen van overleden mensen uit het dodenrijk verboden is (zie 1 Samuel 28). Anderzijds is het nieuwe Jeruzalem niet het dodenrijk, maar de stad die uit de hemel neerdaalde, waar onze Vader en Jezus in tronen en waar, sinds 70 na Christus, de gestorven christenen zijn. Ze zijn opgewekt uit de dood, oftewel uit het dodenrijk, zoals beschreven in Openbaring 20:4-6. Dit was iets waar de christenen voorafgaand aan 70 na Christus naar uit zagen. Op basis van Hebreeën 12:22-24 en Openbaring 20:4-6 zeggen wij daarom bij een begrafenis van een christen: hij, of zij, is bij God (en niet in het dodenrijk).
26. Jonathan Welton maakt nu een herstelproces door dat gedetailleerd beschreven wordt in de laatste drie hoofdstukken van Danny Silk's boek "Unpunishable" (verkrijgbaar bij www.amazon.com)

Toelichting bij de voorkant

Dorinda Salomons van www.dorindadesign.nl heeft de aquarel gemaakt op basis waarvan Bernard Dijkstra de omslag ontworpen heeft. Beide zijn ook deel van de Eldad Community.

De aquarel is gemaakt naar aanleiding van een recente ervaring van mij met Jezus in het nieuwe Jeruzalem. Op mijn vraag of Hij me verder wilde meenemen in het nieuwe Jeruzalem leven ervaarde ik dat ik met Hem vrij aan rennen was op een mooi groen grasveld. Ik ervaarde vrijheid, blijheid, ontspannenheid en het meegenomen worden in het samen plezier maken.

Omdat het kinderlijk eenvoudige vaak terugkomt in de getuigenissen uit dit boekje heb ik dat terug laten komen op de voorkant. Wees als een kind bij Jezus.

Bijlage 1. Een werkelijkheid als engelen

Hoe moeten we tegen het nieuwe Jeruzalem aankijken? Voor het beschrijving van de aard van het nieuw Jeruzalem volg ik liefst de duiding van N.T. Wright van, volgens hem, de hemel in het kader van de bespreking van Paulus' opmerkingen over de wederkomst van Jezus en het "bij Jezus zijn" en Hem "in de lucht ontmoeten" (1Thess. 4:15-17):

We should not make the mistake of supposing that Paul thought "heaven" was literally "up there", a place within our space-time continuum. Ancient Jews were quite capable of using the language of a "three-decker universe" without supposing it was to be taken literally. Heaven (we might say) is a different dimension of reality not a location within our dimension.

(We moeten niet de vergissing begaan te veronderstellen dat Paulus dacht dat de 'hemel' letterlijk 'hierboven' was. Joden uit die tijd konden prima de taal van een 'drie-laags universum' gebruiken zonder daarbij te beweren dat je dat letterlijk moet nemen. De hemel (zouden wij zeggen) is een andere dimensie van de werkelijkheid. Het is geen plek in onze dimensie.)

N.T. Wright, Paul; a biography", p220-221

In het verlengde hiervan is het zo dat het nieuwe Jeruzalem niet een fysieke werkelijkheid is die ergens geplaatst is in onze fysieke

werkelijkheid, maar een andere dimensie van onze realiteit, anders gezegd: de geestelijke kant van onze werkelijkheid.

Je kan het tot op zekere hoogte vergelijken met engelen. Dat zijn geestelijke wezens die in opdracht van God voor ons aan het werk zijn op deze aarde (Heb. 1:14). Sommige christenen zien regelmatig engelen en zij beschrijven het als het zien van een 'plaatje over een plaatje'. Zij zien de engelen met hun geestelijke ogen over het fysieke deel van onze werkelijkheid heen (het komt ook voor dat engelen zich als fysieke mensen laten zien, die wij dan dus zien met onze fysieke ogen. Je realiseert je dan pas achteraf dat het engelen waren). Het verschil tussen het nieuwe Jeruzalem en engelen is dat het nieuwe Jeruzalem overal is, zoals God overal is, terwijl dat bij engelen niet het geval is.

In het verlengde hiervan moet het 'neerdalen' van het nieuwe Jeruzalem (zie Openb. 3:12 en 21:10), het 'neerdalen' van Jezus (1 Thess. 4: 16) of het 'Jezus tegemoet gaan in de lucht' (1 Thess. 4: 17) niet gezien worden als fysieke verplaatsingen maar als geestelijk toegankelijk worden. Het is als het ware een ontmoeting, het nieuw Jeruzalem is een eenheid gaan vormen met de aarde, het werd deel van de aardse schepping waarin wij leven. Dit geldt voor alle keren dat in dit verband over een 'plaats' gesproken wordt: het is geestelijk bedoeld (zie Joh 4: 23,24; Joh 14:2,3; Joh 17:24). Er is dus geen scheiding tussen de fysieke en geestelijke werkelijkheid, het zijn twee kanten of dimensies van de zelfde werkelijkheid. Maar door onze focus op het fysieke moeten we het geestelijk zien eerst nog ontdekken en oefenen. Hier helpen Jezus en de Heilige Geest ons in.

Het nieuwe-Jeruzalem-leven is daarom onderdeel het ons leven, daar zit geen scheiding tussen. Soms is de focus op het geestelijk nieuwe Jeruzalem zo sterk dat het lijkt alsof je van het fysieke deel van ons leven verplaatst naar het geestelijk nieuwe Jeruzalem (bijvoorbeeld

dat je de poort van het nieuwe Jeruzalem binnen gaat en daarbinnen dingen beleeft), maar dat komt door de sterke focus op dat aspect. Er is dan nog steeds geen scheiding. Je kan ook tegelijk genieten van de prachtige schepping en het nieuwe Jeruzalem. Dat zie je goed in Openb. 21:24a. Daarin komt impliciet naar voren dat je tegelijk het licht van de stad ervaart en op deze aarde leeft:

*En de volken zullen bij haar licht (van de stad)
wandelen*

(‘wandelen’ is vertaling van ‘peripateo’ dat ‘wandelen,
je leven leiden, leven’ betekent; biblehub.com)

Openbaring 21:24a

Een behulpzaam voorbeeld van het ontwikkelen van onze geestelijke zintuigen is het gaan zien van het engelenleger door de knecht van Elisa (2 Kon. 6:8-23): eerst zag de knecht het leger niet en na het gebed van Elisa wel: zijn geestelijk ogen gingen open voor iets wat er al was.

Schrijvend over de geestelijke kant van ons als mensen zegt H.R. Eberle in *The Spiritual, Mystical and Supernatural*, pag. 39:

*Some Christians emphasize only one side of their
beings: the natural or the spiritual. Over-focusing on
either side leads to problems.*

(Sommige christenen benadrukken maar één kant van hun wezen: het natuurlijke óf het geestelijke. Als je de ene of andere kant teveel benadrukt leidt dat tot problemen.)

Hiermee benadrukt hij dat onze fysieke en geestelijke kant verweven zijn, een eenheid. Zijn boek is heel behulpzaam om de geestelijke kant van ons leven te ontwikkelen.

Een ander behulpzaam boek is *Leren Zien in het Bovennatuurlijke* van Jonathan Welton.

Bijlage 2. Herkenning in de eerste eeuwen

Wellicht vraag je je af waarom het nieuwe Jeruzalem leven zo weinig of niet terug komt in de kerkgeschiedenis. Dat vroeg ik mij ook af. “Toevallig” kwam ik kort geleden een bijzonder getuigenis tegen van Tertulianus (±160-230 na Chr.). Hij wordt binnen het protestantisme als kerkvader gezien (binnen het rooms-katholicisme niet). Hij heeft met zijn belijdenis over Jezus en de drie-eenheidsleer een belangrijke aanzet gegeven tot de geloofsbelijdenis van Nicea in 325 na Christus. In zijn verdediging van het ware christelijk geloof tegen de ketter Marcion schreef hij over mensen die het nieuwe Jeruzalem hebben gezien in lucht:

And the word of the new prophecy which is a part of our belief, attests how it foretold that there would be for a sign a picture of this very city exhibited to view previous to its manifestation. This prophecy, indeed, has been very lately fulfilled in an expedition to the East. For it is evident from the testimony of even heathen witnesses, that in Judea there was suspended in the sky a city early every morning for forty days. As the day advanced, the entire figure of its walls would wane gradually, and sometimes it would vanish instantly.”

Tertullian, Against Marcion, Bk. 3, Ch. 24

Tertulianus woonde in Carthago, Noord-Afrika en schrijft over een expeditie naar het Oosten, Judea, om het beeld van het nieuwe Jeruzalem in de lucht te zien, hetgeen inderdaad gezien werd, en

zelfs heidense mensen getuigden daarvan: veertig dagen werd het beeld van het nieuwe Jeruzalem zwevend in de lucht gezien, vooral s 'ochtends en gedurende de loop van de dag vervaagde het en soms verdween het plotseling. Het verschijnen van dit beeld was geprofeteerd door een groep gelovigen met de naam “new prophecy”, de Montanisten, waar Tertulianus een fervent aanhanger van was (deze groep was omstreden waardoor Tertulianus binnen het rooms-katholicisme niet als kerkvader gezien wordt; ik zou hopelijk ook geen lid zijn geweest toen). Deze groep had zijn oorsprong in Klein-Azië, waar ook de zeven gemeenten uit Openbaring lagen. Van belang in verband met het onderwerp van mijn boek is de feitelijke waarneming door gelovigen en ongelovigen, van het dagelijkse beeld van het nieuwe Jeruzalem in de lucht gedurende veertig dagen. Wat zou Jezus hebben willen duidelijk maken? Hoewel de Montanisten het beeld als bevestiging zagen van hun geloof in de spoedige terugkeer van Jezus, wat uiteindelijk niet uitkwam, denk ik dat Jezus wilde wijzen op het bestaan van het al neergedaalde nieuwe Jeruzalem waarin Hij ontmoet kon worden.

Dus ja, het nieuwe Jeruzalem was in het (kerk)nieuws in de eerste eeuwen, maar in een controversiële context. Ik vermoed verder dat in de eerste eeuw/eeuwen de vervulling van de nieuwe Jeruzalem profetie in 70 na Christus (ten onrechte) werd gekoppeld aan de Gnostiek (de focus op exclusieve geestelijke kennis en de negatieve houding naar het natuurlijke), waar Paulus in zijn tijd maar ook Tertulianus tegen ageerden. Hiermee werd waarschijnlijk het kind met het badwater weggegooid en moest worden gezocht naar een verklaring voor het uitblijven van de wederkomst van Jezus en het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem, hetgeen in het futurisme gevonden werd. Ik kan dit niet bewijzen, maar het zou één van de verklaringen kunnen zijn voor het niet herkennen en ontvangen van de wederkomst van Jezus en het nieuwe Jeruzalem in de eerste eeuwen.

Wil je verder?

In dit boekje heb ik geprobeerd zo kort en bondig mogelijk weer gegeven wat ik heb geleerd en ontdekt over het leven in- en vanuit het nieuwe Jeruzalem. Ik heb mijn verhaal rond Bijbelverzen en -gedeelten opgebouwd, in combinatie met een historisch-contextuele interpretatie daarvan. Met historisch-contextuele interpretatie wordt bedoeld dat je kijkt naar wat de schrijver in zijn tijd en vanuit zijn cultuur wilde zeggen en hoe de geadresseerden het vanuit hun situatie, of context, hebben begrepen. Dit alles heb ik samen met de Heilige Geest gedaan, in de mate waarin ik dat kon ten tijden dat ik deze boekjes schreef.

De inhoud van dit boekje is voor een deel afkomstig uit de onderstaande boeken van Jonathan Welton²⁶:

- Het betere verbond (het proefschrift van Jonathan Welton over het begrijpen van de hele Bijbel en het introduceren van de betere verbondstheologie; de nadruk ligt op Gods verbondsreis met de mensheid en het plaatsen van de eindtijd in 70 na Christus en het daarmee beëindigd zijn van het oude verbond; dit proefschrift is onder meer goed gekeurd door Dr. Stan Newton, die ook twee aanbevelingen schreef voor “Leven vanuit het Nieuwe Jeruzalem”; zie “Aanbevelingen” voorin dit boek)
- Opname of Aannee (over de zogenaamde ‘eindtijd’, die echter volgens de schrijver al ver achter ons ligt; verkrijgbaar bij <https://arrowz.org>).

- The art of Revelation (over het interpreteren van het boek Openbaring (verkrijgbaar bij www.amazon.com)).
- Understanding the Seven Churches of Revelation (over de zeven gemeenten in het boek Openbaring), verkrijgbaar bij www.amazon.com)

Andere interessante boeken van schrijvers waarin aspecten van “Leven vanuit het nieuwe Jeruzalem” uitgediept worden zijn:

- Kingdom Communion: The Mystery of the Fourth Cup, Stan Newton (hij schrijft over het voorbij zijn van de bruiloft van het Lam en de zegen die dit geeft bij het vieren van de maaltijd van Jezus; verkrijgbaar bij www.amazon.com)
- Covenant cards, Colin MacIntyre. Wordt meer thuis in de Bijbel via illustratieve kaarten over een groot aantal onderwerpen; over het begrijpen van de Bijbel vanuit een gedeeltelijk preteristische zienswijze (verkrijgbaar bij <https://covenant.cards/>)
- Het Besturingssysteem van Jezus, Ian en Claire Bradbeer; in dit boek wordt diep ingegaan op de praktijk van het toepassen van het besturingssysteem van Jezus, oftewel het kijken naar God onze Vader en zien wat Hij doet, als leidraad voor al ons denken en doen. De schrijvers vergelijken dit met het besturingssysteem waartoe Adam en Eva zich lieten verleiden, namelijk de eigen innerlijke afweging als basis van al het denken en doen. (verkrijgbaar bij www.eldadproductions.nl)

- Leren zien in het bovennatuurlijke, Jonathan Welton (over het kunnen zien in de geestelijke wereld; verkrijgbaar bij www.eldadproductions.nl)
- Hemels verbondenheid, Gerda Keurentjes; dit boek gaat over de hemelse verbondenheid met God, onze liefdevolle Vader, die naar een relatie met ons verlangt; Gerda maakt het eenvoudig om je eigen verbondenheid met de hemel meer te ontwikkelen. Degenen die moeite hebben om Gods liefde te voelen, krijgen sleutels aangereikt, waardoor deze hemelse verbondenheid ook in hun leven werkelijkheid gaat worden. (verkrijgbaar bij www.eldadproductions.nl)

Wil je reageren?

Heb je vragen, opmerkingen of andere reacties op dit boekje? Die kan je sturen naar: levenvanuithetnieuwejeruzalem@gmail.com.

Wil je op de hoogte blijven van nieuwe-Jeruzalem-oefensessies dan kan je dat ook laten weten via:
levenvanuithetnieuwejeruzalem@gmail.com.

Bedankt!

Allereerst wil ik mijn lieve echtgenote Mariëtte bedanken voor het steunen van, luisteren naar, maar ook verdragen van mij tijdens mijn ontdekkingsstocht van de laatste zes jaar. We moesten vaak lachen om mijn focus (tijdens het ontbijt: “Oh, oh, ik weet waar dit gesprek heen gaat!”).

Ik wil Jonathan Welton²⁶ bedanken voor het introduceren van de Betereverbondstheologie en Gerard Keurentjes voor onder de aandacht brengen hiervan bij mij en de Eldad Community. Op deze theologie heb ik verder gebouwd.

Als een leider wil ik de rest van het leiderschapsteam van de Eldad Community danken voor de steun om over het nieuwe Jeruzalem te preken en oefendagen te houden. Ik wil speciaal Patrick Witte, onze nieuwe voorzitter, bedanken.

Ik wil de Eldad Community bedanken. Veel deelnemers hebben op veel manieren de afgelopen zes jaar geholpen om dit deel van Jezus' Koninkrijk te helpen bouwen. De lijst van deelnemers die hebben bijgedragen is gewoonweg te lang om hier te vermelden. Heel erg bedankt!

De volgende mensen van buiten Eldad Community wil ik bedanken voor hun steun en aanmoedigingen: Iain Bradbeer, Colin MacIntyre and Stan Newton.

Jezus, het is geweldig om dit alles samen met U mee te maken. Met U te praten is leven en blijdschap. U nam mij mee op dit pad. U bouwt mij als dat nodig is. De manier waarmee U anderen via mij verrast en blij maakt verrast mij ook elke keer weer. Boven alles wil ik vooral bij U zijn en op deze aarde wandelen in het licht van Uw heerlijke aanwezigheid in Uw stad. Meer van U in mijn leven en in deze wereld.

